

30 lat

Polskiego Towarzystwa Informatycznego

1981-2011

Warszawa | Międzyzdroje
wrzesień 2011

Copyright © 2011 Polskie Towarzystwo Informatyczne

ISBN 978-83-60810-46-0

Redakcja: Zdzisław Szyjewski

Redakcja techniczna: Maciej Godniak, Andrzej Horodeński

Wydawca:

Polskie Towarzystwo Informatyczne

Oddział Zachodniopomorski

ul. Mickiewicza 64, 71-101 Szczecin

Wydanie I. Nakład: 550 egz.

Wersja elektroniczna na stronie internetowej PTI

Druk: PPH ZAPOL, al. Piastów 42, 71-062 Szczecin

Spis treści

Od Redaktora.....	4
Trzydziestka: wiek dojrzały (?).....	6
Członkowie-założyciele PTI.....	10
Kadencje władz PTI.....	12
I Kadencja 1981-1984.....	12
Referat sprawozdawczy Zarządu Głównego.....	12
II Kadencja 1984-1987.....	18
Referat Zarządu Głównego na II Walny Zjazd Delegatów PTI.....	18
III Kadencja 1987-1990.....	23
Sprawozdanie Zarządu Głównego z działalności PTI.....	23
IV Kadencja 1990-1993.....	29
V Kadencja 1993-1996.....	29
VI Kadencja 1996-1999.....	30
Sprawozdanie z działalności Zarządu Głównego PTI w kadencji 1996-1999.....	30
VII Kadencja 1999-2002.....	34
Sprawozdanie z działalności Zarządu Głównego PTI w kadencji 1999-2002.....	34
VIII Kadencja 2002-2005.....	39
Sprawozdanie Prezesa kol. Zdzisława Szyjewskiego z narady roboczej PTI w Sulejowie 11-12 września 2004.....	39
IX Kadencja 2005-2008.....	41
Co się działo w IX Kadencji.....	41
Od Sulejowa do Sulejowa.....	44
Polskie Towarzystwo Informatyczne po 25 latach.....	46
X Kadencja 2008-2011.....	48
Istotne osiągnięcia i zrealizowane zadania przez Zarząd Główny X Kadencji.....	48
Nadzwyczajny Zjazd Delegatów PTI 2009.....	51
XI Kadencja 2011-2014.....	58
Rada Naukowa PTI.....	58
Członkowie Honorowi PTI.....	59
Ogólnopolski konkurs PTI na najlepsze prace magisterskie z informatyki.....	60
ABC Mrągowa (czyli: wrażenia z Mrągowa 1997 i poprzednich).....	63
Szczyrk, czyli Górską Szkoła Informatyki.....	69
Konferencja „Systemy Czasu Rzeczywistego”.....	71
Historia KKIO (Krajowej Konferencji Inżynierii Oprogramowania).....	73
Wiosenna Szkoła PTI (1988-2000), Sejmik Młodych Informatyków (2006-2011).....	75
Konferencja „Problemy Społeczeństwa Informacyjnego”.....	78
Konferencja „Zastosowanie Informatyki w Rachunkowości i Finansach”.....	80
Droga do PTI.....	82

Od Redaktora

30 lat istnienia, czyli 10 kadencji po 3 lata każda, to okres wystarczająco długi, aby było co podsumować i zebrać w dokument o charakterze historycznym, gdzie zapisane są wybrane fakty i opisy wybranych wydarzeń z tego czasu. Tym bardziej, że jest to okres pomiędzy 1981 a 2011 rokiem, czyli okres nie tylko szybkich i znaczących zmian w informatyce, ale ponadto niezwykle okres rewolucyjnych zmian gospodarczych i społecznych w Polsce i Europie.

W roku 1981 kiedy można było już podejmować oficjalnie, niezależne od władzy inicjatywy, grupa informatyków postanowiła „wziąć sprawy w swoje ręce” i założyli niezależne stowarzyszenie Polskie Towarzystwo Informatyczne, którego podstawowym celem statutowym był prawidłowy rozwój informatyki w kraju. Nazwiska założycieli znajdziecie Państwo w dalszej części tego foldera, który powstał na potrzeby sesji okolicznościowej zorganizowanej w ramach konferencji Sejmik Młodych Informatyków 2011 organizowanej przez Oddział Zachodniopomorski PTI. Jurek Nowak jest inicjatorem dokumentowania historii szybko zmieniającej się informatyki i właśnie On będzie moderatorem sesji historycznej na Sejmiku.

Z założenia nie jest to dokument kompletny, zawierający historię wydarzeń w 30-letniej działalności Towarzystwa. Pragniemy zapisać najważniejsze fakty i nazwiska osób, które w kolejnych kadencjach brały na swe barki obowiązki zarządzania i prowadzenia działalności PTI. W kolejnych 10-ciu rozdziałach zebraliśmy składy osobowe władz uzupełniając je tekstami sprawozdań zdawanych przez ustępującego Prezesa na Zjeździe Delegatów. W sprawozdaniach tych, tam gdzie udało nam się do nich dotrzeć, zebrane są najważniejsze wydarzenia danej kadencji. W drugiej części dokumentu, zamieszczamy autorskie wspomnienia, refleksje, opisy wybranych działalności, które udało się zebrać od członków PTI, najczęściej będącymi animatorami i głównymi organizatorami opisywanych wydarzeń.

Zebrane fakty wyraźnie obrazują zmieniające się losy Towarzystwa, któremu przyszło działać w okresie stanu wojennego, transformacji gospodarczej, czy też rodzącego się polskiego kapitalizmu. W tych trudnych i szybko zmieniających się warunkach prowadzenia działalności, przyszło kierować Towarzystwem kolejnym Prezesom, gdzie podstawową formą działalności jest działalność społeczna członków. Szczególnie w ostatnim okresie ma to istotny wpływ na funkcjonowanie i stan aktywności członków PTI. Dotychczas udaje się łączyć aktywność gospodarczą z aktywnością statutową bez straty dla tej ostatniej, dla której PTI powstało. Istnieją różne koncepcje i pomysły na formę działalności Towarzystwa i dyskusje ciągle trwają doskonaląc obecne formy.

W ciągu tych 30 lat udało się nie ulec pokusie przekształcenia się w związek zawodowy informatyków, chociaż problemy tożsamości informatyków, certyfikacja i specyfikacja stopni zawodowych w informatyce, była i jest przedmiotem działalności statutowej od początków istnienia do dnia dzisiejszego. PTI jest poważnym i znaczącym partnerem dla kolejnych ekip rządzących i wspiera ich prawidłowe aktywności, wytykając równocześnie błędne decyzje i nietrafne działania w obszarze informatyki. Niezależność finansowa, będąca podstawą funkcjonowania PTI nie jest łatwa do osiągnięcia, ale jak dotąd udaje się to z różnym skutkiem w kolejnych kadencjach.

Oddając do rąk Państwa ten folder dajemy zacząć do tworzenia kompletnej historii Towarzystwa. Zebrane fakty można uzupełnić pominiętymi wydarzeniami lub niewystarczająco do ich znaczenia udokumentowanymi. Mamy nadzieję, że wspólnie uda nam ocalić od zapomnienia to, co było i jest ważne dla środowiska informatycznego i związane jest z aktywnością Polskiego Towarzystwa Informatycznego.

Zdzisław Szyjewski
Szczecin, wrzesień 2011

Trzydziestka: wiek dojrzały (?)

„W dniu 18 grudnia 1980 r. w Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie odbyło się zebranie nieformalnej grupy informatyków, której celem jest zainicjowanie działań zmierzających do zorganizowania stowarzyszenia informatyków polskich. Zaproszone osoby reprezentowały różne ośrodki związane z informatyką – uczelnie, instytuty naukowo-badawcze, ośrodki obliczeniowe i przemysł. Przedstawiono propozycje najważniejszych postanowień statutu Stowarzyszenia, powołano 22-osobowy Komitet Założycielski z prof. W. M. Turskim jako przewodniczącym, dyskutowano założenia i kształt powstającego Stowarzyszenia.” (Informatyka, nr 1, 1980).

Do powyższego komunikatu należy jedno dodać – kładąc kamień węgielny pod Polskie Towarzystwo Informatyczne owe 22 osoby zrobiły to wyłącznie z własnego pomysłu i własnej woli, bez żadnego impulsu płynącego z jakiegokolwiek „góry”. W owym czasie nie była to bynajmniej jedyna niezależna inicjatywa obywatelska, jednak dość istotnie różniła się od większości ówczesnych inicjatyw oddolnych – PTI od początku całkowicie konsekwentnie było i nadal jest organizacją całkowicie apolityczną.

Nowe stowarzyszenie nadzwyczaj szybko rozwinęło całkiem szeroką aktywność. W marcu 1981 r. działały już sekcje: Baz Danych, EMC IBM, Sieci Komputerowej, Sprzętu Mikroprocesorowego, Grafiki Komputerowej oraz komisje: Stopni Specjalizacyjnych, Biblioteczna, Wydawnicza i Komisja Szkoleń. W 1983 r. liczba sekcji zwiększyła się o 8.

Wreszcie na I Zjeździe w dniu 23 maja 1981 r. zostało założone Polskie Towarzystwo Informatyczne. Pierwszym prezesem PTI został prof. Władysław M. Turski.

Polskie Towarzystwo Informatyczne powstało w środowisku PRL, jednak nie jest jego dzieckiem. Jako całkowicie niezależna, apolityczna inicjatywa obywatelska PTI antycypowało Polskę wolną, demokratyczną i suwerenną.

Znaczek do kłapy marynarki dla Delegatów na I Zjazd

Znaczek dla Delegatów na X Zjazd

Dla siebie i dla innych

Sekcje grupują ludzi zainteresowanych określonymi obszarami informatyki stanowiąc coś w rodzaju kółek zainteresowań z naciskiem na samokształcenie. Ale są też, przejawiające się w komisjach, „wyższe” ambicje - kształtowania rzeczywistości skierowane jednak głównie do wewnątrz środowiska: działalność wydawnicza, szkoleniowa, biblioteczna. To była potrzeba chwili - czy ktoś jeszcze pamięta, jak strasznie brakowało wówczas jakichkolwiek materiałów informacyjnych i dydaktycznych?

Fazowe przejście od zainteresowań własnych do zrozumienia społecznej roli PTI nastąpiło bardzo szybko, niestety trafiając na ponury czas początków stanu wojennego. Ta obiektywna wada zawierała jednak pewną zaletę – zmartwiona niemal kompletnym brakiem miru w społeczeństwie komunistyczna władza bardziej niż kiedykolwiek wcześniej była skłonna słuchać każdego, kto chciał z nią gadać.

Dziś widać wyraźnie, jak bardzo koncyliacyjny kurs „wojennego” PTI był kursem dalekowzrocznym. Kurs ten narzucił prezes Władysław M. Turski, dając mu wyraz m.in. w Biuletynie PTI: *„Przekonani, że pełnoprawnym członkiem wspólnoty cywilizacyjnej nie może być kraj niezdolny do autonomicznego gromadzenia, przetwarzania i udostępniania informacji, zabiegamy o upowszechnienie zrozumienia konieczności objęcia państwowym recenatam zastosowań informatyki. Staramy się odwrócić nieszczęsny wzorzec rozmowowania, który zastosowania traktuje jako efekt uboczny produkcji sprzętu.”*

Za powyższą deklaracją poszły działania: *„Zarząd Główny wystosował listy do Min. Baki i Szalajdy dotyczące współdziałania PTI z Biurem ds. Wdrożenia Reformy Gospodarczej oraz Ministerstwem Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego. W ich wyniku w dniu 22 października br. delegacja PTI, z prezesem kol. W. Turskim odbyła rozmowę z wiceministrem Kuczyńskim, na którym ustalono, że problemy rozwoju informatyki zostaną uwzględnione w planach reformy w Ministerstwie Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego. Ponadto przygotowujemy jest list do Prezesa Narodowego Banku Polskiego z sugestiami dotyczącymi możliwości współpracy.”* (Biuletyn z października 1982).

„Dnia 7 września odbyło się spotkanie przedstawicieli PTI z wiceministrem Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego, profesorem K. Badźmirowskim, któremu towarzyszyli dyrektorzy Michał Buchner, A. Musielak, H. Piłko, J. Sławiński i doc. K. Urbaniec. Ze strony PTI uczestniczyli kol. W. M. Turski, J. Bańkowski, J. Gwiazda, A. Wiśniewski i A. Mazurkiewicz. Delegacja PTI przedstawiła cele i dotychczasowy przebieg pracy towarzystwa oraz wyraziła stanowisko PTI wobec aktualnej sytuacji informatyki w Polsce. Poruszono również kilka spraw szczegółowych, m. in. sprawę zakazu sprowadzania do Polski (bez specjalnego zezwolenia Głównego Urzędu Cel) urządzeń przetwarzania danych, ograniczenia rekrutacji na studia informatyczne, inicjatywę powołania międzykomitetowego zespołu PAN do spraw mikroprocesorów, eksport oprogramowania.” (Biuletyn z września 1983).

Propaństwowe myślenie o informatyce i jej społeczno-cywilizacyjnej roli na zawsze pozostało w PTI elementem widzenia spraw, choć z różnym natężeniem i różnymi akcentami. Na przykład, II Walny Zjazd Delegatów położył nacisk na prace u podstaw, ze szczególnym akcentem na kształt i zakres informatycznej edukacji. Z uchwały zjazdowej: *„Nie przesądzając kształtu i treści polityki państwa wobec informatyki, zwracamy uwagę na następujące elementy, które naszym zdaniem powinna ona uwzględniać: (1) Poważny rozwój jakościowy kształcenia informatycznego, poczynając od tych uczelni, które dają gwarancję w miarę szybkiego skutkowania inwestycji sprzętowych, lokalowych i kadrowych. Poprawę jakości warunków kształcenia w czołowych placówkach naukowych uważamy za potrzebę pilniejszą niż upowszechnianie kształcenia. (2) Stworzenie układu parametrów ekonomicznych stymulujących zainteresowanie krajowego przemysłu komputerowego zastosowaniami informatyki. (3) Utrzymanie wieloźródłowości rynku mikrokomputerowego jako zdrowego mechanizmu stymulującego konkurencję, a przez to poprawę warunków, na jakich kupuje się ten sprzęt. (4) Wprowadzenie postanowień prawno-ekonomicznych przeciwdziałających piractwu w dziedzinie oprogramowania i stymulujących rozwój przemysłu programistycznego. (5) Uznanie indywidualnej działalności usługowej w dziedzinie informatyki za działalność twórczą. (6) Nadanie zawodowi informatyka należnej mu rangi społecznej.”*

Oficjalne opinie PTI na różne tematy, związane zwłaszcza z kształtowaniem krajowych struktur informacyjnych, pozostały do dziś stałym elementem działalności Zarządu Głównego PTI – ich lista i treść są dostępne na witrynie internetowej.

Konferencje, seminaria, konkursy

Z upływem czasu liczba imprez naukowych i edukacyjnych, organizowanych lub współorganizowanych przez PTI szybko rosła. Jest warto podkreślenia, że niemal bez wyjątku są to inicjatywy oddolne, rodzące się spontanicznie w oddziałach regionalnych. Długa lista imprez, które wskutek utrzymanej przez wiele lat cykliczności zyskały trwałe miejsce w kalendarzu środowisk informatycznego, to prawdziwy powód do dumy Towarzystwa.

Wśród organizowanych przez PTI imprez na czoło wybijają się niewątpliwie Jesienne Spotkania PTI. To tu, najpierw przez wiele lat w Mrągowie, potem w Wiśle, ukształtował się specyficzny profil i klimat Towarzystwa, łączący rozległość intelektualnego horyzontu, nieraz daleko wykraczającego poza problematykę zawodową, z twórczą atmosferą przyjacielskich kontaktów interpersonalnych.

Na wyróżnienie zasługuje też jedna z nowszych inicjatyw PTI – obchody Światowego Dnia Społeczeństwa Informatycznego. Organizacja tego dorocznego święta teleinformatyki dzięki wysiłkom PTI przybrała wymiar dorocznego podsumowania osiągnięć, niedociągnięć i perspektyw informatyzacji w skali ogólnokrajowej. Rozmach organizacyjny i wartościowa zawartość merytoryczna debat i konferencji organizowanych w ramach ŚDSI, wzmocniona patronatami i bezpośrednim udziałem najwyższych państwowych czynników decyzyjnych, ogromnie wzmocniły publiczną markę Towarzystwa, ugruntowując jego autorytet i reputację.

Wśród kontynuowanych od szeregu lat inicjatyw PTI należy wymienić konferencje i seminaria:

- Systemy Czasu Rzeczywistego
- Krajowa Konferencja Inżynierii Oprogramowania
- Górską Szkołą PTI
- Sejmik Młodych Informatyków
- Informatyka w Edukacji
- Informatyk Zakładowy
- Technologie Eksploracji i Reprezentacji Wiedzy
- InfoShare
- Technologia Informatyczna w Społeczeństwie Wiedzy
- INFOGRYF
- Federated Conference on Computer Science and Information Systems - FedCSIS (dawniej: International Multiconference on Computer Science and Information Technology - IMCSIT)

oraz konkursy dla młodszych i starszych adeptów informatyki:

- Ogólnopolski Konkurs na Najlepsze Prace Magisterskie z Informatyki
- Nagroda im. Witolda Lipskiego dla młodych naukowców w zakresie informatyki
- Nagroda PTI im. Jana Łukasiewicza za Innowacyjność w Zakresie Zastosowań Informatyki
- Międzynarodowy Konkurs Informatyczny „Bóbr”
- Ogólnopolskie Akademickie Mistrzostwa w Programowaniu Zespołowym

- Międzynarodowe Mistrzostwa Polski Programów Szachowych

Nie brak również zupełnie nowych inicjatyw, wśród których wyróżniają się informatyczne konkursy dla młodzieży: „TIK?-TAK!” oraz „Przygody Pana T.I.K.-a”.

Skąd brać pieniądze

Przez wiele lat źródłem funduszy, niezależnie od wymiernego wkładu pracy społecznej członków PTI, byli sponsorzy. W ostatnich latach jednak sytuacja się zmieniła na niekorzyść. Nasilające się od końca lat 90. spowolnienie koniunktury rynkowej i kryzysy finansowe zaowocowały zaostreniem i przeorientowaniem polityki marketingowej wielu firm. PTI potrafiło uniknąć tego bardzo poważnego zagrożenia, inicjując dwa przedsięwzięcia, które znakomicie łączą statutową misję Towarzystwa z efektywną działalnością rynkową.

Izba Rzecznawców PTI wspiera przedsięwzięcia informatyczne wszelkich podmiotów profesjonalną wiedzą i doświadczeniem swych członków poprzez wykonywanie odpłatnych ekspertyz w zakresie informatyki i telekomunikacji, gwarantując wysokie standardy rzetelności, bezstronności i poufności.

Polskie Biuro ECDL zarządza ogólnokrajową siecią centrów szkoleniowych i egzaminacyjnych, wydając certyfikaty o międzynarodowym uznaniu, poświadczające poziom umiejętności informatycznych. Działalność tę PTI prowadzi w oparciu o licencję ECDL Foundation – europejską organizację pożytku publicznego wyłonioną przez CEPIS (której PTI jest członkiem).

Jacy jesteśmy

Polskie Towarzystwo Informatyczne jest o 10 lat starsze niż III Rzeczpospolita. Powstałe w środowisku PRL, nie jest jednak jego dzieckiem. Przed 30 laty było takich inicjatyw niemało. Ale tylko nieliczne zdołały przetrzymać zarówno mroki stanu wojennego jak i niespodzianki niesione przez wolność, uparcie realizując swoją misję i nic nie tracąc ze swojej osobowości i profilu – i żyją do dziś.

Samoocena jest przedsięwzięciem ryzykownym, silnie zagrożonym brakiem obiektywizmu. Bezpieczniej jest więc skorzystać z głosu z zewnątrz – publikacji, która ukazała się w dzienniku „Rzeczpospolita” przed ponad 10 laty, ale chyba nadal daje dobry punkt wyjścia do autorefleksji:

„... istnieje w Polsce licząca się grupa zawodowa, która konsekwentnie ignoruje cele, do których zazwyczaj dążą związki zawodowe, natomiast chętnie podejmuje tematy takie, jak wzajemna wymiana wiedzy i informacji, podnoszenie kwalifikacji swych członków, czy wreszcie podtrzymywanie dobrych kontaktów osobistych, też rozumianych częściowo jako potencjał rozwojowy. PTI nie da się porównać z żadną znaną w kraju organizacją społeczną, przywodząc na myśl raczej angielski klub dżentelmenów, którego członkowie kierują się jedynie chęcią wymiany wiedzy, doświadczeń i opinii. (...) Czas pokazał, że pierwotna koncepcja Towarzystwa – otwartość a nie jest wąski interes jako fundament plus formuła łącząca cechy ruchu zawodowego z obywatelskim – to recepta dobra na każde czasy. Tak rozumiana konserwatywność formy i progresywność treści to jest propozycja warta wzięcia pod uwagę przez każdą grupę zawodową, jeżeli jej członkowie widzą swoją przyszłość w profesjonalnym doskonaleniu i wygrywaniu konkurencji, a nie w zbijaniu się w kupy w celu wymuszania przywilejów i gwarancji.”

Andrzej Horodeński

Członkowie-założyciele PTI

Na mocy uchwały Zjazdu Założycielskiego PTI w dniu 23 maja 1981 roku członkami-założycielami Polskiego Towarzystwa Informatycznego zostali uznani:

Tadeusz Baczeko	Eugeniusz Kabis	Marek Perkowski
Jacek Bańkowski	Danuta Kalinowska	Ryszard Piwowarski
Jan Baranowski	Jacek Karpiński (+)	Andrzej Pomiankowski
Michał Bąbol	Stanisław Kędziński	Jan Popiel
Jerzy Bednarz	Zbigniew Kierzkowski	Ryszard Pregiel
Elżbieta Bernabiuk	Jerzy Kisielnicki	Erwin Pszczółka
Jan Bielecki (+)	Feliks Kluźniak	Andrzej Ramułt (+)
Andrzej Bielik	Wojciech Kozaczyński	Maciej Robakiewicz
Janusz S. Bien	Jerzy Król	Michalina Rossowska
Andrzej J. Blikle	Piotr Kuczyński	Ludwik J. Rossowski
Jan Borowiec	Zenon Kulpa	Teresa Rumińska
Andrzej Brandt	Feliks Kurp	Tomasz Rytel
Jerzy Bromirski (+)	Piotr Kuźnicki	Andrzej Salwicki
Stanisław Budkowski	Stanisław Lepetow (+)	Witold Staniszkis
Henryk Burgała	Elżbieta Lipka	Maciej Stolarski (+)
Agnieszka Bytnerowicz	Witold Lipski (+)	Maciej Stroiński
Krzysztof Bytnerowicz	Jerzy Loska	Piotr Strzałkowski
Zbigniew Bzymek	Leon Łukaszewicz	Maciej S. Sysło
Lech Czapliński	Marek Machura	Bogumił Szablowski
Czesław Daniłowicz	Stanisław Majerski	Roman Szczurek
Jerzy Dańda (+)	Tadeusz Majewski	Janusz Schminda (+)
Jerzy Dawidowski	Zdzisław Małecki	Stanisław Szpakowicz
Andrzej Dąbkowski	Marek Maniecki	Bolesław Szymański
Ryszard Dąbrówka	Roman Mankiewicz	Ryszard Tadeusiewicz
Piotr Dembiński	Romuald Marczyński (+)	Sławomir Trautman
Jarosław Deminet	Włodzimierz Mardal	Andrzej Trybulec
Włodzimierz Dobosiewicz	Jerzy Marszałek	Barbara Turzyńska
Jacek Doliński	Jacek Martinek	Władysław M. Turski
Witold Dreger	Ireneusz Matusiak	Jarosław Tymowski
Ignacy Dziedziczak	Zygmunt Mazur	Alicja Wakulicz-Deja
Tadeusz Dziewulski	Antoni Mazurkiewicz	Tadeusz Walczak
Adam Empacher (+)	Marceli Melchior	Stanisław Waligórski
Konrad Fiałkowski	Mieczysław Michalczyk	Krzysztof Wasiek
Zbigniew Fryźlewicz	Jerzy Mieścicki	Kazimierz Wasilewski
Bartłomiej Głowacki	Stanisław Mrozik	Jan Węglarz
Jerzy Gradowski	Mieczysław Muraszkiwicz	Tadeusz Wierzbicki
Janusz Grażewicz	Andrzej Musielak	Jan Wierzbowski
Marek Greniewski	Janisław Muszyński	Aleksander Wigura
Włodzimierz Grudziński	Krzysztof Nałęcki	Józef Winkowski
Andrzej Grzywak	Elżbieta Nastaj-Wiśniewska	Andrzej Wiśniewski (+)
Janusz Gwiazda	Lesław Niemczycki (+)	Henryk Woźniakowski
Marek Hołyński	Jerzy Nowak	Jerzy Wrzos
Jacek Irlík	Zbigniew Nowicki	Ewa Zaborowska
Wacław Iszkowski	Marek Olejniczak	Jan Zabrodzki
Lech Janczewski	Wojciech Olejniczak	Włodzimierz Zuberek
Marek T. Jankowski	Stanisława Ossowska	Bronisław Żurawski
Stanisław Jaskólski	Barbara Osuchowska	
Kazimierz Jojczyk	Tadeusz Peche (+)	

(143 osoby)

Originalny zapis składu Zarządu Głównego PTI wybranego przez Zjazd Założycielski

23/5/81

PTI
SKŁAD WYBRANEGO ZARZĄDU GŁÓWNEGO

I LP.	I NAZWISKO	I TEL. DOMOWY	I TEL. SLUZBOWY	I
I 1.	I BANKOWSKI	I -	I 256573	I
I 2.	I BLIKLE	I 254841	I 203888	I
I 3.	I DĄBROWKA	I 222235	I 215779	I
I 4.	I DANIŁOWICZ	I -	I 226411	I
I 5.	I GWIAZDA	I 355607	I 264073	I
I 6.	I HOŁYŃSKI	I 269358	I 216026	I
I 7.	I JAWCZEWSKI	I 249316	I 287942	I
I 8.	I JAŚKOLGNI	I 209980	I 291915	I
I 9.	I KARPINSKI	I -	I 255680	I
I 10.	I KIERZKOWSKI	I 74461	I 332581 W.232	I
I 11.	I MANIECKI	I -	I 21007812	I
I 12.	I MARDAL	I 423504	I 218441 W.274	I
I 13.	I MUSIELAK	I 220836	I 615347	I
I 14.	I MUSZYŃSKI	I 255795	I 32893	I
I 15.	I POPIEL	I 470616	I 412010	I
I 16.	I STOLARSKI	I 360288	I 217517	I
I 17.	I SZYMAŃSKI	I 470815	I 256573	I
I 18.	I TURSKI	I 317031	I 268258	I
I 19.	I WALIGORSKI	I 219634	I 268258	I
I 20.	I ZABRODZKI	I 451731	I 21007053	I

Chronologicznie pierwsi prezesi i sekretarze generalni PTI.

Od lewej: Jacek Staworczyński, Leszek Bogusławski, Zdzisław Szyjewski, Andrzej J. Blikle, Piotr Fuglewicz, Władysław M. Turski, Andrzej Wiśniewski (†), Jerzy S. Nowak. (foto: Mirosława Minich)

Kadencje władz PTI

I Kadencja 1981-1984

Prezes: Władysław M. Turski

Zarząd Główny: Jacek Bańkowski, Andrzej Blikle, Czesław Daniłowicz, Ryszard Dąbrówka, Janusz Gwiazda, Marek Hołyński, Lech Janczewski, Stanisław Jaskólski, Jacek Karpiński (+), Zbigniew Kierzkowski, Marek Maniecki, Włodzimierz Mardal, Andrzej Musielak, Janisław Muszyński, Jan Popiel, Maciej Stolarski (+), Bolesław Szymański, Stanisław Waligórski, Jan Zabrodzki

Główna Komisja Rewizyjna: Piotr Dembiński, Zbigniew Fryzlewicz, Waław Iszkowski, Mieczysław Muraszkievicz, Elżbieta Nastaj-Wiśniewska, Jerzy Wrzos

Sąd Koleżeński: Antoni Mazurkiewicz, Stanisława Ossowska, Barbara Osuchowska, Stanisław Szpakowicz, Sławomir Trautman, Kazimierz Wasilewski, Henryk Woźniakowski

Referat sprawozdawczy Zarządu Głównego

Pierwsze trzy lata istnienia naszego Towarzystwa przypadły na bardzo trudny okres dziejów Polski. To, że w maju 1984 roku w wydatnie zwiększonym gronie członków PTI przystępujemy do obrad, rozpoczynając je sprawozdaniem z realizacji zadań wytyczonych w maju 1981 roku przez Zjazd Założycielski PTI, świadczy o słuszności tezy, którą głosiliśmy ubiegając się o zarejestrowanie naszego Towarzystwa, a mianowicie tezy o celowości funkcjonowania towarzystwa zrzeszającego ludzi traktujących informatykę z zawodowego punktu widzenia. Przyjęte na Zjeździe Założycielskim statutowe sformułowania wykluczające koniunkturalny stosunek do informatyki, amatorszczyznę, instrumentalne traktowanie swej przynależności do kategorii zawodowych, podziały resortowe, a także uniezależniające Polskie Towarzystwo Informatyczne od większych czy mniejszych organizacji skupiających towarzystwa naukowe czy naukowo-techniczne, sprawdziły się w praktyce tych trudnych lat.

Ustępujący dziś zarząd Główny nie doprowadził do pełnej realizacji uchwały Zjazdu Założycielskiego, to prawda; różne były tego powody, o czym będzie mowa w dalszej części niniejszego referatu. Z pełną odpowiedzialnością stwierdzamy jednak, że ani przez moment w całej trzyletniej kadencji nie odstępowaliśmy świadomie od pryncypiów ustalonych na owym Zjeździe i dążyliśmy do spełnienia nałożonych na nas i przez nas przyjętych obowiązków. Nie jesteśmy też świadomi, aby w jakimkolwiek naszym pociągnięciu brzmiała nuta fałszywa – działaliśmy zgodnie z duchem przyjętej wówczas uchwały.

Jeżeli tak dumni jesteśmy z zachowania wierności duchowi uchwały Zjazdu Założycielskiego, to warto zapewne przypomnieć główne zasady działalności Towarzystwa przyjęte przed trzema laty. Warto podwójnie – i dla retrospekcji, jakże właściwej na I Walnym Zjeździe Towarzystwa, i dlatego także, iż chcemy prosić uczestników dzisiejszego Zjazdu o ich potwierdzenie, by z nową mocą wytyczały kierunki dalszej działalności.

Uważamy więc, że należy domagać się racjonalnego stosunku władzy do informatyki i jej zastosowań we wszystkich działach życia gospodarczego i społecznego. Twierdzimy, że w dotychczasowym stosunku władz państwowych i gospodarczych do informatyki i jej zastosowań panował i panuje chaos, brak zrozumienia tego, czego można się po

informatyce spodziewać i czego można od niej żądać. Uważamy, że prawidłowe zastosowania informatyki są na tyle ważne dla prawidłowego rozwoju gospodarczego w tej dziedzinie na tyle zagrażają rozwojowi gospodarczego i społecznego, a zaniedbania w tej dziedzinie na tyle zagrażają utrzymaniu kraju w gronie państw cywilizowanych, iż zastosowania informatyki powinny się znaleźć pod szczególną opieką ze strony państwa. Uważamy, że jedynym rozsądnym podejściem do kompleksu spraw związanych z informatyką jest uznanie prymatu zastosowań informatyki. Polityka państwa w odniesieniu do informatyki powinna przeto wywodzić się z jasno ustalonego planu rozwoju zastosowań, a inne poczynania, takie jak planowanie produkcji urządzeń informatyki, finansowanie badań, polityka podatkowa, celna i płacowa w zakresie informatyki itp., powinny być pochodną planu rozwoju zastosowań. Uważamy, że formułować politykę państwa w tej mierze oraz skutecznie czuwać nad jej realizacją może tylko niezależny organ – rządowa agencja informatyki, niezależna od wpływów przemysłu i innych potężnych się nacisku, wspomagana w swym działaniu przez radę złożoną z fachowych informatyków.

Uważamy, że społeczeństwo polskie jest niedoinformowane co do rzeczywistych możliwości i zysków płynących z zastosowań informatyki. Zbyt często nieudolność administracji i kierownictwa gospodarczego różnych instytucji jest maskowana bałamutnymi stwierdzeniami o pomyłkach komputerów. Uważamy, że należy znacznie lepiej niż dotychczas uświadaczać społeczeństwo co do realiów informatyki stosowanej. Uważamy, że nakładanie samoograniczeń importowych na sprzęt informatyczny jest wysoce szkodliwe. Sprzęt informatyczny powinien być zwolniony z wszelkich opłat celnych, a jego import nie powinien wymagać żadnych specjalnych zezwoleń.

Uważamy, że istotnym czynnikiem małej efektywności zastosowań informatyki w Polsce jest krańcowy niedorozwój usług informatycznych zarówno w zakresie wytwórstwa oprogramowania, jak i serwisu oraz doradztwa. Uważamy, że należy znieść wszelkie ograniczenia wobec tworzenia państwowych, spółdzielczych i prywatnych firm, które mogłyby takie usługi pełnić w sposób odpowiedzialny. Jedynym kryterium przy udzielaniu licencji na prowadzenie działalności usługowej powinny być kwalifikacje fachowe.

Uważamy, że dotychczasowe sposoby wiązania działalności produkcyjnej przedsiębiorstw wytwarzających sprzęt informatyczny z potrzebami zastosowań informatyki są całkowicie niewłaściwe. Jeżeli przemysł informatyczny ma się kierować wskazaniem czysto ekonomicznymi – a stanowisko takie nie jest pozbawione sensu – to należy umożliwić krajowym przedsięwzięciom informatyzacyjnym ekonomiczne oddziaływanie na ów przemysł, a także udostępnić środki budżetowe na interwencyjne i pobudzające konkurencyjną poprawę jakości sprzętu zakupy zagraniczne. Należy przy tym pamiętać, że ze względu na istniejącą strukturę cen i sposób finansowania wiele bardzo ważnych zastosowań informatyki nie może się samofinansować. Skąd konieczność finansowania budżetowego – za pośrednictwem rządowej agencji informatyki. Jednocześnie występujemy przeciwko bezpośredniemu dotowaniu przemysłu komputerowego – pieniądze budżetowe dla tego przemysłu muszą przechodzić przez kanał zastosowań.

Uważamy za konieczne utrzymanie wysokiego poziomu badań podstawowych w dziedzinie informatyki, dzięki któremu utrzymuje się ciągłe jeszcze bezpośredni kontakt z rozwojem tej dziedziny na świecie. Uważamy, że wzorem innych państw należy zwiększać nakłady na badania w informatyce szybciej niż w innych gałęziach nauki i techniki, na tym polu toczy się bowiem rywalizacja decydująca o przyszłym obliczu całej nauki i techniki.

Uważamy, że należy rozwijać kształcenie informatyków w wyższych uczelniach oraz zwiększać nasycenie technikami informatycznymi wszystkich programów dydaktycznych szkolnictwa wyższego. Uważamy, że szkolnictwo wyższe powinno być bogato wyposażone w nowoczesne urządzenia informatyczne, wyprzedzając w stosunku do innych obszarów

życia gospodarczego i społecznego, gdyż tylko to pozwoli złagodzić ciągle deficyt odpowiednio przygotowanych kadr.

Uważamy, że należy dążyć do stopniowego wprowadzania informatyki do szkół średnich przez stwarzanie im możliwości korzystania ze środków informatyki (sprzętu i oprogramowania) w procesie nauczania. Nie mają sensu przedsięwzięcia zmierzające do wprowadzenia informatyki do szkolnictwa średniego i podstawowego bez zagwarantowania dostatecznej ilości niezawodnego i dobrze oprogramowanego sprzętu. Werbalne nauczanie informatyki jest szkodliwe. Uważamy też, że przeróżne kursy dokształcające w dziedzinie informatyki, a zwłaszcza kursy dla osób bez uprzedniego przygotowania fachowego w tej dziedzinie, mają sens jedynie w połączeniu z poważnie prowadzonymi zajęciami praktycznymi.

Uważamy, że informatycy nie są należycie honorowani finansowo; układy zbiorowe, siatki płac itp. instrumenty określające uposażenia informatyków nie odzwierciedlają ani wkładu pracy potrzebnego na zdobycie i utrzymanie kwalifikacji, ani wartości wykwalifikowanego informatyka na światowych rynkach pracy. Prowadzi to do bardzo groźnych frustracji, porzucania zawodu i dość znacznej emigracji zarobkowej. Zwracamy uwagę, że aczkolwiek emigracji zarobkowej można formalnie łatwo położyć kres przez odpowiednie pociągnięcia paszportowe, bez istotnej poprawy warunków płacowych i stworzenia perspektyw rozwoju informatyki nie da się zahamować odpływu informatyków od wykonywania swego zawodu w Polsce.

Uważamy wreszcie, że wszelkie społecznie i gospodarczo uzasadnione przejawy i zamiary zastosowań informatyki powinny być popierane zarówno przez państwo, jak i przez społeczeństwo. Służyć temu powinno odpowiednie postępowanie podatkowe, kredytowe i celne z jednej strony, a działalność PTI, klubów użytkowników i zrzeszeń hobbystów z drugiej strony.

Tak w tezowym układzie wygląda credo Polskiego Towarzystwa Informatycznego, wynikające z uchwały Zjazdu Założycielskiego i przedstawione przez ustępujący Zarząd Główny obecnemu Zjazdowi do aprobaty.

W okresie minionej kadencji Zarząd Główny PTI dążył do możliwie pełnej realizacji wyżej wyliczonych zasad. Osiągnęliśmy bardzo dobry układ stosunków z Komitetem Informatyki PAN i wspólnie forsowaliśmy projekt powołania Państwowej Agencji Informatyki. Zabraliśmy głos w dyskusji na Komisji Sejmowej, podkreślając kluczową i priorytetową rolę zastosowań informatyki, prowadziliśmy rozmowy z wicepremierami i ministrami Rządu PRL na ten temat. Działaliśmy w Komisji do spraw reformy gospodarczej, opiniowaliśmy dokumenty pisane w tej materii przez inne organizacje. Aczkolwiek nie doprowadziliśmy do powołania agencji, w zauważanym zwiększeniu zainteresowania rządu problematyką informatyczną jest na pewno i nasz udział.

Mimo trudności minionego okresu, PTI prowadziło rozległą działalność popularyzatorską. Wspólnie z Komitetem Informatyki PAN zorganizowaliśmy serie otwartych odczytów w Warszawie (obecnie odbywa się drugi ich roczny cykl). Uruchomiliśmy serię publicznych seminariów w Warszawie i Poznaniu. Inicjatywę tę podchwyciło Koło PTI we Wrocławiu i tam też są powtarzane liczne seminaria warszawskie, mniej regularne seminaria odbywają się także w innych ośrodkach; kilka sekcji Towarzystwa prowadzi bardzo ożywioną działalność seminaryjno-odczytową. Wspólnym wysiłkiem warszawskiego środowiska akademickiego i wrocławskiego środowiska przemysłowego przygotowaliśmy szkołę zimową informatyki, która miała się odbyć w 1982 roku. Rozwój wypadków uniemożliwił odbycie się tej szkoły w zaplanowanym terminie;

niestrudzeni pionierzy tej inicjatywy, kol. Andrzej Blikle i Andrzej Musielak, mają jednak zasadną nadzieję że pierwsza szkoła PTI odbędzie się w październiku 1984.

PTI podjęło aktywną działalność badawczo-szkoleniową, w bardzo różnych dziedzinach informatyki*. Od organizowania cykli seminariów na zamówienie poszczególnych instytucji do opracowania metodyki strojenia głowic dysków magnetycznych – oto zakres usług, jakie świadczyliśmy. Działalność badawczo-szkoleniowa PTI spotkała się z przychylnym przyjęciem ze strony zainteresowanych. Uzyskaliśmy dobre wyniki finansowe, dzięki czemu mogliśmy bez dotacji z zewnątrz prowadzić wiele działań, finansować prace sekcji, dostarczać członkom PTI bezpłatne odbitki notatek do zajęć seminaryjnych, przeznaczyć znaczną kwotę na dofinansowanie udziału członków Towarzystwa w organizowanej jesienią 1984 szkole itp.

Ustępujący Zarząd Główny uważa, że działalność badawczo-szkoleniowa, w której zorganizowanie włożono wiele wysiłku i którą do stycznia 1984 opiekował się kol. Janusz Gwiazda (obowiązki te po wyjeździe kol. Gwiazdy przejął kol. Stanisław Jaskólski), powinna być nadal kontynuowana.

Łącznie z Komitetem Informatyki PAN występowaliśmy przeciwko ograniczeniu rekrutacji na studia informatyczne – wydaje się, że protest nasz został uwzględniony i przeniknie do dokumentów Komisji Planowania przy Radzie Ministrów. Na prośbę Ministerstwa Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego opracowaliśmy plan wyposażenia uczelni w laboratoria mikrokomputerowe, czekamy na jego obiecaną realizację.

Dążąc do podniesienia rangi zawodu informatyka i realizując zalecenia Zjazdu Założycielskiego w tej mierze, przygotowaliśmy zasady przyznawania stopni specjalizacyjnych z informatyki przez Towarzystwo. [Projekt regulaminu nadawania tych stopni był opublikowany w Biuletynie PTI, nr 2, 1984 – przyp. red.]. O zamiarze przyznawania takich stopni poinformowaliśmy NOT, Ministerstwo Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego oraz Ministerstwo Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki. Pierwszy z obu tych resortów przyjął naszą inicjatywę bardzo przychylnie. Jeśli I Walny Zjazd PTI uchwali przedstawione zasady, już w najbliższej przyszłości będzie można przystąpić do opracowania szczegółów klasyfikacji i mniej więcej za rok rozpocząć nadawanie stopni. Nie chcąc utracić niezależności sądu w nadawaniu stopni specjalizacyjnych, PTI powinno – zdaniem ustępującego Zarządu Głównego – zabiegać o uznanie tych stopni za podstawę przyznawania dodatków specjalizacyjnych. Nie udało się, niestety, przygotować na Zjazd podobnego materiału, w którym byłyby sprecyzowane zasady kodeksu etycznego informatyka. Uważamy, że prace nad sformułowaniem takiego kodeksu należy kontynuować, tak aby na Zjeździe PTI w roku 1987 mógł on być uchwalony.

Świadomi złożoności spraw wiążących się z wyjazdami informatyków do pracy za granicą, chcieliśmy nadać tym wyjazdom wyższy prestiż społeczny i zadbać o ciekawe zatrudnienie. Nawiązaliśmy pewne kontakty z potencjalnymi pracodawcami zagranicznymi, niestety mała skuteczność działania i spory międzyresortowe organizacji upoważnionych do załatwiania spraw wyjazdowych w Polsce pokrzyżowały nasze plany. Jest to jedno z niepowodzeń ustępującego Zarządu Głównego, tym większe, że w przygotowanie włożono dużo wysiłku i – niestety – rozbudzono pewne nadzieje, których nie udało się spełnić.

W okresie sprawozdawczym działało kilka sekcji tematycznych Towarzystwa; kilka zawiązanych na Zjeździe Założycielskim, nie przejawiało żadnej aktywności. Nie powstały komitety naukowe, wiele komisji właściwie wcale nie działało. Stara to prawda, że poziom aktywności zbioru osób nie przekracza poziomu aktywności poszczególnych osób doń wchodzących. Bez aktywności członków PTI nie może być aktywności tych ciał, do których

należą. Działania Zarządu Głównego niewiele pomogą tam, gdzie brakuje autentycznego zainteresowania członków PTI, gotowych m. in. wydatkować własny czas i energię.

Szczególnie cieszy fakt, że w postaci sekcji Towarzystwa udało się reaktywować klub użytkowników systemów komputerowych ICL. Jest to ciekawe rozwiązanie przerzucające pomost między skuteczną formą organizacji informatyków w okresie przed powstaniem PTI i obecnym.

Z radością należy podkreślić fakt, że zostały powołane cztery koła terytorialne – we Wrocławiu, w Białymstoku, Poznaniu i, ostatnio, na Górnym Śląsku. Formy takiej nie przewidywał nasz statut dosłownie, ale Zarząd Główny uznał, że istniejące sformułowania statutowe nie przeszkadzają w tworzeniu kół terytorialnych tam, gdzie nie ma jeszcze dostatecznie dużej liczby członków, aby założyć oddział PTI. Koło we Wrocławiu – najstarsze koło PTI – przejawia sporą żywotność i ambicje godne wielkiego ośrodka informatyki, jakim jest Wrocław. Jednym z najbardziej widocznych owoców pracy koła jest ogólnopolski konkurs na najlepsze prace magisterskie z informatyki.

Podobnie jak na Górnym Śląsku, gdzie dzięki znacznej aktywności członków PTI doszło ostatnio do zawiązania się naszego koła, dojrzewają kierunki do szybkiego powołania kół w Łodzi, Gdańsku i Krakowie.

Niestety, najliczniej reprezentowane w PTI środowisko informatyków warszawskich nie przejawia aktywności proporcjonalnej do swej liczebności. Być może częściowym wytłumaczeniem tego faktu jest znaczny udział warszawiaków w Zarządzie Głównym i innych organach ogólnopolskich PTI. Można więc przypuszczać, że środowisko warszawskie „straciło” na rzecz ciał ogólnopolskich swój aktyw społeczny. Sytuacja ta powinna jednak ulec zmianie, gdyż mała aktywność lokalna największego liczebowo skupiska członków PTI nie jest zjawiskiem najzdrowszym.

W okresie sprawozdawczym stopniowo polepszała się wewnętrzna organizacja działalności informacyjnej, którą od początku uważaliśmy, oczywiście, za bardzo ważną. Biuletyn PTI, najpierw wydawany techniką powielaczową i niezbyt regularnie rozsyłany do zapewne nie wszystkich członków, od października 1982 roku publikujemy – mimo ogólnie znanych trudności poligraficznych – już techniką drukarską i mamy nadzieję, że dociera do wszystkich członków PTI. Należy w tym miejscu podziękować sekretarzowi generalnemu kol. Andrzejowi Wiśniewskiemu, który doprowadził do wydania biuletynu, oraz kol. Barbarze Osuchowskiej, pod której fachową redakcją nasz biuletyn przyjął obecną postać.

Mimo znacznego wzrostu liczbowego, PTI nie jest organizacją masową. Uważamy, że nadal należy utrzymywać wysokie bariery kryterium fachowości przy przyjmowaniu nowych członków. Pewna uciążliwość procedury wstępowania do PTI nie jest odstraszać, a potok nowych zgłoszeń nie wysycha, a świadomość przynależności do towarzystwa dbającego o to, aby jego członkowie byli rzeczywistymi fachowcami, jest chyba dość cenna.

Powoli, ale systematycznie wzrasta autorytet naszego Towarzystwa widziany z zewnątrz. Świadczy o tym coraz systematyczniejsze zwracanie się różnych organizacji i instytucji o opinie do PTI, a także stale zwiększająca się liczba członków wspierających, czyli osób prawnych, którym zależy na stowarzyszeniu się z PTI. Jest to zjawisko zdrowe i w przyszłości należy zadbać o to, aby członkowie wspierający mogli bliżej wiązać się z działalnością naszego Towarzystwa.

W okresie sprawozdawczym Zarząd Główny podjął pierwsze próby nawiązania współpracy międzynarodowej. Podpisaliśmy porozumienie o przyjacielskiej współpracy z British Computer Society, rozpoczynając ją od wymiany wydawnictw firmowanych przez każde z Towarzystw. Rozpoczęliśmy nawiązywanie kontaktów z węgierskim Towarzystwem im. J. von Neumanna. Sądzymy, że należy dążyć do przyjacielskiej współpracy z wszystkimi

towarzystwami informatycznymi, w pierwszym rządzie z tymi, które są skupione w Międzynarodowej Federacji Przetwarzania Informacji (IFIP), a jeżeli warunki finansowe na to pozwolą, wystąpić o to, aby przedstawiciela Polski do IFIP wyłaniało PTI, a nie, jak dotychczas, PAN. Największym bodaj brakiem pracy Zarządu Głównego w okresie sprawozdawczym było niedopełnienie nałożonego na Zarząd przez Zjazd Założycielski obowiązku publikowania regularnych raportów o stanie polskiej informatyki. Uznając celowość przygotowywania takich raportów, ustępujący Zarząd Główny uważa, że bez powołania odpowiedniego stałego zespołu autorskiego i bez wyraźnej aktywności osób zainteresowanych tworzeniem takiego opracowania jest to zadanie technicznie niewykonalne. Aby opracowywać rzeczowe raporty o stanie informatyki, Towarzystwo powinno dysponować minimalnym choćby, stałym ośrodkiem studialnym, na co są potrzebne środki finansowe i organizacyjne. Dlatego też sprawę regularnych raportów proponujemy rozważyć w szerszym kontekście dalszych form działalności PTI.

Jak wiadomo, nasze Towarzystwo nie ma faktycznie własnego lokalu ani etatowych pracowników, poza minimum niezbędnym do prowadzenia działalności badawczo-szkoleniowej. Ustępujący Zarząd sądzi, że Zjazd powinien wypowiedzieć swą wolę co do stopnia trwałej instytucjonalizacji Towarzystwa. Jeśli postawimy sobie zadanie zdobycia lokalu i utworzenia etatowego biura oraz ewentualnie minimalnego choćby ośrodka studialnego, należy się liczyć z bardzo poważnymi wydatkami. Dochody Towarzystwa z tytułu składek – ustalonych na obecnym poziomie przed trzema laty – są zdecydowanie niewystarczające na sfinansowanie takiej zinstytucjonalizowanej działalności. Dodatkowe dochody z tytułu prowadzonej działalności badawczo-szkoleniowej pozwalają na finansowanie działalności sekcji, przydzielanie niewielkich funduszy dla kół, dofinansowywanie szkół PTI i fundowanie nagród w konkursie na najlepsze prace magisterskie. Są to wydatki, które możemy ponosić mając wygospodarowane środki, przy braku środków możemy z tych wydatków zrezygnować albo je znacznie ograniczyć. Gdybyśmy jednak chcieli stworzyć zespół etatowych pracowników PTI i wynająć lokal, musielibyśmy się liczyć z koniecznością zwiększenia pewnych i stałych przychodów Towarzystwa. A to oznaczałoby albo konieczność przyjęcia dotacji, albo podjęcie regularnej działalności gospodarczej.

Zjazd Założycielski stał na stanowisku nieprzyjmowania stałej dotacji, gdyż wiąże się to z pewnym uzależnieniem się od instytucji finansującej. Z kolei podjęcie poważniejszej działalności gospodarczej postawi Towarzystwo w roli uczestnika procesów, które chce bezstronnie oceniać, co może prowadzić do utraty obiektywizmu sądów. Nie są to decyzje, które Zarząd Główny mógłby powziąć bez wysłuchania opinii Zjazdu, bez otrzymania wiążącej wytycznej ogółu członków PTI.

W dotychczasowej swej działalności PTI polegało przede wszystkim na pracy społecznej swych członków. Taki też jest zapis statutowy. Są jednak aspekty działalności wymagające pewnej profesjonalizacji: prowadzenie sekretariatu, ewentualnej biblioteki/czytelni PTI, archiwum, szersza działalność wydawnicza. I znowu powstaje problem środków i lokalu. Problem tym ostrzejszy, że doświadczenie wykazuje, iż aktywność społecznie zaangażowanych członków władz PTI ulega pewnym fluktuacjom, i nie można się spodziewać, aby w latach przyszłych miała być przeciętnie dużo większa niż w latach minionych. Jest to problem, którego rozwiązanie wymaga decyzji Zjazdu, a także stałego trzymywania w pamięci podczas dyskusji zjazdowej, kiedy to dość łatwo postuluje się wiele cennych rzeczy, które Towarzystwo powinno zrobić, nie zawsze zwracając dostateczną uwagę na to, jakimi środkami owe rzeczy mają być osiągnięte.

Warszawa, 22 marca 1984

II Kadencja 1984-1987

Prezes: Władysław M. Turski

Zarząd Główny: Jacek Bańkowski, Andrzej Blikle, Wojciech Cellary, Jacek Irlík, Bartłomiej Głowacki, Stanisław Jaskólski, Stanisław Lepetow (†), Marek Maniecki, Jerzy Marszałek, Zygmunt Mazur, Mieczysław Muraskiewicz, Andrzej Musielak, Jerzy Nowak, Stanisława Ossowska, Tadeusz Syryjczyk, Stanisław Waligórski, Jan Węglarz, Jan Zabrodzki, Janusz Zalewski

Główna Komisja Rewizyjna: Wacław Iszkowski – przewodniczący, Jacek Błażewicz, Zdzisław Drabek, Krzysztof Hochał, Elżbieta Nastaj-Wiśniewska, Zbigniew Odrowąż-Sypniewski

Główny Sąd Koleżeński: Antoni Mazurkiewicz, Sławomir Trautman, Stanisław Szpakowicz, Stanisława Ossowska, Barbara Osuchowska, Henryk Woźniakowski, Kazimierz Wasilewski

Referat Zarządu Głównego na II Walny Zjazd Delegatów PTI

Struktura Towarzystwa

Od chwili powstania w maju 1981 roku aż po dzień dzisiejszy nasze Towarzystwo rozwija się bardzo żywo. Krzepną istniejące struktury i powstają nowe, rośnie pozycja PTI w środowisku, donioślejszy jest nasz głos w sprawach dotyczących polskiej informatyki.

W chwili przygotowywania tego referatu PTI liczyło 1323 członków nadzwyczajnych oraz 202 członków wspierających. wart przypomnieć, że w Zjeździe Założycielskim w dniu 22 maja 1981 roku wzięło udział 94 członków założycieli, natomiast w dniu I Walnego Zjazdu było nas 418. Od ostatniego zjazdu ubyło 110 członków; w tej liczbie 107 osób skreślono z powodu nieopłacenia składek.

W naszym Towarzystwie istnieją już dwa oddziały: Oddział Dolnośląski z siedzibą we Wrocławiu oraz Oddział Małopolski i siedzibą w Krakowie. Ponadto działa 13 kół terenowych i 15 sekcji (w dniu I Walnego Zjazdu mieliśmy 3 koła terenowe i 8 Sekcji).

Realizacja głównych celów Towarzystwa

Ogólne cele Towarzystwa są określone szczegółowo w Statucie. W skrócie, prowadzą one do inicjowania, prowadzenia oraz popierania wszelkich działań zmierzających do rozwoju informatyki w Polsce, a także do reprezentowania interesów członków Towarzystwa. Cele krótko- i średnioterminowe sformułowano w uchwałach zjazdowych i Zarządu Głównego. Zgodnie z tymi uchwałami, zwłaszcza zaś z dwiema uchwałami podjętymi na poprzednim Zjeździe, PTI prowadziło lub prowadzi następujące działania zmierzające do realizacji tych celów.

I. Szkolenie prowadzone w sekcjach

Miejscem spotkań, wymiany doświadczeń i dyskusji zawodowych stały się sekcje. W ich pracach biorą udział zarówno członkowie Towarzystwa, jak i osoby spoza PTI. W ostatnich trzech latach nastąpił znaczny rozwój tej formy działalności. W wielu sekcjach prowadzono systematyczne szkolenia specjalistyczne obejmujące tematykę mało znaną w Polsce. Jednocześnie ze środków PTI finansowano nieodpłatne rozpowszechnianie dla celów własnych niedostępnej w kraju literatury naukowej. Z inicjatywy sekcji zorganizowano wiele szkół i konferencji naukowych.

II. Organizowanie szkół poświęconych przeglądowi współczesnych kierunków rozwoju informatyki

Imprezą bardzo popularną stały się coroczne Szkoły jesienne PTI. Spotkały się one z dużym uznaniem środowiska. Dotychczas odbyły się trzy takie szkoły; wzięło w nich udział około 600 osób.

III. Organizowanie szkół i konferencji poświęconych wybranym aspektom informatyki

Wielką popularnością cieszą się także specjalistyczne szkoły i konferencje. Odbyło się 10 takich imprez, w których wzięło udział około 850 osób. O tematyce tych szkół i konferencji decydująca bieżące potrzeby środowiska i plany pracy sekcji.

IV. Organizowanie odczytów i seminariów

Odczyty są organizowane głównie przez koła, a seminaria – przez sekcje. Są to podstawowe formy wymiany informacji pomiędzy różnymi środowiskami. Spełniają one również ważną funkcję integrującą.

V. Organizowanie konkursów

Instytucją z tradycją stał się już coroczny konkurs PTI na najlepsze prace magisterskie z informatyki, organizowany przez Oddział Dolnośląski. Nagradzane prace są pracami bardzo dobrymi, jakich nie powstydziliby się absolwenci najlepszych uczelni na świecie. Z tego możemy się cieszyć. Brak natomiast zainteresowania konkursem ze strony Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz potencjalnych pracodawców.

Drugim konkursem organizowanym przez PTI jest Konkurs, im. Jerzego Trybalskiego na najlepszą pracę z zakresu zastosowań informatyki w gospodarce narodowej. Konkurs będzie powtarzany co trzy lata, a jego wyniki ogłaszane na zjazdach.

VI. Wydawanie Biuletynu PTI

Dla *Biuletynu PTI*, ukazującego się drukiem od października 1982, ustępującemu Zarządowi udało się uzyskać Międzynarodowy Znormalizowany Numer Wydawnictw Ciągłych (ISSN), dzięki czemu nasz biuletyn stał się formalnym czasopismem. Dalszy rozwój *Biuletynu PTI* zależy od decyzji Zjazdu co do utrzymania lub zwiększenia kosztów prenumeraty; najważniejszą jednak sprawą jest dopływ materiałów z poszczególnych jednostek organizacyjnych Towarzystwa. W okresie sprawozdawczym nie był on zbyt obfity! Ustępujący Zarząd uważa też, że znacznie większa liczba członków Towarzystwa powinna prenumerować biuletyn, który może i powinien stać się żywym forum wymiany myśli oraz pismem propagującym stanowisko profesjonalnych informatyków. W ubiegłych latach zostały stworzone podwaliny wartościowego pisma – od rzeczywistego zainteresowania członków PTI zależy wykorzystanie istniejących możliwości.

VII. Opiniowanie planów rozwoju informatyki

Realizując statutowe prawo i obowiązek wyrażania stanowiska wobec najważniejszych problemów informatyki w Polsce, Zarząd Główny opracował następujące dokumenty:

- „Stanowisko ZG PTI w sprawie założeń polityki państwa w zakresie informatyki” (19 maja 1984), przekazane działającemu wówczas Sekretariatowi Komitetu Informatyki;
- „Stanowisko dotyczące postanowienia Prezydium Rządu z 5 listopada 1984 w sprawie elektronicznej gospodarki” (15 listopada 1984), przekazane Prezesowi Rady Ministrów;
- „List do Komitetu Organizacyjnego Kongresu Nauki Polskiej” (20 czerwca 1985), wysłany do adresatów, a także opublikowany w prasie (m. in. w *Przeglądzie Technicznym*);

Zarząd Główny zaaprobował też „Stanowisko Prezydium ZG PTI w sprawie wprowadzenia elementów informatyki do szkolnictwa średniego i podstawowego” (18 kwietnia 1984). Ogłoszono je w *Biuletynie PTI* i prasie.

Prezydium Zarządu Głównego zaopiniowało „Program Rozwoju Systemów i Urządzeń Informatyki w latach 1987–1990” opracowany przez Urząd Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń (10 lutego 1987).

Ponadto przyczyniliśmy się do uporządkowania zasad indywidualnego importu sprzętu komputerowego, a w szczególności do zniesienia zarówno zakazu przywozu mikrokomputerów, jak i opłat celnych.

VIII .Wkład w dzieło nauczania młodzieży w zakresie informatyki

Działalność PTI w tej sprawie była wielokierunkowa. Wyraziliśmy publicznie stanowisko na temat wprowadzania informatyki do szkół, opublikowane w *Biuletynie PTI* nr 7-8, 1985, a także w *Polityce, Przeglądzie Technicznym i Wiadomościach Matematycznych*. Sformułowaliśmy również nasze stanowisko w sprawie komputera szkolnego, określając minimalne wymagania techniczne i funkcjonalne, jakie powinien on spełniać. (Wymagania te spełnia mikrokomputer Elwro 800 Junior, zalecany przez Ministerstwo Oświaty i Wychowania.) Przedstawiciel PTI, zaproszony do Doradczego Zespołu Ministra Oświaty i Wychowania ds. Informatyki, bierze udział w pracach zespołu od początku jego istnienia. Grupa specjalistów powołana przez Towarzystwo opracowała projekt programu uzupełniającego przedmiotu nauczania w liceach ogólnokształcących i szkołach zawodowych pt. „Elementy informatyki”, którego zasadnicze tezy zostały uwzględnione w ostatecznej wersji programu przyjętego przez resort oświaty. Program ten był opublikowany w *Biuletynie PTI* nr 11, 1985 oraz czasopiśmie *Matematyka w szkole*. Inny zespół utworzony przez PTI przygotował „Program powszechnej edukacji informatycznej”, który posłużył Ministerstwu Oświaty i Wychowania, Ministerstwu Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Urzędowi ds. Młodzieży do opracowania wspólnego programu rozwoju nauczania informatyki.

Udzieliliśmy wszechstronnej pomocy powstającej Ogólnopolskiej Fundacji Edukacji Komputerowej. Jesteśmy jej członkami-założycielami, byliśmy pierwszą i przez kilka miesięcy jedyną osobą prawną, która wyłożyła rzeczywiste pieniądze na działalność fundacji; korzystała ona też z naszego konta bankowego. Tak więc czynem wsparliśmy tę piękną inicjatywę. Wyrażamy nadzieję, że duch społecznego zaangażowania będzie towarzyszył fundacji przez długie lata. Fundacja rzetelnie realizująca swe założenia ideowe może liczyć na nasze gorące poparcie.

Troska o dobro polskiej młodzieży i dzieci stale towarzyszy działaniom naszego Towarzystwa i nie ogranicza się do samych tylko spraw informatycznych. Szlachetna praca sekcji zajmującej się zastosowaniami komputerów dla dzieci niepełnosprawnych ma na pewno tyleż motywacji informatycznych, co po prostu humanitarnych.

W przekonaniu, że studenckie koła informatyki odgrywają pozytywną rolę w rozbudzaniu dodatkowych zainteresowań naukowych i że sprzyjają szybszemu wdrożeniu studentów do nawyków samodzielnej pracy, Zarząd Główny popierał działalność tych kół, udzielając finansowego wsparcia corocznym ich konferencjom-zjazdom naukowym.

IX. Udostępnianie mikrokomputerów szkołom

Zdając sobie w pełni sprawę z dużego znaczenia wprowadzania komputerów do szkół, PTI poświęciło tej sprawie wiele uwagi. W początkowych fazach narastającego zainteresowania informatyką szkolną zakupiliśmy komputery i urządzenia peryferyjne (monitory ekranowe, magnetofony) dla 9 kółek zainteresowań dla młodzieży szkolnej w

Gdańsku, Gliwicach, Katowicach, Krakowie, Poznaniu, Szczecinie, Warszawie i Wrocławiu, wydatkując na ten cel ogółem około 4,5 mln złotych.

Ponieważ nie dysponowaliśmy funduszami na zakup sprzętu, który uważamy za nadający się do prowadzenia zajęć lekcyjnych, kupowane dla szkół mikrokomputery przeznaczyliśmy wyłącznie dla kółek zainteresowań, do działalności z natury rzeczy amatorskiej.

X. Opracowanie i zatwierdzenie zasad nadawania stopni specjalizacyjnych z informatyki

Mimo oporu ze strony różnych środowisk zainteresowanych utrzymaniem niejasnej sytuacji formalnej zawodu informatyka, udało się Zarządowi Głównemu zrealizować postulat poprzedniego Zjazdu i doprowadzić do przyznania Towarzystwu prawa nadawania stopni specjalizacyjnych z informatyki. Orzeczenie w tej sprawie zostało wydane przez Biuro Prawne Urzędu Rady Ministrów z dnia 18 marca 1986, bezzwłocznie też powołano Komisję Stowarzyszeniową, działającą zgodnie z postanowieniami uchwały nr 66 Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 1983 (*Monitor Polski* nr 24. poz. 131).

XI. Współpraca z zagranicą

W programie II i III Szkoły Jesiennej PTI wystąpili dwaj wykładowcy zagraniczni będący obaj wybitnymi specjalistami w dziedzinie formalnych metod inżynierii oprogramowania.

Współpraca międzynarodowa rozwija się również w sekcjach (Sekcji formalnych metod inżynierii oprogramowania, Sekcji – Klubie użytkowników systemów komputerowych ICL, Sekcji języków informacyjno-logicznych, Sekcji modelowania i oceny działania systemów komputerowych). Polega ona głównie na zapraszaniu zagranicznych specjalistów do wygłaszania referatów oraz uczestnictwie członków niektórych sekcji w konferencjach i seminariach zagranicznych.

Zarząd Główny PTI wystosował zaproszenie do przewodniczącego Grupy Roboczej WG 2.2 IFIP (*Formal Description of Programming Concepts*) w sprawie zorganizowania w Polsce posiedzenia grupy w roku 1988. Zaproszenie zostało przyjęte. Umożliwiło to wzięcie udziału w posiedzeniu stosunkowo dużej liczbie obserwatorów z Polski.

Utrzymuje się wymianę biuletynów pomiędzy Towarzystwem a British Computer Society.

XII. Działalność badawczo-szkoleniowa

Wiele wymienionych form działalności, takich jak prowadzenie sekcji, organizowanie szkół i konferencji, konkursów, a także udostępnianie mikrokomputerów szkołom itp.; wymaga ponoszenia często niebagatelnych kosztów. Ponieważ PTI nie przyjmuje żadnych dotacji z wewnątrz, a wpływy ze składek członkowskich są oczywiście niewielkie, począwszy od roku 1983 jest prowadzona przewidziana statutem działalność badawczo-szkoleniowa o charakterze usługowym. Typowe wykonywane prace to różnego rodzaju ekspertyzy, np. dotyczące wprowadzenia zastosowań informatyki w przedsiębiorstwach, opracowywanie pakietów programów, uruchamianie systemów oprogramowania oraz szkolenie ich użytkowników, prowadzenie zamówionych kursów i wykładów itp.

Od chwili uruchomienia działalność badawczo-szkoleniowa cieszy się stale rosnącym zainteresowaniem odbiorców, o czym świadczą liczby zawieranych umów. I tak w roku 1983 (tj. w pierwszym roku działalności) zawarto 105 umów, w których wykonaniu wzięło udział 391 osób; w roku 1984 zawarto 225 umów, w których realizacji uczestniczyło 1435 osób; w roku 1985 zawarto 487 umów, w których wykonaniu wzięło udział 2200 osób; w roku 1986 w realizacji 501 umów uczestniczyło 3800 osób. Około 30 % wykonawców umów stanowili członkowie PTI. Zgodnie z przyjętą zasadą nasi członkowie mają pierwszeństwo jako wykonawcy umów i tylko oni mogą być kierownikami zespołów realizujących umowy.

Należy podkreślić, że prowadzenie działalności badawczo szkoleniowej nie tylko pozwala na uzyskanie przez Towarzystwo niezbędnych środków do rozwijania wymienionych wcześniej form działalności, lecz także przyczynia się do rozwoju informatyki i jej zastosowań w Polsce. Podejmuje się przedsięwzięcia ważne z gospodarczego lub społecznego punktu widzenia oraz umożliwia wielu informatykom znalezienie zatrudnienia przy wykonywaniu prac satysfakcjonujących ich ambicje zawodowe.

Jak już powiedziano, środki uzyskane w wyniku prowadzenia działalności badawczo-szkoleniowej są przeznaczone na finansowanie innych rodzajów działalności Towarzystwa. Dla przykładu, w roku 1986 wydano:

- 2622 952 zł na finansowanie działalności sekcji;
- 903 388 zł na finansowanie działalności kół;
- 3848 500 zł na zakup 31 mikrokomputerów ZX Spectrum i 7 magnetofonów udostępnionych następnie szkołom;
- 1160 405 zł na organizowanie konkursów;
- 250 000 zł na Ogólnopolską Fundację Edukacji Komputerowej;
- 484 941 zł na dofinansowanie Biuletynu PTI.

Ze względu na duże znaczenie działalności badawczo-szkoleniowej dla Towarzystwa, Zarząd Główny poświęcał jej wiele uwagi, analizując i precyzując kryteria jej prowadzenia. Ustępujący Zarząd uważa, że Zjazd powinien wyrazić opinię w sprawie form i zakresu tej działalności.

Administracja Towarzystwa

Sprawne działanie naszego Towarzystwa wymaga administracji dobrze zorganizowanej, wyposażonej w odpowiednie środki techniczne. Od roku 1985 dysponujemy nowym i wygodniejszym niż poprzedni lokalem, a w roku 1986 zakupiliśmy mikrokomputer typu IBM PC/XT. Doczekaliśmy się również profesjonalnego zespołu w Sekretariacie.

III Kadencja 1987-1990

Prezes: Andrzej J. Blikle

Zarząd Główny: Jacek Bańkowski, Wojciech Cellary, Paweł Gizbert-Studnicki (+), Zbigniew Huzar, Jacek Irlik, Waclaw Iszkowski, Stanisław Jaskólski, Krystyna Jerzykiewicz, Marek Maniecki, Zygmunt Mazur, Antoni Mazurkiewicz, Jerzy Nowak, Barbara Osuchowska, Tadeusz Syryjczyk, Władysław Turski, Stanisław

Główna Komisja Rewizyjna: Elżbieta Nastaj-Wiśniewska – przewodnicząca, Zbigniew Odrowąż-Sypniewski, Krzysztof Hochuł, Adam Bukowy, Elżbieta Kierczuk, Cezary Stępień

Główny Sąd Koleżeński: Jan Węglarz – przewodniczący, Elżbieta Barszczewska-Waldeker, Franciszek Gryka, Jadwiga Indulska, Jerzy Karczmarczyk, Stanisław Majdak, Krzysztof Zieliński

Sprawozdanie Zarządu Głównego z działalności PTI

Polskie Towarzystwo Informatyczne w dniu 7 maja 1990 r. liczyło 1934 członków. Wśród ogólnej liczby członków jest 99 członków założycieli.

W latach 1987–1989 przyjęto do Towarzystwa ogółem 815 członków; 303 osoby z listy członków skreślono, głównie z powodu niepłacenia składek.

Od poprzedniego Zjazdu PTI minęły trzy lata, z których dwa upłynęły w warunkach postępującego kryzysu polityczno gospodarczego. Mimo stałej gotowości Towarzystwa do konstruktywnego dialogu o losach polskiej informatyki, nie mieliśmy zbyt wielu okazji do jego prowadzenia, a wygłaszane przez nas tezy – najczęściej w formie wypowiedzi publicystycznych – nie spotkały się z żadnym odzewem.

Po uformowaniu rządu koalicyjnego Zarząd Towarzystwa ogłosił gotowość pełnej współpracy z rządem w dziele poprawy stanu polskiej informatyki. Odbyło się kilka spotkań Prezesa m.in. z Ministrem Przemysłu, kierownikami Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń, Ministerstwa Edukacji Narodowej i Ministerstwa Finansów. Należy mieć nadzieję, że w nowych warunkach współpracę z administracją państwową okaże się bardziej owocna. Zjazd powinien potwierdzić pragnienie włączenia się Towarzystwa do dzieła rekonstrukcji kraju i zobowiązać nowo wybrane władze Towarzystwa do realizacji służącej temu polityki.

Działalność statutowa Towarzystwa

Na obecnym Zjeździe odbywa się wręczenie medali zwycięzcom drugiej edycji Konkursu im. J. Trybalskiego na najlepsze gospodarcze zastosowania informatyki; delegaci mają więc możliwość osobistej oceny wyników tego konkursu. Tradycyjny konkurs na najlepsze prace magisterskie z informatyki, organizowany – podobnie jak Konkurs im. J. Trybalskiego – przez Oddział Dolnośląski, przerywa kryzys. Na ostatni konkurs (w roku akademickim 1988/89) wpłynęło kilkanaście prac; jest to co prawda liczba zbliżona do płonów podobnych konkursów organizowanych przez inne towarzystwa, oznacza jednak wyraźne zmniejszenie zainteresowania naszym konkursem.

Kontynuowaliśmy regularne wydawanie Biuletynu PTI. Dzięki niemu dysponujemy bieżącym źródłem drukowanej informacji o naszej działalności. Trzeba jednak zauważyć, że zainteresowanie członków Towarzystwa aktywną współpracą z biuletynem jest niewielkie, redakcja stanowczo nie skarży się na nadmiar materiałów. Utrzymanie Biuletynu PTI, a

nawet jego rozszerzenie, jest możliwe i byłoby pięknym wykorzystaniem tradycji, której już się dorobiliśmy. Wymaga jednak zdecydowanego zwiększenia aktywności członków Towarzystwa, jego oddziałów, kół i sekcji.

W okresie sprawozdawczym PTI podjęło inicjatywę częściowego finansowania wydawania książek informatycznych. W jednej konkretnej sprawie zawarto porozumienie z WNT; koszty wydawnicze wzrastają jednak tak gwałtownie, że nie jest pewne, czy na kontynuowanie tego rodzaju inicjatyw będzie nas stać.

W roku akademickim 1988/89 PTI przyznało stypendia naukowe pięciu członkom Towarzystwa na łączną sumę 2 mln 970 tys. zł. Jeden ze stypendystów złożył już kolokwium habilitacyjne.

Wobec stałego oporu władz NOT nie udało się doprowadzić do końca sprawy nadawania stopni specjalizacyjnych z informatyki. Wydaje się, że w nowym klimacie i przy nowych zasadach kształtowania uposażeń problem jest mniej istotny niż w latach ubiegłych. Ewentualne zamknięcie sprawy wymaga jednak decyzji Zjazdu.

Realizując wytyczne Uchwały II Zjazdu prowadziliśmy stałą działalność na rzecz prawnego uregulowania problemów własności oprogramowania i właściwego honorowania jego twórców. Zarząd Główny powołał w tym celu specjalną komisję, która opracowała przyjęte przez władze Towarzystwa „Stanowisko w sprawie ochrony prawnej oprogramowania” i projekt odpowiednich zapisów prawnych. Dokumenty te zostały szeroko rozpropagowane, a następnie przedłożone Komisji Inicjatyw i Prac Ustawodawczych Senatu Rzeczypospolitej Polskiej wraz z naszym wnioskiem o wszczęcie postępowania legislacyjnego. Nasze stanowisko zyskało też poparcie Ministerstwa Przemysłu, Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń oraz Ministerstwa Edukacji Narodowej. Wydaje się jednak, że problem ochrony oprogramowania stanowi tylko jeden z aspektów większej całości - kwestii stworzenia warunków rozwoju przemysłu usług informatycznych, o którym mówimy szerzej w innym miejscu referatu.

Zgodnie z Uchwałą II Zjazdu, w październiku 1988 roku odbyła się uroczysta konferencja poświęcona czterdziestolecu polskiej informatyki. Konferencja ta zgromadziła wielu pionierów i sporo osób zainteresowanych historią naszej dyscypliny. Wygłoszone referaty zostały opublikowane przez PTI, a potem przedrukowane w czasopiśmie Informatyka.

Komisja do spraw informatyki w oświacie we współpracy z Ministerstwem Edukacji Narodowej opracowała zasady organizacji ogólnokrajowego konkursu informatycznego dla młodzieży szkolnej, który ma być przeprowadzany corocznie poczynając od roku szkolnego 1990/91. Komisja zajmowała się również ustaleniem zasad współpracy merytorycznej Towarzystwa w wydawaniu czasopisma dla nauczycieli Komputer w szkole.

Działalność oddziałów

III Zjazd zamyka proces organizowania trzech oddziałów naszego Towarzystwa: Dolnośląskiego, Małopolskiego i Górnośląskiego. W trakcie bieżącej kadencji można było zaobserwować utrwalenie takiej oto specjalizacji oddziałów:

- prowadzenie konkursów na najlepsze prace magisterskie i najlepsze wdrożone rozwiązania informatyczne (Oddział Dolnośląski),
- promocja firm komputerowych (Oddział Górnośląski, 9 seminariów),
- działalność wydawnicza (Oddział Górnośląski, 7 opracowań),
- szkoły i konferencje (Oddziały Górnośląski i Małopolski, Szczyrk, Krynica i Softarg),
- współpraca ze szkolnictwem (Oddział Dolnośląski, Wakacje z komputerem i Ferie z komputerem),

- uruchomienie ośrodka szkoleniowego (Oddział Małopolski). Jak widać z powyższego zestawienia, w oddziałach dominuje działalność szkoleniowo-informacyjna, co należy uznać za zjawisko zdecydowanie pozytywne.

Do mankamentów działalności oddziałów trzeba zaliczyć zbyt mały wysiłek kierowany na tworzenie kół (oprócz Wrocławia i Krakowa) oraz niewielki zasięg działalności wydawniczej. W zakresie tzw. bazy materialnej należy odnotować fakt wyposażenia biur oddziałów w sprzęt komputerowy, co powinno usprawnić pracę oraz pozwolić na rozszerzenie zakresu działalności.

Wypada zauważyć, że w ostatniej kadencji nadal nie udało się powołać Oddziału Mazowieckiego, co jest dziś wręcz nietaktem.

Działalność kół

W ostatniej kadencji liczba kół zwiększyła się o jedno – Koło w Sandomierzu. Wykazało się ono znacznym dorobkiem w zakresie szkoleń i pomocy dla młodzieży szkolnej.

W działających kołach przeważają imprezy o charakterze odczytowo-seminaryjnym oraz jest nadal udzielana pomoc placówkom oświatowym w uruchamianiu i prowadzeniu laboratoriów komputerowych.

Należy dobrze oceniać działanie Koła w Szczecinie, będącego organizatorem Sekcji informatyki w zarządzaniu i dwóch ogólnopolskich imprez: Szkoły wiosennej PTI i stałego seminarium „Informatyka w zarządzaniu” w Julinie.

Wysiłkiem Koła w Gdańsku została uruchomiona Centralna Biblioteka Towarzystwa, gromadząca wiele serii raportów zagranicznych instytucji informatycznych, publikacje PTI (materie ze szkół, konferencji itd., których jest wcale niemało) i dary książkowe. Biblioteka wydaje biuletyn o nabytkach i może prowadzić wypożyczenia pocztowe.

Obserwując działalność kół należy zwrócić uwagę na pewną istotną prawidłowość: lepsze efekty osiągają koła środowiskowe niż funkcjonujące w ramach jednego przedsiębiorstwa, które zamykają się na ogół w problemach dręczących informatykę tej firmy.

Z pewnym żalem należy odnotować niewielką aktywność kół warszawskich oraz zanik działalności Koła w Białymstoku i Koła w Lublinie.

Działalność sekcji

Jednym ze statutowych celów Towarzystwa jest popieranie działalności naukowej i naukowo-technicznej we wszystkich dziedzinach informatyki. Prace w tym zakresie Towarzystwo realizuje w sekcjach tematycznych. Są one powoływane przez Zarząd Główny. Najczęściej powołanie sekcji następuje z inicjatywy grupy członków PTI zainteresowanych określoną tematyką.

Dotychczas powołano następujące sekcje (w nawiasach rok powołania): Sekcję formalnych metod inżynierii oprogramowania (1983), grafiki komputerowej (1986), informatyki w zarządzaniu (1986), języka Ada (1983), języków informacyjno-logicznych (1982), Klub użytkowników systemów komputerowych ICL (1983), Klub użytkowników systemów komputerowych Riad (1986), Sekcję metodyki i dokumentacji projektów i programów (1987), modelowania i oceny działania systemów komputerowych (1982), systemów z bazą wiedzy (1986), systemów mikrokomputerowych (1984), Klub mikrokomputerów osobistych przy Oddziale Dolnośląskim, Klub mikrokomputerów szesnastobitowych Koła w Poznaniu, Międzyskolny klub mikrokomputerowy przy Oddziale Dolnośląskim, Szkolny klub mikrokomputerowy Koła w Poznaniu, Sekcję zastosowań mikrokomputerów w nauczaniu dzieci niepełnosprawnych (1986) i Sekcję zastosowań informatyki w medycynie (1987).

Sekcje grupują od kilkunastu do kilkudziesięciu członków. Każda z sekcji określa swój regulamin i formy działalności. Najczęściej działalność ta polega na organizowaniu odczytów, seminariów, kursów lub konferencji. Sekcje gromadzą publikacje, nawiązują kontakty z producentami sprzętu, rozpowszechniają informacje o prowadzonych pracach itp. Działalność ta nie jest ograniczana przez władze Towarzystwa; sekcje same ustalają plany swojej pracy, samodzielnie dysponują przyznanymi im funduszami. Jedynie w razie większych wydatków jest konieczna zgoda Zarządu Głównego.

Poprzedni Zjazd Towarzystwa ocenił pozytywnie prace szkoleniowe sekcji i zalecił ich kontynuowanie. W ostatniej kadencji działalność sekcji rozwijała się rozmaicie. Oprócz sekcji dobrze pracujących i mających rzeczywście duże osiągnięcia, jak np. Klub użytkowników systemów komputerowych ICL, Sekcja modelowania i oceny działania systemów komputerowych, Sekcja języka Ada, Sekcja informatyki w zarządzaniu, Sekcja metodyki i dokumentacji projektów i programów – są sekcje, które w dłuższych okresach praktycznie działalności nie prowadziły. Jest to niewątpliwie zjawisko niepokojące i wymaga ono głębszej analizy ze strony nowych władz Towarzystwa.

Działalność szkoleniowa jest prowadzona nie tylko przez koła, oddziały i sekcje, lecz także przez Zarząd Główny. Wymienić tu należy zwłaszcza cieszące się nie malejącym powodzeniem coroczne Szkoły Jesienne PTI w Mrągowie.

Współpraca z zagranicą

Do ważnych osiągnięć Towarzystwa należy zaliczyć podjęcie współpracy z Międzynarodową Federacją Przetwarzania Informacji (IFIP). PTI nie jest członkiem IFIP wobec sprzeciwu PAN monopolizującej oficjalne stosunki Polski z międzynarodowymi stowarzyszeniami naukowymi. Byliśmy jednak organizatorami trzech posiedzeń grup roboczych IFIP w Polsce, a także współfinansowaliśmy udział polskich informatyków, których referaty zostały przyjęte na Kongres IFIP w San Francisco. Jest to o tyle ważne, że PAN - będąca oficjalnym członkiem IFIP - na to pieniędzy nie znalazła, choć swego przedstawiciela na ten kongres wysłała.

Dobrze układała się współpraca Sekcji – Klubu użytkowników systemów komputerowych ICL z Międzynarodową Federacją klubów ICL. Kongres tej federacji, zorganizowany w Polsce przez naszą sekcję w roku 1988, zyskał dobrą opinię i był przykładem wzorowej organizacji.

Od początku kadencji do marca 1989 sprawami współpracy z zagranicą zajmował się prezes PTI. W marcu ub. r. Zarząd Główny powołał Komisję zagraniczną.

Działalność zagraniczna Zarządu Głównego w kadencji 1987/1990 koncentrowała się na wymianie korespondencji z zagranicznymi towarzystwami informatycznymi zainteresowanymi współpracą z PTI. W tym okresie listy z deklaracją współpracy wymieniono z następującymi towarzystwami zagranicznymi: Gesellschaft für Informatik e.V. (GI) z RFN oraz Federación Española de Sociedades de Informática (FESI) z Hiszpanii. Zainteresowanie współpracą z PTI wyraziły następujące towarzystwa: Union of Bulgarian Mathematicians, CS Vědeckotechnická Společnost z Czechosłowacji, Lithuanian Society of The Computerists oraz IEEE Computer Society z USA. Wszystkimi zainteresowanym towarzystwom przesłano materiały o PTI. Mimo kilkakrotnych prób, współpracy z węgierskim John von Neumann Society nawiązać się nie udało.

Odrębnym przejawem działalności zagranicznej Zarządu Głównego było nawiązanie kontaktów w dziedzinie prawnej ochrony oprogramowania z kilkoma firmami prawniczymi i towarzystwami informatycznymi z Wielkiej Brytanii, Japonii, Kanady i USA. Kontakty te ułatwiły opracowanie stanowiska PTI w sprawie prawnej ochrony oprogramowania w Polsce.

Działalność gospodarcza Towarzystwa

W ostatniej kadencji była kontynuowana działalność gospodarcza, w ramach której wykonano wiele prac badawczo-usługowych z dziedziny informatyki. Od początku tej kadencji PTI działa zgodnie z decyzją Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług o prowadzeniu działalności gospodarczej, co uniemożliwiło rozszerzenie działalności i zakresu prowadzonych prac. Dla sprawowania nadzoru nad działalnością gospodarczą oraz wypracowywania propozycji dotyczących polityki gospodarczej Towarzystwa i form jej prowadzenia Zarząd Główny powołał w roku 1987 Komisję do spraw działalności gospodarczej; pracowała ona w składzie siedmiuosobowym, grupując przedstawicieli Zarządu Głównego i oddziałów.

Zgodnie z przyjętymi zasadami, większość realizowanych prac dotyczyła szkoleń i kursów, ekspertyz, analiz i projektów koncepcyjnych oraz tworzenia oprogramowania. Konsekwentnie przestrzegano zasady, że kierownikiem pracy może być wyłącznie członek PTI.

Główne dane dotyczące prowadzonych prac ilustruje następujące zestawienie:

	1987	1988	1989
Liczba zawartych umów	343	441	283
Wartość umów (tys. zł)	370 504	792 788	104 306
Średnia wartość umowy (tys. zł)	1080	1798	3690
Liczba wykonawców	2535	3097	2239

Zdając sobie sprawę z możliwego spadku liczby umów, na początku 1989 roku Zarząd Główny i Komisja do spraw działalności gospodarczej podjęli prace nad celowością wyodrębnienia tej działalności i realizowania jej w innych formach gospodarczych, np. fundacji lub spółki. Ze względu jednak na zmieniające się przepisy i brak stabilnych zasad gospodarczych nie wyodrębniono dotychczas działalności gospodarczej, natomiast rozpoczęto prace nad modyfikacją jej zakresu, np. organizowanie ogólnodostępnych szkoleń i kursów, dochodowych i na bardzo wysokim poziomie.

Prowadzenie działalności gospodarczej pozwoliło na finansowanie działalności statutowej Towarzystwa bez jakichkolwiek dotacji zewnętrznych. Zysk z działalności gospodarczej w kolejnych latach kształtował się następująco: 1987: 62012 tys. zł, 1988: 107135 tys. zł, 1989: 157755 tys. zł.

Stan finansowy Towarzystwa

Podstawowe informacje o stanie finansowym Towarzystwa w poszczególnych latach zamieszczono w materiałach uzupełniających. Tutaj podajemy tylko zdolność finansową Towarzystwa na dzień 1 stycznia 1990 po sporządzeniu bilansu za rok 1989 (w tys. zł).

	1987	1988	1990
Wpływy	86049	266503	487524
Wydatki	13263	85657	153982
Wynik (działalności statutowej i gospodarczej oraz stan majątku)	62012	107135	333542

Postępująca inflacja zmusza – zdaniem ustępującego Zarządu – do ustalenia nowej wysokości składki członkowskiej PTI, wyrażonej w jednostkach relatywnych.

Administracja Towarzystwa

Administrację PTI tworzą pracownicy etatowi i zatrudnieni na podstawie umowy-zlecenia. Struktura zatrudnienia jest następująca.

Zatrudnienie etatowe: Zarząd Główny 9 osób (8 etatów), Oddział Dolnośląski 4 osoby (2 etaty) i Oddział Górnośląski 3 osoby (2 etaty).

Zatrudnienie na podstawie umowy-zlecenia: Zarząd Główny 2 osoby, Oddział Dolnośląski 2 osoby, Oddział Górnośląski i Oddział Małopolski 3 osoby; koła, sekcje 3 osoby.

Usługi administracji dotyczą zarówno działalności statutowej, jak i gospodarczej.

IV Kadencja 1990-1993

Prezes: Andrzej J. Blikle

Zarząd Główny: Adam Borek, Wojciech Cellary, Juliusz Czarnowski, Piotr Fuglewicz, Paweł Gizbert-Studnicki (+), Zbigniew Huzar, Jacek Irlík, Waław Iszkowski, Marek Maniecki, Zygmunt Mazur, Krzysztof Nałęcki, Jerzy Nowak, Barbara Osuchowska, Jacek Pańnik, Zdzisław Szyjewski, Władysław Turski, Marek Valenta, Stanisław Waligórski, Jan Zabrodzki

Główna Komisja Rewizyjna: Adam Bukowy, Marian Fudali, Tadeusz Korniak, Jacek Martinek, Wiesław Mierzowski, Włodzimierz Migas

Główny Sąd Koleżeński: Krystyna Jerzykiewicz, Stanisław Kozyra, Andrzej Kubacki, Piotr Marczyński, Ryszard Markowicz, Wiesław Szafraniec, Barbara Szymańska

V Kadencja 1993-1996

Prezes: Piotr Fuglewicz

Zarząd Główny: Marcin Bańkowski, Andrzej Blikle, Jarosław Deminet, Paweł Gizbert-Studnicki, Piotr Jasiński, Ireneusz Józwiak, Danuta Kajrunajtis, Zbyszko Królikowski, Marian Kuraś, Elżbieta Lipka, Zygmunt Mazur, Włodzimierz Migas, Jerzy Nowak, Zbigniew Odrowąż-Sypniewski, Krzysztof Olszowski, Jan Raszewski, Witold Staniszkis, Zdzisław Szyjewski, Stanisław Waligórski

Główna Komisja Rewizyjna: Andrzej Wiśniewski (+) – przewodniczący, Maciej Bargielski, Zbigniew Huzar, Andrzej Król, Hanna Mazur, Teresa Tomaszewska

Główny Sąd Koleżeński: Jacek Irlík – przewodniczący, Zenon Balcewicz, Tadeusz Jankowski, Henryk Niedźwiedzki, Jacek Nowak, Władysław M. Turski, Alicja Wakulicz-Deja

VI Kadencja 1996-1999

Prezes: Zdzisław Szyjewski

Zarząd Główny: Marcin Bańkowski, Andrzej Blikle, Borys Czerniejewski, Jarosław Deminet, Piotr Fuglewicz, Wojciech Głazek, Kasjan Kajrunajtis, Andrzej Król, Marian Kuraś, Elżbieta Lipka, Zygmunt Mazur, Marek Miłoś, Jerzy Nawrocki, Jerzy Nowak, Andrzej Wierzba

Główna Komisja Rewizyjna: Teresa Tomaszewska – przewodnicząca, Henryk Łomiński, Hanna Mazur, Tomasz Pankowski, Jan Smółka

Główny Sąd Koleżeński: Paweł Gizbert-Studnicki (†) – przewodniczący, Jacek Irlík, Jan Kniat, Henryk Niedźwiedzki, Jerzy Szych

Sprawozdanie z działalności Zarządu Głównego PTI w kadencji 1996-1999

Rok 1996

Aktywność Towarzystwa w sposób istotny wzrosła w związku z uruchomieniem listy dyskusyjnej PTI-L, moderowanej przez nowego Sekretarza generalnego ZG Leszka Bogusławskiego. Na liście głos zabierali nie tylko członkowie PTI, ale liczni sympatycy w tym większość dziennikarzy pism informatycznych. Z uwagi na skład nowego ZG szybko uruchomiona została zamknięta lista ZG-PTI-L, wykorzystywana do bieżącej pracy ZG. Aktywność członków ZG na liście zamkniętej spowodowała jednak ograniczenie dyskusji na otwartej liście dyskusyjnej. Realizując postulaty Zjazdowe, ponownie uruchomiono wydawanie Biuletynu, istotnego dla działalności wydawnictwa wewnętrznego, jako wkładkę do pisma „Informatyka”. Redaktorem Biuletynu została kol. Ewa Łukasik. Stanowiło to istotną zmianę jakościową w życiu Towarzystwa. Dokonano zmiany personalne w Biurze w Warszawie i uruchomiono jego normalne funkcjonowanie. Pod koniec roku podpisano negocjowaną od dłuższego czasu umowę ramową z IBM Polska o współpracy. Umowa ta owocuje aktywną współpracą do dzisiaj i jest dynamicznie rozwijana. W końcu roku podjęto kluczowe decyzje inicjujące program ECDL w Polsce.

Rok 1997

Na początku roku Koło PTI w Poznaniu przekształciło się w Oddział Wielkopolski PTI, rozszerzając swoją działalność na cały region Wielkopolski. Na prezesa wybrano kolegę Andrzeja Marciniaka. W Oddziałach Górnośląskim i Mazowieckim odbyły się wybory nowych władz. Prezesami Oddziałów zostali koledzy Jurek Nowak i Andrzej Król. Dynamicznie rozwijał się program ECDL. Przygotowano egzaminatorów w różnych regionach kraju, stworzono struktury organizacyjne, opracowano procedury postępowania i przeprowadzono pierwsze egzaminy. Głównym animatorem tej akcji był kolega Marek Miłoś z Lublina. Ponadto prowadzono normalną pracę statutową Towarzystwa.

Rok 1998

Podjęto i wdrożono bardzo ważną decyzję o prenumeracie pisma „Informatyka” dla wszystkich członków PTI. Dzięki temu Biuletyn, będący wkładką do pisma, dociera do wszystkich członków Towarzystwa.

Nie bez znaczenia pozostała w tych działaniach stała przychylność redaktora Lesława Wawrzonka. Z inicjatywy Kolegów z Poznania rozpoczęto intensywne przygotowania do 2 Kongresu Informatyki. 2 Kongres Informatyki w grudniu odbył się w Poznaniu, gdzie PTI

gwarantowało obsługę organizacyjną chwaloną przez wszystkich uczestników. Dużą zasługą w tym Oddziale Wielkopolskiego z kolegą Andrzejem Marciniakiem na czele. Liczni Koledzy włączyli się w prace Komitetu Programowego Kongresu. Towarzystwo aktywnie włączyło się w program obchodów 50-lecia informatyki w Polsce. Kolega Piotr Fuglewicz został wiceprezesem CEPIS-u. Powołano Sekcję Inżynierii Oprogramowania, w której kreowaniu duże zasługi ma kolega Jurek Nawrocki z Poznania. Pod koniec roku reaktywowano Oddział Małopolski PTI i wybrano nowego prezesa – Marka Valente. Dużą aktywność w działaniach zmierzających do reaktywacji oddziału wykazał kolega Borys Czerniejewski.

Rok 1999

Po wielu zabiegach organizacyjnych udało się odwieść działalność Oddziału Dolnośląskiego i doprowadzić do wyboru nowych władz z kolegą Zygmuntem Mazurem jako prezesem. Liczni Koledzy pracują nad opracowaniem Raportu 2 Kongresu, który ma prezentowany publicznie pod koniec czerwca. Intensywnie pracowano nad przygotowaniem do VI Zjazdu. W związku z rezygnacją Leszka Bogusławskiego z funkcji Sekretarza Generalnego, wybrano w drodze konkursu Jacka Staworzyńskiego na tą istotną dla działalności Towarzystwa funkcję.

Struktury organizacyjne PTI

Obecnie w PTI działa pięć Oddziałów i cztery Koła terenowe.

Jurek Nowak prowadzi Oddziałowi Górnośląskiemu, który cyklicznie organizuje Szkoły w Szczyrku oraz w Spotkania w Mrągowie.

Zygmunt Mazur prowadzi Oddziałowi Dolnośląskiemu, który od wielu lat z dużym wysiłkiem organizuje Konkurs na najlepsze prace z informatyki.

Marek Valenta prowadzi Oddziałowi Małopolskiemu, który po reaktywacji szuka swojego miejsca aktywności, ale mamy nadzieję, że niedługo będzie aktywnie działał.

Andrzej Król prowadzi Oddziałowi mazowieckiemu, który mimo dużego potencjału członkowskiego nie potwierdza tego działalnością. Jedyny sukces to spotkanie towarzyskie przy pieczonym baranie, które miało dwie edycje.

Maciej Drozdowski nowy prezes Oddziału Wielkopolskiego kontynuuje działalność Andrzeja Marciniaka i koncentruje prace oddziału na pracy wydawniczej i organizacji konferencji.

Marek Chwał przewodniczy Kołu w Gdańsku i chce wznović aktywność PTI w Trójmieście. Pierwsze efekty już są w postaci udanej konferencji.

Marek Miłosz przewodniczy Kołu w Lublinie, które nie tylko prowadzi organizacyjnie ECDL, ale organizuje konferencje regionalne.

Marian Niedźwiedziński przewodniczy Kołu w Łodzi, koncentrując zainteresowania wokół handlu elektronicznego.

Barbara Królikowska przewodniczy Kołu w Szczecinie, które specjalizuje się w organizowaniu Wiosennych Szkół w Świnoujściu.

Z wielu Sekcji aktywnie działają jedynie:

- Gospodarki Elektronicznej pod przewodnictwem Mariana Niedźwiedzińskiego,
- Inżynierii Oprogramowania pod przewodnictwem Piotra Fuglewicza,
- Klub Użytkowników Progressa pod przewodnictwem Marka Miłosza,
- Studencka pod kierownictwem Filipa Woźniaka.

Działalność statutowa

Podstawową działalnością Towarzystwa i w pewnym sensie specjalnością są Szkoły i konferencje środowiskowe, z których warto wymienić:

- 2 Kongres Informatyki w Poznaniu oraz organizowane corocznie
- Spotkania w Mrągowie,
- Wiosenne Szkoły w Świnoujściu,
- Szkoły w Szczyrku, oraz nowe imprezy, które mają szansę stać się cyklicznymi,
- Konferencje w Kazimierzu nad Wisłą,
- Konferencja w Juracie,
- Krajowa Konferencja Inżynierii Oprogramowania.

Ponadto uczestniczymy we wspólnych imprezach konferencyjnych, jak konferencje dla samorządowców organizowane przez kolegę Wojtkę Głazka.

Towarzystwo dba o działalność wydawniczą, która nie ogranicza się do wydawania Biuletynu, będącego kroniką działalności PTI, ale również mamy ambicje wydawania zeszytu naukowego. Wydawany obecnie Pro-Dialog ma stanowić załączek tej inicjatywy. Ewa Łukasik oraz Andrzej Marciniak pilotują prowadzenie tej trudnej działalności.

Towarzystwo jest dostrzegane i opinia Towarzystwa liczy się w kręgach decyzyjnych. Jesteśmy proszeni o opinie dla administracji państwowej i zapraszani do różnego rodzaju ciał opiniujących i doradczych.

Działalność międzynarodowa

Towarzystwo uaktywniło znacznie swoje działania na arenie międzynarodowej. Członkostwo w CEPIS i aktywna działalność doprowadziła do wyboru Piotra Fuglewicza na stanowisko wiceprezesa CEPIS. Drugim obszarem działalności jest ECDL. Międzynarodowa praca stanowi bardzo duży wysiłek finansowy dla Towarzystwa. Działalność ECDL koordynowana przez Marka Miłosza spowodowała uaktywnienie się struktur regionalnych i potrzebę poszerzenia bazy egzaminatorów. Bardzo aktywnie działają kol. Basia Szymańska w Warszawie i kol. Juliusz Trawka w Katowicach.

PTI w Internecie

Więcej informacji wraz ze szczegółowymi statystykami można obejrzeć na stronie WWW Towarzystwa, która powstała dzięki uporowi i pracy kol. Borysa Czerniejewskiego, którego bardzo aktywnie wspomagał kol. Andrzej Kulik. Forum wymiany zdań pozostaje lista dyskusyjna PTI-L, natomiast zamknięta lista ZG-PTI-L stanowi doskonałe narzędzie pracy wykorzystywane w pracy Zarządu Głównego.

Co nam się nie udało

Obok długiej listy sukcesów mamy również niepowodzenia oraz obszary, gdzie dalej musimy doskonalić nasze działania. Podstawowym niepowodzeniem jest brak dobrze działających struktur rzeczoznawców PTI. Stałą troską napawa nas nieadekwatna do możliwości działalność Oddziału Mazowieckiego. Zapowiedzi Kolegów z Warszawy pozwalają mieć nadzieję na zmianę tej sytuacji. Nie posiadamy jasno określonych zasad akredytacji programów nauczania z zakresu informatyki na różnych szczeblach szkolenia. Wizerunek PTI w Internecie też wymaga dalszej intensywnej pracy, do czego zobowiązuje nas profesjonalizm. Mamy nadzieje, że ostatnio wzrastająca aktywność młodzieży w PTI będzie trwała, co pozwoli spokojnie patrzeć w przyszłość organizowanych przez nas imprez. W dalszym ciągu natomiast mamy wiele uwag do sprawności funkcjonowania Biura w Warszawie.

Podsumowanie

W sprawozdaniu wymienionych zostało sporo nazwisk najbardziej aktywnych Kolegów. Nie są to wszyscy, którzy przyczynili się do aktywności Towarzystwa w mijającej kadencji. Wszystkim chciałbym serdecznie podziękować za współpracę, która układała się poprawnie. Zawsze pozostajemy wierni zasadzie głoszonej przez pierwszych Prezesów profesorów W. M. Turskiego i A. Bliklego, że PTI to członkowie. Aktywność Towarzystwa zależy od aktywności członków. Władze i struktury mają stworzyć warunki realizacji aktywności członków PTI.

Zdzisław Szyjewski, maj 1999

VII Kadencja 1999-2002

Prezes: Zdzisław Szyjewski

Zarząd Główny: Jarosław Deminet, Piotr Fuglewicz, Janusz Górski, Janusz Grabara, Sławomir Kwiecień, Ewa Łukasik, Andrzej Marciniak, Zygmunt Mazur, Marek Miłoś, Alicja Myszor, Marian Niedźwiedziński, Jacek Niwicki, Jerzy Nowak, Wojciech Olejniczak, Andrzej Wierzba

Główna Komisja Rewizyjna: Teresa Tomaszewska – przewodnicząca, Andrzej Król, Lech Madeyski, Witold Rakoczy, Wiesław Szafraniec

Główny Sąd Koleżeński: Paweł Gizbert-Studnicki (+) – przewodniczący, Tadeusz Bojaryn, Juliusz Czarnowski, Hanna Mazur

Sprawozdanie z działalności Zarządu Głównego PTI w kadencji 1999-2002

Prezentowane sprawozdanie dotyczy prac Zarządu Głównego Towarzystwa. Z uwagi na ciągłość działalności Towarzystwa dokonania tej kadencji w pewnej mierze wynikają z okresu kadencji poprzedniej. Trzyletni okres prac jednego Zarządu nie pozwala na osiągnięcie efektów pracy w ramach danej kadencji, ale Koledzy kontynuujący dzieło mogą twórczo rozwijać rozpoczęte prace. Dlatego w sprawozdaniu często będę się odwoływał do okresu dwóch ostatnich kadencji. Szczególnie działalność poprzedniego Sekretarza Generalnego Leszka Bogusławskiego pozwoliła na stworzenie fundamentów działalności ostatniej kadencji.

Struktury organizacyjne PTI

Obecnie w PTI działa 5 Oddziałów i 7 samodzielnych Kół terenowych plus jedno w ramach Oddziału Górnośląskiego.

Oddział Mazowiecki liczy 200 członków i posiada największy kapitał ludzki w Towarzystwie. W wyniku ostatnich wyborów prezesem Oddziału został kolega Jarek Deminet, który uaktywnił działalność Oddziału organizując między innymi w roku 2001 III KKIO.

Jurek Nowak nadal przewodzi Oddziałowi Górnośląskiemu, który ze 129 członkami oddziału, cyklicznie organizuje Szkoły w Szczyrku oraz w Spotkania w Mrągowie.

Bardzo dużą aktywność wykazuje Oddział Wielkopolski, który ze 126 członkami rozwija liczne aktywności, z których najbardziej znaczącą jest działalność wydawnicza i praca ze studentami.

Marek Valenta przewodzi Oddziałowi Małopolskiemu, który po reaktywacji zorganizował konferencje II KKIO oraz prowadzi działalność statutową z 72 członkami.

Zygmunt Mazur przewodzi Oddziałowi Dolnośląskiemu, który dalej z sukcesem organizuje Konkurs na najlepsze prace magisterskie z informatyki. Mimo wysiłków nie udaje się zbliznić ran powstałych w wyniku konfliktu sprzed lat i Oddział liczy jedynie 56 członków.

Coraz większą aktywnością wykazują się Koła terenowe, z których część uzyskała już stan osobowy pozwalający na założenie oddziału.

Koło w Szczecinie liczy już 79 członków i sięgając swoimi strukturami do Koszalina rozwija się kadrowo.

Koło w Gdańsku liczy już 67 członków, których aktywność koncentruje się na konferencji w Juracie, ale prowadzona jest również akcja wykładów.

Marek Miłoś przewodniczy Kołu w Lublinie, które wykorzystując aktywność 36 członków nie tylko prowadzi organizacyjnie ECDL, ale organizuje również konferencje regionalne.

Koło w Łodzi ze swoimi 36 członkami koncentruje zainteresowania wokół działania sekcji gospodarki elektronicznej.

Powstało nowe Koło w Toruniu, gdzie 26 członków skupionych wokół działalności ECDL zaczyna organizować prace w nowym dla struktur PTI, środowisku.

Reaktywowało się Koło w Sandomierzu, gdzie kolega Kocój znalazł następców swojej aktywności i 25 członków kontynuuje tradycje PTI w tym regionie.

Również w Rzeszowie 21 członków skupionych wokół środowiska akademickiego Rzeszowa kontynuuje tradycje PTI w tym regionie.

Nieco osłabła działalność sekcji z wyjątkiem sekcji Inżynierii Oprogramowania, która cyklicznie już organizuje konferencje, aktywnie działa sekcja Progress, oraz sekcja studencka. Działalność innych sekcji jest incydentalna i nie grupuje zainteresowań tematycznych 890 członków PTI w kraju. Dzięki wysiłkom Biura i Kolegi Andrzeja Króla mamy w miarę aktualną bazę danych członków PTI, co zawsze stanowiło duży problem organizacyjny. Firmy Bull, IBM, SAP jako członkowie wspierający kategorii A oraz 7 innych firm wspiera nas jako członkowie kategorii B. Świadczy to o wysokiej pozycji naszego Towarzystwa i współpracy ze środowiskiem informatycznym.

Konferencje

Podstawową działalnością Towarzystwa i w pewnym sensie specjalnością są Szkoły i konferencje środowiskowe, z których warto wymienić:

- Kongresy Informatyki

oraz organizowane corocznie:

- Spotkania w Mrągowie,
- Szkoły w Szczyrku

oraz nowe imprezy, które stały się cyklicznymi:

- konferencje w Kazimierzu nad Wisłą,
- konferencja w Juracie,
- Krajowa Konferencja Inżynierii Oprogramowania.

Obecnie trwają prace nad 3 Kongresem Informatyki, który planowany jest w Warszawie w grudniu tego roku. Kongres organizowany jest wspólnie z Polską Izbą Informatyki i Telekomunikacji, z którą współpraca układa się bardzo dobrze i skutecznie dla informatyki w kraju. Wspólnie podejmujemy istotne dla środowiska problemy.

Wydawnictwa

Towarzystwo dba o działalność wydawniczą, która nie ogranicza się tylko do wydawania Biuletynu, będącego kroniką działalności PTI. Biuletyn PTI w wyniku zaprzestania wydawania, gościnnego pisma Informatyka, znalazł miejsce na łamach Tele.Net.Forum, gdzie Kol. Redaktor Ewa Łukasik informuje nas o bieżącej działalności. Wydawany regularnie i starannie wydawniczo Pro-Dialog, stale podnosi poziom merytoryczny i stanowi istotny element naukowego, informatycznego rynku wydawniczego. Ewa Łukasik oraz Andrzej Marciniak pilotują prowadzenie tej trudnej działalności.

Wydawane materiały konferencyjne mają obecnie staranną oprawę wydawniczą i stanowią interesujące źródła bibliograficzne. Koledzy Janusz Grabara i Jerzy Nowak wydali 3 tomowe dzieło będące wynikiem ubiegłorocznej konferencji w Szczyrku, które stanowiło wydawniczy wkład w obchody XX-lecia PTI. Wydajemy również własne opracowania zwarte oraz recenzujemy wydawnictwa ECDL.

PTI w Internecie

Forum wymiany środowiskowych opinii na różne tematy pozostaje lista dyskusyjna PTI-L a zamknięta lista ZG-PTI-L stanowi doskonale narzędzie pracy wykorzystywane w pracy Zarządu Głównego. Niektóre dyskusje na tych listach są niezwykle interesujące i pozwalają na poznanie bardzo różnych opinii. Koledzy Sławek Kwiecień i Andrzej Kulik odpowiedzialny za stronę WWW dbają o sprawność i aktualność naszej obecności w Internecie. Strona Towarzystwa nabrała profesjonalnego wyglądu i stanowi dobrą wizytówkę. ECDL dopracowało się własnej strony a Oddziały i Koła również zamieszczają informacje o swej działalności na własnych stronach.

Działalność statutowa

Głównym obszarem aktywności statutowej PTI są konferencje, konkursy i seminaryjne spotkania tematyczne, organizowane w strukturach regionalnych. Dynamicznie rozwija się ECDL, koncentrując aktywność licznych członków Towarzystwa. Nowym obszarem aktywności statutowej jest powołana Izba Rzecznawców PTI, która opracowuje ekspertyzy z różnych dziedzin informatyki. Koledzy Jarek Deminet i Jurek Nowak poświęcili wiele czasu, aby opracować zasady pracy Izby, zebrać kandydatów na rzeczoznawców, prowadzić bazę danych rzeczoznawców i wiele innych spraw organizacyjnych tej nowej aktywności Towarzystwa. Pozostało jeszcze sporo do zrobienia w tym zakresie, ale wydaje się, że jest to prawidłowa droga działalności Towarzystwa.

Wychodząc naprzeciw zapotrzebowaniu uruchomiliśmy procedury certyfikowania i akredytacji ośrodków szkolenia i programów nauczania w obszarze ECDL. Na stronie Towarzystwa można znaleźć liczną grupę ośrodków, które zostały zweryfikowane przez naszych ekspertów i uzyskały znak zgodności z opracowanymi procedurami. Działalność ta rozwija się bardzo dynamicznie i zgłaszane są nowe potrzeby certyfikacji, co powinno skutkować uporządkowaniem tych procedur i wypracowaniem nowych struktur organizacyjnych w PTI. Jedną z nowości jest powołana Komisja Akredytacji PTI, która wpisując się w liczne programy akredytacji nauczania informatyki, grupuje autorytety z różnych ośrodków akademickich i wychodząc poza struktury PTI, ma stanowić opiniotwórczą grupę ekspercką w zakresie nauczania informatyki.

Działalność międzynarodowa

Towarzystwo uaktywniło znacznie swoje działania na arenie międzynarodowej. Wiceprezes Piotr Fuglewicz odpowiedzialny za ten obszar aktywności PTI nawiązał liczne kontakty i reprezentował nas na arenie międzynarodowej. Członkostwo w CEPIS i Fundacji ECDL jest bardzo dużym wysiłkiem finansowym Towarzystwa, ale przynosi wymierne efekty. Działalność ECDL koordynowana przez Marka Miłosza spowodowała uaktywnienie się struktur regionalnych. Zmiany w strukturach międzynarodowych ECDL powodują, że jesteśmy również aktywni w tych pracach, co mam nadzieję, że zaowocuje objęciem funkcji w Fundacji ECDL przez Piotra Fuglewicza, rekomendowanego przez ZG. Skutecznie prowadziliśmy Branżowy Punkt Kontaktowy w ramach 5 Programu Ramowego, gdzie duża aktywnością i zaangażowaniem wykazał się wracający do działalności w PTI kol. Borys Czerniejewski.

Biuro, finanse

Przez wiele ostatnich lat sprawa lokalu dla Biura i stan kasy Towarzystwa stanowiły najpoważniejszy problem. Dwie ostatnie kadencje poświęciliśmy zbudowaniu silnych fundamentów funkcjonowania PTI. Od stanu, kiedy Biuro mieściło się w mieszkaniach prywatnych pracowników, doprowadziliśmy do sytuacji obecnej, gdzie posiadamy własny, dobrze wyposażony, przestronny lokal w centrum Warszawy. Inwestycja około 250 tys. zł mam nadzieję, że będzie skutkowałą wzrostem aktywności i jakości naszych działań. W lokalu tym oprócz powierzchni biurowej wygospodarowaliśmy salę na spotkania ZG oraz dwa miejsca w pokoju gościnnym dla członków PTI spoza Warszawy. Sytuacja finansowa Towarzystwa jest stabilna i pozwala na spokojne prowadzenie działalności. Zarówno na koncie ZG, jak i na kontach regionalnych znajdują się środki finansowe na działalność. Mogliśmy wrócić do stosowanej dawniej w PTI zasady dotowania inicjatyw środowiskowych. Wprowadzone czytelne zasady finansowania, do czego byliśmy zobligowani uchwałą poprzedniego Zjazdu, są czasami trudne do akceptacji przez organizatorów imprez, ale stanowią czytelny sposób rozliczeń w Towarzystwie. Koncentracja na sprawach bytowych spowodowała może zmniejszenie aktywności na innych obszarach, ale było to konieczne, jeśli PTI miało dalej aktywnie działać.

Wzrost prestiżu PTI

Wieloletnia, konsekwentna działalność Towarzystwa skutkuje wypracowaniem wysokiej pozycji PTI, jako poważnego i odpowiedzialnego partnera. Jesteśmy zapraszani do Komisji, opracowywania opinii, zabierania głosu w istotnych dla informatyki sprawach. W ostatnim czasie szczególnie dużą aktywność wykazał zespół kierowany przez Kolegę Wieśka Paluszyńskiego, który pilotował i skutecznie bronił naszego stanowiska w sprawie podpisu elektronicznego. Dzięki działaniu tego zespołu byliśmy, jako PTI, obecni na pierwszym miejscu informacji w pracach nad tym istotnym dla informatyki dziełem.

Rozpoczęliśmy przyznawanie dyplomów uznania dla osób spoza PTI, które w naszej ocenie przyczyniły się do rozwoju informatyki. Dyplomy te otrzymuje jeden reprezentant w kraju i jeden z zagranicy. Osoby, które zostały wyróżnione tymi dyplomami oraz ich pozycja zawodowa świadczą również o naszej pozycji.

Towarzystwo w ubiegłym roku obchodziło XX lat istnienia. Nie było żadnych akademii, ale pracą i organizowanymi imprezami uczciliśmy tą rocznicę. Korzystając z tej rocznicy wyróżniliśmy kilkunastu najaktywniejszych członków Towarzystwa dyplomami uznania za aktywną pracę społeczną w PTI.

Przyznawane certyfikaty, znaki jakości, znaki zgodności i inne dokumenty, o które zwracają się do nas inni, świadczą o tym, że nasza opinia jest znacząca i ceniona w środowisku informatycznym. Tego nie da się zadekretować, to trzeba wypracować przez wiele lat i Nam się to udało. Należy utrzymać ten poziom.

Wspólnie z ORGMASZem uruchomiliśmy w Warszawie Studium Podyplomowe, które szybko zdobyło popularność na trudnym warszawskim rynku edukacyjnym. Trwają prace rozwojowe w tej dziedzinie.

Dbamy również o tężyźnię fizyczną członków PTI. Dzięki inicjatywie Kolegi Witka Staniszkisa już po raz trzeci narciarze alpejscy, informatycy spotkali się w Zakopanem na profesjonalnie przeprowadzonych Mistrzostwach Informatyków w Narciarstwie Alpejskim, świetnie się bawiąc.

Co nam się nie udało

Obok długiej listy osiągnięć mamy również niepowodzenia oraz obszary, gdzie dalej musimy doskonalić nasze działania. Podstawowym mankamentem jest brak dobrze działających struktur rzeczoznawców PTI. Mamy nadzieje, że aktywność młodzieży w PTI stanie się trwałym stanem, ale powinniśmy zwrócić więcej uwagi na młodzież spoza PTI. W dalszym ciągu mamy wiele uwag do sprawności funkcjonowania Biura w Warszawie, ale mam nadzieję, że nowe warunki lokalowe przyniosą efekty w sprawności działania. Koncentrując się na sprawach bytowych Towarzystwa nieco mniej uwagi poświęciliśmy członkom PTI i ich oczekiwaniom, to powinno ulec zmianie.

Podsumowanie

Wydaje się, że PTI jest na dobrej drodze. Zbudowane zostały fundamenty materialne działalności Towarzystwa. Osoby zaangażowane w prace władz wykazują duże zaangażowanie i chęć osiągnięcia stawianych celów. Jak na każdym Zjeździe nastąpią zmiany w obsadzie kadrowej władz. Wszystkim dotychczasowym współpracownikom chciałbym serdecznie podziękować za współpracę, która układała się poprawnie i dla dobra członków PTI. Mam nadzieję, że zmiany nie zachwieją budowaną przez lata pozycją Towarzystwa i do pracy zgłoszą się osoby aktywne z nowymi pomysłami.

Zdzisław Szyjewski, maj 2002

VIII Kadencja 2002-2005

Prezes: Zdzisław Szyjewski

Zarząd Główny: Anna Cetnarowicz-Jutkiewicz, Piotr Fuglewicz, Janusz Górski, Marek Hołyński, Małgorzata Kalinowska-Iszkowska, Ewa Łukasik, Andrzej Marciniak, Zygmunt Mazur, Marek Miłosz, Alicja Myszor, Jerzy Nowak, Wojciech Olejniczak, Tadeusz Syryjczyk, Marek Valenta, Lech Madeyski, Jacek Niwicki, Adam Wojciechowski

Główna Komisja Rewizyjna: Andrzej Król – przewodniczący, Janusz Dorożyński, Sławomir Kwiecień, Hanna Mazur, Wiesław Szafraniec

Główny Sąd Koleżeński: Klara Dyczkowska, Juliusz Czarnowski, Paweł Gizbert-Studnicki (+), Jan Kniat

Sprawozdanie Prezesa kol. Zdzisława Szyjewskiego z narady roboczej PTI w Sulejowie 11-12 września 2004

W hotelu Podklasztorze w Sulejowie zorganizowane zostało spotkanie robocze PTI według autorskiej koncepcji i scenariusza opracowanego przez Prezesa Zdzisława Szyjewskiego. Strona organizacyjna spotkania również w całości należała do niego. Niniejsze sprawozdanie również nie ma charakteru dokumentu, a jest jedynie relacją autora spotkania. W spotkaniu uczestniczyło 35 członków PTI. We wprowadzeniu Prezes przedstawił prezentację, w której omówił w skrócie cele i zasady spotkania podkreślając jego autorski charakter i wynikające z tego ograniczenia co do treści merytorycznych. Podkreślił najwyższą reprezentatywność składu uczestników spotkania i listę głównych tematów, które kolejno poddawane były dyskusji. W szczególności jako główny temat wyróżnił podział na działalność gospodarczą i statutową PTI przybliżając stan aktualny według danych finansowych za rok 2003 i siedem miesięcy roku 2004.

Działalność gospodarcza a działalność statutowa PTI

Działalność gospodarcza utrzymuje działalność statutową, gdyż składki nie wystarczają na pokrycie kosztów działania PTI. Głównym Źródłem dochodu jest działalność ECDL. Brak definicji działalności gospodarczej i statutowej wymaga wprowadzenia zmian w statucie.

Paragraf statutu o „... działalności społecznej członków” budzi liczne nieporozumienia i kontrowersje. Stąd różne pomysły na wydzielenie działalności gospodarczej w oddzielny podmiot. Zgłoszono liczne pomysły i uwagi za i przeciw, jednak w konkluzji większość zebranych była za niewydziałaniem działalności gospodarczej w oddzielny podmiot, ale przyjęto ustalenie jasnych zasad wynagradzania osób z tą działalnością związanych. Na posiedzeniu ZG (które odbyło się w niedzielę rano) podjęto uchwałę regulującą zasady wynagradzania za pracę w ECDL-u.

Struktura organizacyjna PTI (Oddziały, Koła, Sekcje)

Proponuje się zapis w statucie nakładający większe ograniczenia związane z powołaniem Oddziału. W szczególności wymóg działania w granicach minimum jednego województwa oraz ostrzejsze kryteria pozostające w gestii ZG związane z działalnością i „stażem”. Nie zdobył poparcia wniosek podwyższenia liczby członków wymaganych do powołania Oddziału.

Izba Rzecznawców PTI

Izba Rzecznawców stanowi obszar bardzo obiecującej i wzrastającej działalności PTI, ale nadal będącej w fazie prób i błędów.

Należy uporządkować listę rzeczoznawców, zasady działania itp. Akceptowana jest zasada 50 % ceny za usługę jako wynagrodzenie rzeczoznawcy (zespołu), 10 % dla akwizytora, który często jest koreferentem ekspertyzy. Problemem utrudniającym podejmowanie zleceń są krótkie terminy realizacji zleceń i niska dyspozycyjność rzeczoznawców.

Wskazana jest ścisła współpraca z PIIiT. Pozostaje problem odpowiedzialności i ewentualnego ubezpieczenia w przypadku konfliktów.

Należy utrzymać wysokie ceny ekspertyz oraz wielokanałowo prowadzić marketing Izby.

Certyfikaty, szkolenia, konferencje, ECDL

Brak polskich certyfikatów powoduje wchodzenie na nasz rynek certyfikatów zachodnich. Należy się temu przeciwstawić wychodząc z własną ofertą certyfikatów z obszaru informatyki. Sukces ECDL-a, próby z certyfikatem z zarządzania projektami wskazują, że należy to rozszerzać. Koło PTI w Rzeszowie podejmuje się certyfikowania kursów e-learningowych w ramach PTI. Sztandarowe konferencje PTI to konferencje w Szczyrku, Mrągowie i KKIO. Padła interesująca propozycja biblioteki cyfrowej materiałów konferencyjnych.

Współpraca zagraniczna PTI

Współpraca przy certyfikacji głównie ECDL i CEPIS. Brak pomysłu na obszary współpracy. Zbyt mało osób może poświęcić czas tej działalności.

Uwagi i wnioski Prezesa: Wskazane rozszerzenie osób zaangażowanych we współpracę zagraniczną pod kontrolą wiceprezesa.

Sprawy członkowskie

Niezmiennie są problemy z bazą członków i jej aktualnością. Podobne kłopoty dotyczą ściągłości składek. Padła propozycja abolicji dla członków mających niezapłacone składki za lata do roku 2002, ale konieczne jest konsekwentne skreślanie za brak płatności w latach 2002 i dalszych. Uczestnicy spotkania zaakceptowali fakt, że po przeprowadzeniu konsekwentnych skreśleń może zostać zaledwie 250 członków.

Działalność wydawnicza – ProDialog

Wiceprezes [Andrzej Marciniak, przyp. red.] czuwa nad poziomem merytorycznym ProDialogu i Biuletynu. Inne wydawnictwa mają słaby poziom i nie powinny być firmowane przez PTI. Obserwuje się brak koordynacji działalności wydawniczej. Materiały konferencyjne są poza kontrolą wiceprezesa odpowiedzialnego za tę działalność, co wynika ze sposobu opracowania tych materiałów i terminów.

Sprawy różne – wolne wnioski

Z uwagi na presję czasu zgłoszone sprawy omówiono skrótowo: kol. Anna Ostaszewska przedstawiła działania związane z systemem bazy danych członków PTI – kilka osób wyraziło zainteresowanie projektem i ma nadesłać uwagi, kol. Wiesław Szafraniec zwrócił uwagę na problemy z aktualnością strony WWW i zobowiązano go do współpracy z administratorem w celu poprawy stanu rzeczy, kol. Janusz Grabara kwestionował narzut 10 % na koszty ZG – brak jednoznacznego stanowiska, ale należy ten problem dalej dyskutować, aby nie było nieporozumień i żeby obowiązywały jednakowe zasady dla wszystkich, kol. Borys Czerniejewski zgłosił listę pomysłów „PTI moje widzę ogromne – nowy narybek”.

IX Kadencja 2005-2008

Prezes: Andrzej Marciniak

Sekretarz Generalny: Jerzy S. Nowak / Leszek Bogusławski / Radosław Bursztynowski

Zarząd Główny: Jarosław Deminet, Paweł Gizbert-Studnicki (+), Janusz Grabara, Małgorzata Kalinowska-Iszkowska, Wojciech Kiedrowski, Ewa Łukasik, Lech Madeyski, Zygmunt Mazur, Marek Miłosz, Alicja Myszor, Jacek Niwicki, Wojciech Olejniczak, Wiesław Paluszyński, Tadeusz Rogowski, Andrzej Romanowski, Zdzisław Szyjewski, Marek Ujejski

Komisja Rewizyjna: Agnieszka Boboli – przewodnicząca, Zbigniew Daleczko, Mirosław Kowalewski, Wojciech Kulik, Wiesław Szafraniec

Główny Sąd Koleżeński: Marek Maniecki – przewodniczący, Barbara Królikowska, Anna Kwiatkowska, Jan Kniat, Izabela Rojek

Co się działo w IX Kadencji

Podobnie jak poprzednie, kadencja 2005-08 zaznaczyła się w historii Polskiego Towarzystwa Informatycznego wzrostem naszych struktur oraz kolejnymi, nowymi inicjatywami.

Powstały dwa nowe oddziały regionalne: Oddział Kujawsko-Pomorski PTI oraz Oddział Łódzki PTI. Pojawiły się również dwie nowe sekcje tematyczne: transferu technologii oraz e-learningu. Rozbudowują się struktury ECDL, wzrosła też liczba członków Izby Rzecznawców.

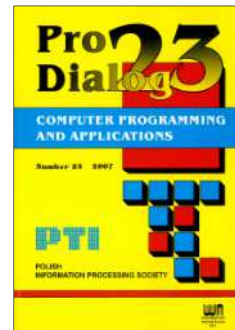
Naszą pozycję w międzynarodowym ruchu ECDL dobrze odzwierciedla fakt, że ECDL Foundation powierzyło Polskiemu Biuru ECDL organizację II ECDL Eastern Europe Committee Meeting, który odbył się w kwietniu 2006 r. w Warszawie.

Kontynuujemy współpracę międzynarodową uczestnicząc w pracach CEPIS.

We wrześniu 2006 r. odbyliśmy Nadzwyczajny Zjazd Delegatów połączony z uroczystą konferencją z okazji 25-lecia Polskie Towarzystwo Informatyczne (zob. poniżej). Odbyliśmy też dwie strategiczne narady najaktywniejszych członków PTI – w Sulejowie (2006 r.) i w Zegrzu (2007 r.),

W minionej kadencji kontynuowaliśmy wszystkie cykliczne imprezy naukowe, szkoleniowe i integracyjne. Corocznie były przeprowadzane, cieszące się coraz większą renomą, konkursy na najlepsze prace magisterskie z informatyki. Regularnie odbywały się:

- Jesienne Spotkania PTI, którym począwszy od 2006 r. towarzyszy naukowa konferencja IMCSIT (*International Multiconference on Computer Science and Information Technology*) – Oddział Górnośląski,
- Górską Szkołą PTI - Oddział Górnośląski,
- konferencja „Systemy Czasu Rzeczywistego” i „Krajowa Konferencja Inżynierii Oprogramowania” – w 2008 r. po raz pierwszy odbyły się równolegle w tym samym miejscu i czasie,
- konferencja „Informatyk Zakładowy” – Koło Lublin,
- konferencja z cyklu „Problemy Społeczeństwa Globalnej Informacji” – Oddział Zachodniopomorski,
- konferencja „Informatyka w Edukacji” – Oddział Kujawsko-Pomorski,
- konferencja „Informatyk Zakładowy” i Lubelskie Akademickie Forum Informatyczne – Koło Lublin,
- Otwarte Mistrzostwa Wielkopolski w Programowaniu Zespołowym (od 2007 roku stały się mistrzostwami ogólnopolskimi) – Oddział Wielkopolski,
- kontynuowano wydawanie Biuletynu PTI oraz naukowego periodyku „Pro Dialog”,
- imprezy relaksowo-integracyjne takie, jak Otwarte Mistrzostwa Polski Informatyków w Narciarstwie Alpejskim, spotkania Warszawskiego Klubu Informatyka czy Mistrzostwa Polski Programów Szachowych.

Wśród nowych inicjatyw należy wymienić:

- we wrześniu 2006 Oddział Zachodniopomorski PTI, podejmując tradycje dawniejszych Wiosennych Szkół PTI, zorganizował w Świnoujściu I Sejmik Młodych Informatyków;
- zapoczątkowaliśmy nasz współdziałanie w prestiżowej Nagrodzie im. Witolda Lipskiego dla młodych naukowców w zakresie informatyki;
- w kwietniu 2008 z inicjatywy odbyła się z inicjatywy Oddziału Pomorskiego PTI pierwsza konferencja z cyklu „IT and Knowledge Management”;
- z inicjatywy Oddziału Wielkopolskiego zostało założone Archiwum PTI (www.cs.put.poznan.pl/archiwumpti).

POLSKIE TOWARZYSTWO INFORMATYCZNE

1 - 2 / 218-219 rok XXV | styczeń - marzec 2006

<p>Archiwum</p> <p style="text-align: center;">Menu Menu</p> <p>chronologiczne tematyczne</p> <ul style="list-style-type: none"> 2008 2007 2006 2005 2004 2003 2002 2001 2000 1999 1998 1997 1991 1990 1989 1988 1987 1986 1985 1984 1983 1982 1981 	<p>Serdecznie witamy na stronach Archiwum Polskiego Towarzystwa Informatycznego</p> <p>Pomyśl Archiwum PTI zrodził się dzięki współpracy długoletniej redaktor Biuletynu PTI Pani dr inż. Ewy Łukasik oraz autora projektu (jeszcze) inż. Grzegorza Przybyła. Archiwum jest tworzone w ramach prowadzonej przez autora pracy magisterskiej, której finalizacja niedługo nastąpi.</p> <p>Zamysłem projektu było zgromadzenie wszystkich Biuletynów PTI w jednej formie i miejscu oraz wszelkich innych treści stanowiących historię Polskiego Towarzystwa Informatycznego. Biuletyny PTI były cichym świadkiem i uczestnikiem przeszło 26 letniej działalności Stowarzyszenia, dlatego najlepiej oddadzą jego charakter na przestrzeni tego wyjątkowego czasu.</p> <p>Pozostałe materiały, takie jak galerie zdjęć i nagrań wideo, abstrakty Pro Dialogu, sprawozdania z działalności, uchwały, relacje z kongresów, zawodów i spotkań organizacyjnych przez PTI zostaną sukcesywnie uzupełniane w kolejnym etapie projektu archiwum, przy wsparciu wszystkich członków PTI. Funkcjonalnością archiwum będzie w przyszłości sposób gromadzić treści stanowiące PTI i udostępnić dla dobra organizacji.</p> <p>Po lewej stronie okna w bloku Archiwum mamy menu – dajace nam dostęp do wszystkich zarchiwizowanych treści systemu. Menu występuje domyślnie w trybie chronologicznym i oraz po wyborze w trybie tematycznym, gdzie poszczególne rodzaje dokumentów posiadają swoją chronologiczną formę bez mieszania się z innymi dokumentami.</p> <p>W pierwszym przypadku po wyborze na przykład roku 2004, następuje przedział 2004/03/04 uzyskujemy dostęp do Biuletynu z tego okresu, bądź galerii z 2004/06. Wybór końcowego linka wywala żądaną treść na środek strony.</p> <p>W drugim przypadku – menu tematycznego – wybieramy interesującą nas treść, na przykład Wideo, następnie okres zarejestrowania 2007/05, na ekranie pojawi się miniaturka filmu wraz z jego opisem, jeśli klikniemy na niego, za strony wyłoni się odtwarzacz wideo, a reszta strony zostanie przyciemniona. Podobną specyfikę mają również galerie zdjęć.</p> <p>Po prawej stronie mamy do dyspozycji dokładny opis postępowania z każdą przechowywaną w archiwum treścią (w trakcie tworzenia) w bloku Tutorial.</p> <p>Wyszukiwarka zgodnie z intuicyjnym opisem pozwala na przeksięwanie wszystkich zgromadzonych materiałów. <i>Przeważa również na zawężenie poszukiwań, ich treści i staty powstania dokumentu.</i></p> <p>Ostatnia sekcja zawiera blok kontaktów z autorem projektu, oraz hiper-linki do stron PTI oraz współpracującej z Oddziałem Wielkopolskim PTI Politechniki Poznańskiej.</p> <p>PTI jest stowarzyszeniem istniejącym od 29 maja 1981r. Skupiającym ponad 1500 członków – specjalistów wielu dziedzin związanych z informatyką, zarówno wybitnych teoretyków jak i doświadczonych praktyków tej dziedziny wiedzy. Jego cele to między innymi: popieranie działalności naukowej i naukowo technicznej we wszystkich dziedzinach informatyki, podnoszenie poziomu wiedzy i etyki zawodowej oraz kwalifikacji członków, ułatwianie wymiany informacji w środowisku zawodowym, popularyzacja w społeczeństwie zagadnień informatyki i jej zastosowań, reprezentowanie członków Towarzystwa.</p>	<p>Tutorial</p> <p style="text-align: center;">Tutorial</p> <p>Wyszukiwanie</p> <p><input type="text"/></p> <ul style="list-style-type: none"> ☒ Całość ☐ tylko prodialog ☐ tylko biuletyny ☐ tylko konferencje ☐ tylko multimedia ☐ tylko sprawozdania ☐ tylko uchwały ☐ tylko zawody ☐ tylko zjazdy ☐ pozostałe treści <p>Rodzaj przeszukiwania</p> <ul style="list-style-type: none"> ☒ Słowa kluczowe ☐ Pełen tekst <p><input type="text"/></p> <ul style="list-style-type: none"> ☐ pełen zakres dat ☐ ograniczony zakres <p>od: <input type="text" value="2008"/> <input type="text" value="01"/> <input type="text" value="01"/></p> <p>do: <input type="text" value="2008"/> <input type="text" value="01"/> <input type="text" value="01"/></p> <p style="text-align: center;"><input type="button" value="szukaj"/></p>								
<p>Kontakty</p> 										
<table border="0" style="width: 100%; font-size: small;"> <tr> <td style="width: 25%;">Archiwum</td> <td style="width: 25%;">Archiwum Polskiego Towarzystwa Informatycznego 2007</td> <td style="width: 25%;">Redakcja: Ewa Łukasik ZG PTI Grzegorz Przybył PTI</td> <td style="width: 25%;">Politechnika Poznańska W. Informatyki e-mail: elukasik@cs.put.poznan.pl e-mail: grzegorz.przybyl@wp.pl</td> </tr> <tr> <td></td> <td>Prava s adorbria © Copyright PTI. Wszelkie prawa zastrzezone. Wszelkie materiały tekstowe, zdjeciowe, graficzne, dźwiękowe, filmowe oraz ich układ w serwisie internetowym Archiwum PTI są prawnie chronione i stanowi własności intelektualnej autorów oraz PTI. Kopowanie dla celów komercyjnych, dystrybucja, modyfikacja oraz publikacja, bez pisemnej zgody PTI, jest zabroniona.</td> <td colspan="2">Polskie Towarzystwo Informatyczne Zarząd Główny Al. Solidarności 82A m.5, 61-803 Warszawa tel: +48 22 638 89 87 telefaks: +48 22 638 41 85 e-mail: pl@pti.org.pl</td> </tr> </table>			Archiwum	Archiwum Polskiego Towarzystwa Informatycznego 2007	Redakcja: Ewa Łukasik ZG PTI Grzegorz Przybył PTI	Politechnika Poznańska W. Informatyki e-mail: elukasik@cs.put.poznan.pl e-mail: grzegorz.przybyl@wp.pl		Prava s adorbria © Copyright PTI. Wszelkie prawa zastrzezone. Wszelkie materiały tekstowe, zdjeciowe, graficzne, dźwiękowe, filmowe oraz ich układ w serwisie internetowym Archiwum PTI są prawnie chronione i stanowi własności intelektualnej autorów oraz PTI. Kopowanie dla celów komercyjnych, dystrybucja, modyfikacja oraz publikacja, bez pisemnej zgody PTI, jest zabroniona.	Polskie Towarzystwo Informatyczne Zarząd Główny Al. Solidarności 82A m.5, 61-803 Warszawa tel: +48 22 638 89 87 telefaks: +48 22 638 41 85 e-mail: pl@pti.org.pl	
Archiwum	Archiwum Polskiego Towarzystwa Informatycznego 2007	Redakcja: Ewa Łukasik ZG PTI Grzegorz Przybył PTI	Politechnika Poznańska W. Informatyki e-mail: elukasik@cs.put.poznan.pl e-mail: grzegorz.przybyl@wp.pl							
	Prava s adorbria © Copyright PTI. Wszelkie prawa zastrzezone. Wszelkie materiały tekstowe, zdjeciowe, graficzne, dźwiękowe, filmowe oraz ich układ w serwisie internetowym Archiwum PTI są prawnie chronione i stanowi własności intelektualnej autorów oraz PTI. Kopowanie dla celów komercyjnych, dystrybucja, modyfikacja oraz publikacja, bez pisemnej zgody PTI, jest zabroniona.	Polskie Towarzystwo Informatyczne Zarząd Główny Al. Solidarności 82A m.5, 61-803 Warszawa tel: +48 22 638 89 87 telefaks: +48 22 638 41 85 e-mail: pl@pti.org.pl								

Bardzo ważnym elementem działalności PTI, potwierdzającym naszą renomę w środowiskach decyzyjnych, jest powierzanie nam zadania opiniowania projektów aktów prawnych. W minionej kadencji eksperci PTI wydali opinie m. in. o następujących projektach regulacyjnych:

- projekt Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie Planu Informatyzacji Państwa na lata 2007-2013;
- Strategia rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Polsce na lata 2007-2013 (MSWiA) – 2007;
- Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego o warunkach, jakie muszą być spełnione, aby zajęcia dydaktyczne na studiach mogły być prowadzone z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość (MNiSW) – 2007;
- Podstawowy dokument programu PESEL2. Przebudowa i integracja rejestrów państwowych. Sposób budowy systemu (MSWiA) – 2006;
- Ustawa o systemie informacji w ochronie zdrowia (MZiOŚ) – 2007;
- Norma Office Open XML File Format – 2007.

Od Sulejowa do Sulejowa

Drodzy Czytelnicy,

Biuletyn, który oddaję do Państwa rąk, jest przeglądem niektórych dokonań PTI w umownym okresie między dwoma spotkaniami najaktywniejszych członków naszego Towarzystwa w Sulejowie, zorganizowanymi w rocznym odstępie czasu. Inicjatorem pierwszego, we wrześniu 2004 roku, był kończący swoją kadencję Prezes PTI, kol. Zdzisław Szyjewski. Zamierzał przed Walnym Zjazdem Delegatów i wyborami nowego prezesa zwrócić uwagę na najważniejsze zmiany, jakie zaistniały za jego prezesury w Towarzystwie i wynikające z nich problemy. Towarzystwo się rozrosło, w pewnym sensie zinstytucjonalizowało i wymaga profesjonalnego zarządzania. Stało się tak między innymi za sprawą rozwoju ECDL-a, co zawdzięczamy energicznej działalności kol. Marka Miłosza wraz z koordynatorami regionalnymi i rzeszą egzaminatorów. Spotkanie w Sulejowie zapoczątkowało wielką wielomiesięczną, niekiedy bardzo burzliwą dyskusję nad tymi zmianami, którą nie sposób było relacjonować na łamach Biuletynu, a która przeniosła się również na salę zjazdową w maju. Z perspektywy czasu można powiedzieć, że dyskusja ta, choć czasem nie należąca do przyjemnych, w efekcie przyniosła cały szereg pozytywnych porządkujących przeobrażeń. Również, a może przede wszystkim, co także widać po upływie czasu, dodała blasku tradycyjnym przedsięwzięciom, z których PTI jest znane szerokiemu ogółowi informatyków. Pobudziła do działania koleżanki i kolegów w regionach – zostały utworzone dwa nowe Oddziały: Pomorski Gdańsku i Zachodniopomorski w Szczecinie, są sygnały o woli tworzenia nowych kół.

Zważywszy na ciągłość działań, równie dobrze tytuł tego felietonu mógłby brzmieć „Od Szczyrku do Szczyrku” lub „Od KKIO do KKIO” czy wreszcie „od Mrağowa do... Wisły”... Tak, tu nastąpiła zmiana – Jesienne Spotkania PTI przeniosły się do Wisły, ale ta drobna ewolucja jest jedynie znakiem czasu. Jak twierdzą bywalcy, spotkania były tak samo, jeśli nie jeszcze bardziej interesujące, jak dawniej. W bieżącym numerze niektóre z tych przedsięwzięć przypominamy.

Drugie spotkanie w Sulejowie we wrześniu 2005 roku stało się niejako konsekwencją pierwszego i było skutkiem uświadomienia sobie konieczności zmian w Towarzystwie. Wybrany na majowym Zjeździe Zarząd Główny na wniosek Prezesa, kol. Andrzeja Marciniaka (na co dzień profesora w Instytucie Informatyki Politechniki Poznańskiej), uchwalił powołanie komisji do spraw opracowania strategii PTI. Przewodnictwo tej komisji powierzył kol. Wojciechowi Olejniczakowi, który postanowił powtórzyć spotkanie sulejowskie w zupełnie nowej formule. Skorzystał z fachowej pomocy prof. dr hab. Anety Zelek, autorki strategii niejednej firmy. We wrześniu 2005 w Sulejowie wypracowano pierwsze aspiracje strategiczne, kolejne zapisy powstały w trakcie Jesiennych Spotkań PTI w Wisle, a dyskusja nad strategią Towarzystwa toczy się nadal. Ostateczne cele strategiczne będą zapisane w nowym statucie, którego opracowanie powierzono Komisji ds. Nowego Statutu w składzie: Jarosław Deminet, Paweł Gizbert-Studnicki, Waclaw Iszkowski, Jerzy Ludwichowski i Andrzej Król.

Najważniejsze przesłanie, z którym ten Biuletyn ma do Państwa dotrzeć, jest takie, że ponad różnicą zdań jest łącząca nas wszystkich w PTI chęć uczestniczenia w rozwoju i propagowaniu tej niezwykle fascynującej, wciąż rozwijającej się dziedziny, jaką jest informatyka. Nie maleje prestiż PTI, stale zwiększa się liczba członków, nowe instytucje podejmują się roli członków wspierających, poszerza się również grono Członków Honorowych PTI – ostatni Zjazd to zaszczytne miano nadał członkowi-założycielowi PTI – profesorowi Ryszardowi Tadeusiewiczowi oraz byłemu Prezesowi – profesorowi

Zdzisławowi Szyjewskiemu. Profesorowi Ryszardowi Tadeusiewiczowi, który kandydował do Rady Informatyzacji z ramienia PTI, powierzono przewodniczenie Radzie. To piękny dorobek na 25-lecie Towarzystwa, które będziemy obchodzić w 2006 roku.

W obliczu tych wszystkich przemian metamorfozie powinien również ulec Biuletyn PTI. Jego bezpośredni, ciepły, czasem prawie rodzinny charakter, jaki starałam się mu jako redaktor nadać, nie przystaje, jak sądzę, do nowej rzeczywistości. Najskuteczniejszym sposobem na zmianę jest powierzenie redakcji Biuletynu nowej osobie.

Tak więc, drodzy Czytelnicy, po dziewięciu latach spotkań na łamach Biuletynu, kilkukrotnych zmaganiach o jego reaktywację, żegnam się, dziękując za życzliwą lekturę. Dziękuję wszystkim Autorom, którzy bezinteresownie zechcieli brać udział w całkowicie bezinteresownym przedsięwzięciu zapisu historii PTI na kartkach Biuletynu. Ich nazwiska można znaleźć przeglądając archiwalne numery pod adresem:

www.cs.put.poznan.pl/biuletynpti

Cieszę się, że udało mi się stworzyć to pierwsze elektroniczne repozytorium Biuletynów PTI.

Serdecznie dziękuję wszystkim osobom współtworzącym Biuletyn PTI z ramienia wydawcy – Wydawnictwa NAKOM, a zwłaszcza jego Prezesowi – Andrzejowi Zydorowi, za fachową, pełną życzliwości i cierpliwości współpracę.

Przekazuję pałeczkę w profesjonalne ręce Redaktora Tadeusza Rogowskiego, członka Zarządu Głównego PTI IX kadencji. Nie muszę chyba przypominać, że kol. Tadeusz Rogowski był w pewnym okresie migracji Biuletynu gościnnym jego gospodarzem na łamach miesięcznika telenetforum. Życzę nowemu Redaktorowi wielu wspaniałych dokonań i zawsze tak samo chętnych do współpracy Autorów.

Na koniec proszę mi pozwolić na nutkę wspomnień. Chciałabym jeszcze raz przywołać tutaj postać śp. redaktora Lechosława Wawrzonka - redaktora naczelnego nieistniejącego już dzisiaj pisma Informatyka. Przed dziewięcioma laty gościnnie otworzył łamy swojego pisma dla Biuletynu PTI i wprowadzał mnie w arkana sztuki prasowej. Podarował też pierwszemu numerowi reaktywowanego Biuletynu choinkę nakreśloną własną ręką, którą co roku ubieramy w inne kolory, życząc Czytelnikom szczęścia i pomyślności w Nowym Roku. Podobnie i teraz, żegnając się, życzę Państwu Do Siego Roku!

Ewa Łukasik

Polskie Towarzystwo Informatyczne po 25 latach

Polskie Towarzystwo Informatyczne powstało 23 maja 1981 roku, kiedy to w Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie odbył się Zjazd Założycielski. Jest najstarszym i największym polskim stowarzyszeniem skupiającym informatyków. Spośród ponad półtora tysiąca członków około połowa jest związana z wyższymi uczelniami, instytutami naukowymi i szkolnictwem, a pozostała część pracuje w różnych firmach, zajmując się w nich na ogół zastosowaniami informatyki.

Struktura organizacyjna Towarzystwa umożliwia połączenie funkcji stowarzyszenia naukowego z zadaniami swoistego cechu zawodowego informatyków.

Polskie Towarzystwo Informatyczne ma osobowość prawną i działa na podstawie przepisów ustawy Prawo o stowarzyszeniach oraz Statutu PTI. Terenem działalności Towarzystwa jest obszar Rzeczypospolitej Polskiej, a współpraca międzynarodowa jest prowadzona poprzez stowarzyszenie CEPIS (ang. *Council of European Professional Informatics Societies*), którego PTI jest członkiem. Jednostkami organizacyjnymi Towarzystwa są oddziały i koła.

Cele Polskiego Towarzystwa Informatycznego to między innymi:

- popieranie działalności naukowej i naukowo-technicznej we wszystkich dziedzinach informatyki i doskonalenie metod jej efektywnego wykorzystania, popularyzacja w społeczeństwie zagadnień informatyki i jej zastosowań,
- udział w budowie społeczeństwa informacyjnego,
- podnoszenie poziomu wiedzy i etyki zawodowej oraz kwalifikacji członków, a także oddziaływanie w tym kierunku na inne osoby zajmujące się informatyką,
- ułatwianie wymiany informacji w środowisku zawodowym,
- reprezentowanie członków Towarzystwa.

Cele te są z powodzeniem realizowane od wielu lat, a dużo inicjatyw Towarzystwa zdobyło uznanie i rozgłos w Polsce. Jedną z takich inicjatyw jest Ogólnopolski Konkurs PTI na Najlepsze Prace Magisterskie z Informatyki, który w tym roku doczekał się już XXIII edycji. Towarzystwo partycypuje też w Nagrodzie im. Witolda Lipskiego dla młodych naukowców w dziedzinie informatyki.

Oddziały i koła Polskiego Towarzystwa Informatycznego organizują co roku kilka konferencji, które pozwalają jego członkom i sympatykom poszerzyć wiedzę, zaprezentować swoje osiągnięcia i nawiązać kontakty z przedstawicielami środowiska informatycznego.

Od 1984 roku są organizowane Jesienne Spotkania PTI, które przez wiele lat odbywały się w Mrągowie, a w ubiegłym roku zostały przeniesione do Wisły. Spotkania te są okazją do wymiany doświadczeń między środowiskami biznesu informatycznego, a od ubiegłego roku także na polu naukowym.

W ramach Górskiej Szkoły PTI w Szczyrku, która w tym roku odbyła się po raz osiemnasty, są organizowane szkolenia i warsztaty prowadzone przez najlepszych specjalistów z kraju i zagranicy.

Krajowa Konferencja Inżynierii Oprogramowania, współorganizowana przez różne ośrodki akademickie w Polsce, stała się w tym roku konferencją międzynarodową. Jej tegoroczna, ósma edycja jest zorganizowana razem z IFIP Working Conference on Software Engineering Techniques – SET 2006.

Oprócz wspomnianych trzech dużych konferencji, oddziały i koła Towarzystwa organizują wiele imprez lokalnych. W Warszawie i Szczecinie członkowie PTI uczestniczą w spotkaniach Klubu Informatyka. W Poznaniu Towarzystwo współorganizuje Otwarte

Mistrzostwa Wielkopolski w Programowaniu Zespołowym. Zawody te, organizowane dla studentów i młodzieży szkół średnich, cieszą się ogromną popularnością. Udział prawie pół tysiąca uczestników z całej Polski czyni te zawody największą imprezą programistyczną tego typu w Polsce.

Co roku w Kazimierzu Dolnym nad Wisłą jest organizowana konferencja Informatyk Zakładowy, a w Świnoujściu – Sejmik Młodych Informatyków.

Możemy także pochwalić się organizacją imprez sportowych – od kilku lat w okresie zimowym Towarzystwo organizuje Otwarte Mistrzostwa Narciarskie Informatyków w Zakopanem.

Informacje o wspomnianych oraz innych konferencjach i imprezach, a także o bieżącej działalności Towarzystwa można znaleźć na stronie internetowej www.pti.org.pl.

Polskie Towarzystwo Informatyczne jest członkiem międzynarodowej Fundacji ECDL (ang. *European Computer Driving Licence*) i od 1997 roku z sukcesem realizuje na terenie Polski program upowszechniania Europejskiego Certyfikatu Umiejętności Komputerowych, ostatnio także na poziomie zaawansowanym. Certyfikat ten potwierdza posiadanie odpowiednich umiejętności obsługi komputera i oprogramowania. Bliższe informacje na temat Europejskiego Certyfikatu Umiejętności Komputerowych znajdują się na stronie internetowej www.ecdl.com.pl.

Jako partner merytoryczny Polskie Towarzystwo Informatyczne bierze udział w projekcie Telepraca szansą na zwalczanie nierówności i dyskryminacji na rynku pracy w ramach inicjatywy wspólnotowej EQUAL.

Działalność szkoleniowa Towarzystwa obejmuje także studia podyplomowe z zarządzania projektami informatycznymi i certyfikowanie umiejętności w tym zakresie. Ostatnio w ramach Towarzystwa podjęto prace nad systemem kwalifikacji zawodowych informatyków.

Przy Polskim Towarzystwie Informatycznym jest afiliowane pismo naukowe Pro Dialog, w którym są promowane przede wszystkim artykuły młodych naukowców. Wybrane artykuły z tego pisma są także publikowane w piśmie elektronicznym UpGrade stowarzyszenia CEPIS. Towarzystwo wydaje też Biuletyn PTI. Obie te pozycje są dostarczane bezpłatnie wszystkim członkom Towarzystwa.

W ostatnim okresie znacząco rozwinęła swoją działalność Izba Rzecznawców PTI, w ramach której nasi specjaliści wykonują ekspertyzy głównie na zamówienia administracji.

Duże znaczenie dla działalności Polskiego Towarzystwa Informatycznego ma współpraca z Polską Izbą Informatyki i Telekomunikacji. W przeszłości współpraca ta zaowocowała zorganizowaniem trzech Kongresów Informatyki Polskiej w Poznaniu, których efektem było opracowanie ważnych dokumentów skierowanych do władz państwowych. Polskie Towarzystwo Informatyczne i Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji razem opiniują rozmaite ustawy i akty normatywne dotyczące teleinformatyki i zajmują wspólne stanowiska na forach europejskich.

X Kadencja 2008-2011

Prezes: Marek Hołyński

Sekretarz Generalny: Radosław Bursztynowski / Małgorzata Kalinowska-Iszkowska

Zarząd Główny: Anna Andraszek, Beata Chodacka, Jarosław Deminet, Janusz Dorożyński, Małgorzata Kalinowska-Iszkowska, Wojciech Kiedrowski, Anna Beata Kwiatkowska, Zygmunt Mazur, Marek Miłoś, Wojciech Olejniczak, Wiesław Paluszyński, Marcin Paprzycki, Zdzisław Szyjewski, Janusz Trawka (+), Marek Ujejski

Komisja Rewizyjna: Marian Noga – przewodniczący, Zbigniew Daleczko, Ewa Mizerska, Beata Ostrowska, Piotr Pieczulis

Główny Sąd Koleżeński: Jolanta Sala – przewodnicząca, Stanisław Jaskólski, Andrzej Kosmowski, Jerzy Ludwichowski, Bogusław Machowski

Istotne osiągnięcia i zrealizowane zadania przez Zarząd Główny X Kadencji

Nowa siedziba Polskiego Towarzystwa Informatycznego

Na początku swojej kadencji Zarząd wynajął i zorganizował nowy lokal dla Biura ZG, które już od dawna funkcjonowało w warunkach trudnych do zaakceptowania. Nowe biuro mieści się przy ul. Puławskiej i jest na tyle obszerne, że zmieściło się w nim również przeniesione z Lublina do Warszawy Biuro Krajowe ECDL-a. Adaptacja pomieszczeń zakończyła się wiosną 2009 roku, co umożliwiło uruchomienie Biura ZG w nowej siedzibie.

Nowy lokal jest odpowiednio wyposażony, jest obszerny i funkcjonalny. W przeciwieństwie do poprzedniego, można tam się spotykać w komfortowych warunkach z najznakomitszymi gośćmi. Między innymi w naszej salce konferencyjnej w nowym lokalu odbyło się posiedzenie jednej z grup roboczych CEPIS-u.

Obsada kluczowych stanowisk menedżerskich i organizacja rachunkowości

Od odpowiedzialni za obszar: Marek Hołyński; Marek Ujejski (w części dotyczącej finansów i rachunkowości)

Początek nowej Kadencji to ogłoszenie przez Zarząd Główny konkursów na stanowiska ogólnopolskiego koordynatora ECDL i dyrektora Izby Rzecznawców. W trakcie prac Zarząd Główny wypracował regulaminy konkursowe, w których kierując się kryteriami kompetencyjnymi do zarządzania jednostkami biznesowymi postanowił, że dyrektor Izby Rzecznawców i ogólnopolski koordynator ECDL nie muszą być członkami PTI i nie mogą być członkami władz PTI (w razie wyboru członka władz PTI na jedno z tych stanowisk, osoba ta musi zrezygnować z członkostwa we Władzach PTI). Wprowadzono również kadencyjność obu stanowisk. W wyniku tych konkursów powołany został nowy ogólnopolski koordynator ECDL – kol. Jan Raszewski, a kol. Andrzej Król ponownie został wybrany dyrektorem Izby Rzecznawców. W lipcu 2009 roku po rezygnacji ze stanowiska OK. ECDL Jana Raszewskiego, został przeprowadzony ponowny Konkurs, w wyniku, którego powołano na stanowisko Ogólnopolskiego Koordynatora ECDL kol. Marcina Garwackiego.

Podjęta została przebudowa planu kont księgowych oraz wprowadzenia sprawozdawczości zarządczej bazującej na raportach z systemu finansowo-księgowego. Po zakończeniu działalności przez biuro rachunkowe „Lexpro” w wyniku konkursu nowym

biurem rachunkowym obsługującym PTI została Kancelaria „MAKSYMA” z siedzibą w Warszawie przy ul. Przemysłowej 30.

Wizerunek - relacje publiczne i wizualizacja Polskiego Towarzystwa Informatycznego

Odpowiedzialny za obszar: Wiesław Paluszyński

Zrealizowany został projekt stworzenia wizualizacji Polskiego Towarzystwa Informatycznego w postaci księgi logotypów i znaków graficznych, wzorców dokumentów i witryny internetowej, którymi wszystkie jednostki organizacyjne będą posługiwać się w sposób jednolity.

Zarząd Główny podjął decyzję o zwiększeniu aktywności wizerunkowej PTI w zakresie relacji publicznych. W związku z tym zatrudniony został rzecznik prasowy PTI. Projekt wizualizacji PTI, uruchomienie nowej witryny internetowej w oparciu o *Content Management System*, opracowanie nowej ulotki informacyjnej oraz wydawanie biuletynu elektronicznego stanowią integralne elementy w obszarze wizerunkowym.

Nowa witryna internetowa PTI, zbudowana w oparciu o *Content Management System*, docelowo może zastąpić wszystkie witryny internetowe PTI. Nowy CMS dla obsługi ZG PTI został wykonany w pierwszej połowie 2009 roku, oprócz strony ZG PTI, w kolejnych latach obsługiwał również strony ŚDSI oraz MPI – corocznych stałych imprez organizowanych przez stowarzyszenie.

Dzięki tym narzędziom znacznie zwiększono ilość przekazywanych tym kanałem informacji, zarówno dotyczących aktywności wewnętrznej jednostek PTI jak i upowszechniających dorobek PTI „na zewnątrz”. Wzrosła liczba cytowań w prasie radiu i telewizji dotyczących różnych obszarów naszej aktywności, konferencji, stanowisk, opinii. Prezes i członkowie ZG byli zapraszani do audycji radiowych i telewizyjnych dotyczących najważniejszych tematów branży, takich jak np., kwestie kontroli Internetu, retencji danych telekomunikacyjnych, aspektów bezpieczeństwa, czy rozwoju e-administracji. PTI stała się rozpoznawalną zewnętrznie organizacją, z której zdaniem „należy” się liczyć.

O wzroście prestiżu PTI stanowi też ilość wystąpień do ZG o udzielanie patronatów konferencjom, seminarium, czy innym istotnym w branży imprezom np. sejmikom informatyków.

W te przedsięwzięcia starano się angażować koła i oddziały PTI.

Realizowano zasadę udzielania takich patronatów imprezom nie nastawionym wyłącznie na zyski, lecz wnoszącym nowe idee i solidność merytoryczną. O wszystkich udzielonych patronatach informowano publicznie, a imprezy były omawiane na witrynie PTI. Wielu tym imprezom udzielono wsparcia merytorycznego polegającego na bezpłatnym wygłaszaniu merytorycznych referatów przez członków ZG PTI.

Zmiana modelu w funkcjonowaniu ECDL

Odpowiedzialny za obszar: Zdzisław Szyjewski

Rok 2008 zapoczątkował zasadnicze zmiany w funkcjonowaniu ECDL w Polsce, polegające na dostosowaniu modelu działalności operacyjnej do wymagań Fundacji ECDL. Fundacja wymaga obecnie bardzo ścisłego przestrzegania procedur jakości, które również zawierają aspekt organizacyjny współpracy. Według obecnych wymagań Fundacji, partnerzy muszą prowadzić wszystkie egzaminy w autoryzowanych Centrach Egzaminacyjnych. Również wszyscy egzaminatorzy muszą być zarejestrowani w Centrach. Spowodowało to całkowitą zmianę modelu działania, który pierwotnie został wprowadzony w Polsce. Podjęto działania, w wyniku których zostały opracowane i wdrożone założenia nowego modelu. Ze względu na rangę tych zmian powołano przy

Zarządzie Głównym Komisję, której zadaniem było wypracowanie Strategii rozwoju ECDL w Polsce.

Wdrożony został nowy model ECDL oparty na ścisłej współpracy z partnerami – Centrami i Laboratoriami Egzaminacyjnymi ECDL. Zgodnie z zaleceniami Fundacji ECDL, wydzielono ze struktury PB ECDL sprawy związane z Certyfikacją Centrów i Laboratoriów ECDL powierzając je nowo powołanej Komisji ds. Jakości (powołana przez ZG PTI 26 kwietnia 2010 roku).

Wydzielono także – jako odrębną jednostkę biznesową Centrum Egzaminacyjne przy PTI. Zakończono budowę nowego systemu eECDL.pl, pozwalającego nie tylko na prowadzenie egzaminów, ale i na automatyzację procesu zapisów i rozliczeń.

Zostały wprowadzone nowe certyfikaty, w tym nasza własna propozycja dla administracji publicznej e-Urzednik, która, po akceptacji przez Fundację, może stać się europejskim standardem. Ponadto wdrożono nowe certyfikaty eGuardian oraz GIS.

Zmiana modelu była możliwa dzięki zbudowaniu od podstaw Systemu Informatycznego obsługującego w pierwszym etapie egzaminu ECDL, a obecnie w drugim etapie także organizację egzaminów, płatności, fakturowanie, rozliczanie z partnerami biznesowymi. Pozostał do realizacji trzeci element systemu, polegający na uruchomieniu kanału internetowego w zapisywaniu się na egzaminy.

System powstał dzięki wielkiemu wysiłkowi, jaki włożyli w jego zdefiniowanie członkowie Komisji ZG ds. ECDL, ze szczególnym zaangażowaniem Beaty Chodackiej, Zdzisława Szyjewskiego, Wiesława Paluszyńskiego oraz Janusza Trawki, we współpracy z najbardziej aktywnymi Koordynatorami. Nie do przecenienia jest ogromne zaangażowanie merytoryczne młodego zespołu informatyków ze Szczecina piszących, testujących i wdrażających ten system, pod przewodnictwem kol. Grzegorza Szyjewskiego. Bez zaangażowania tego zespołu przedsięwzięcie pionierskie w skali fundacji ECDL nie miało szans się udać. Obecnie Polska dysponuje jednym z najnowocześniejszych narzędzi tego typu w Europie.

Zakończenie wdrażania drugiego etapu systemu umożliwi poza zapewnieniem wysokiej jakości egzaminom ECDL, także pełne i bieżące kontrolowanie aktywności biznesowej ECDL, a także lepsze podejmowanie decyzji finansowych.

Obecnie dużą aktywność w obszarze ECDL prezentują ośrodki związane z oświatą i szkolnictwem wyższym. Nadal jednak stopień „penetracji” sektora edukacyjnego nas nie zadowala i widzimy tu szerokie pole do działania. Również dostosowania do nowych potrzeb wymagają nasze programy kierowane do uczniów, studentów i nauczycieli. Należy podkreślić, że po zakończeniu projektów sponsorowanych ze środków UE kluczowe znaczenie dla utrzymania wysokiej sprzedaży ECDL w Polsce ma efektywna praca właśnie w tym środowisku. Elementem popularyzującym ideę ECDL wśród młodzieży jest udział w konkursach polegający najczęściej na patronacie lub sponsoringu, np. („Bezpieczna szkoła”, „Z@kręcenie w sieci”, „Moja szkoła”, TIK?-TAK!, a także olimpiady informatyczne). W wielu województwach patronatem PTI zostały objęte konferencje popularyzujące wykorzystanie ICT w pracy dydaktycznej nauczyciela (m.in. Kraków, Toruń, ...).

Dużą część szkoleń zakończonych certyfikatami ECDL notujemy w programach unijnych zwłaszcza w priorytetach regionalnych POKL. Koordynatorzy Regionalni i PB ECDL wspierali kilkadziesiąt tego rodzaju programów w całej Polsce. Szczególnie popularne są nadal egzaminy ECDL Core, choć coraz więcej projektów opiera się na ECDL Start, eCitizen oraz ECDL CAD.

Powstała nowa witryna ECDL i odzyskana została domena www.ecdl.pl.

Nadzwyczajny Zjazd Delegatów PTI 2009

Odpowiedzialny za obszar: Marek Hołyński

W listopadzie 2009 roku miał miejsce nadzwyczajny zjazd delegatów PTI. Zjazd miał dwa cele:

- opracowanie i zatwierdzenie strategii PTI na lata 2011-2014,
- opracowanie i zatwierdzenie nowego statutu PTI.

Przygotowaniem nowej strategii zajmowała się komisja ds. budowy strategii, działająca pod kierownictwem Wojciecha Kiedrowskiego, natomiast przygotowaniem treści nowego statutu zajmowała się komisja statutowa, działająca pod przewodnictwem Anny Andraszek.

W drodze uchwały nadzwyczajny zjazd przyjął oba ww. dokumenty, zobowiązując tym samym władze towarzystwa do ich wdrożenia.

Strategia PTI na lata 2011-2014

Odpowiedzialny za obszar: Wojciech Kiedrowski

Wypracowana podczas wielu spotkań i dyskusji strategia na lata 2011–2014 została przyjęta przez Nadzwyczajny Zjazd Delegatów w roku 2009. Główne założenia Strategii zostały przedstawione w jednym spójnym dokumencie.

Do najważniejszych elementów Strategii na lata 2011–2014 należy:

- określenie misji Towarzystwa,
- określenie 3 kierunków strategicznych dla PTI,
- opisanie i wymiarowanie celów głównych i szczegółowych obejmujących ww. kierunki (poprzez m.in. mierniki wskazane w macierzy logicznej),
- przedstawienie koncepcji finansowania działalności PTI w perspektywie do 2014 roku,
- przedstawienie sposobu monitorowania Strategii, wyznaczenie osób odpowiedzialnych za realizację Strategii,
- określenie harmonogramu realizacji kierunków strategicznych.

W roku 2010 odbyło się wiele spotkań zespołów strategicznych i zostały opracowane wytyczne do realizacji Strategii.

Nowy statut Polskiego Towarzystwa Informatycznego

Odpowiedzialny za obszar: Jarosław Deminet

Podczas Nadzwyczajnego Zjazdu Delegatów w roku 2009 został zatwierdzony nowy statut PTI. Było to realizacją uchwały zjazdowej z 2008 r., która obligowała do dostosowania statutu do aktualnych warunków funkcjonowania towarzystwa. Zmiany w statucie były dyskutowane na szerokim forum przez członków PTI zarówno podczas spotkań warsztatowych jak i za pośrednictwem medium internetowego.

Najważniejsze zmiany Statutu uchwalone przez Zjazd to:

- nadanie członkom honorowym głosu stanowiącego na zjazdach,
- zmiana umocowania sekretarza generalnego, który przestaje być członkiem Zarządu Głównego i staje się pracownikiem etatowym z tytułem Dyrektora Generalnego,
- ustanowienie obligatoryjnej funkcji skarbnika PTI powoływanego spośród członków Zarządu Głównego,
- rozszerzenie kompetencji prezesa PTI,
- zniesienie kadencyjności, poza prezesem PTI,
- dostosowanie procedury przyjmowania członków PTI do aktualnego otoczenia prawnego,

- wymóg uchwały ZG w zakresie nabywania, zbywania i obciążania rozciągnięto na cały majątek PTI zamiast dotychczasowego tylko ruchomego,
- usunięcie możliwości jednosobowych oświadczeń składanych w imieniu towarzystwa oraz zaciągania zobowiązań majątkowych towarzystwa.

System grantów

Odpowiedzialny za obszar: Jarosław Deminet

Przyjęto jednolity system przyznawania grantów Oddziałom i Kołom, co pozwoliło uniknąć arbitralności i przypadkowości w dysponowaniu funduszami przeznaczonymi na dofinansowywanie lokalnych inicjatyw. Z dofinansowania skorzystały zarówno oddziały, jak i koła w celu wsparcia własnych inicjatyw oraz organizowanych przedsięwzięć. Wnioski były oceniane przez komisję, w skład której wchodziły osoby wytypowane przez oddziały. Przyznano dotację na konferencje: InfoShare, Information Technology and Knowledge Management, Informatyka - sztuka czy rzemiosło, Sejmik Młodych Informatyków, KKIO, Szkoła Górską PTI, Informatyka w edukacji, Technologie bezprzewodowe oraz bazy danych oraz na publikację książki dotyczącej podstaw zastosowań informatyki śledczej.

Światowe Dni Społeczeństwa Informacyjnego

Odpowiedzialny za obszar: Wiesław Paluszyński

Światowy Dzień Społeczeństwa Informacyjnego (ŚDSI) został ustanowiony rezolucją Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 27 marca 2006 r. jako kontynuacja mającego wieloletnią tradycję Światowego Dnia Telekomunikacji.

Obchody Światowego Dnia Społeczeństwa Informacyjnego, organizowane w Polsce przez ZG PTI i obejmujące już kilkanaście liczących się imprez każdego roku, awansowały do rangi wydarzenia pierwszej kategorii. Uzyskały patronaty UNESCO, ONZ, ITU oraz Parlamentu Europejskiego.

Wszystkie edycje tych obchodów były organizowane przez PTI przy współudziale administracji państwowej, Parlamentu oraz licznych organizacji pozarządowych, firm i mediów publicznych. Całość obchodów, składająca się z wielu konferencji, seminariów, debat i innych interesujących przedsięwzięć, cieszyła się dużym zainteresowaniem oraz znacznym nagłośnieniem medialnym.

Wysoki poziom tego wydarzenia docenił Sekretarz Generalny International Telecommunication Union (ITU) dr Hamadoun I. Tourè, który w czasie krótkiej wizyty w naszym kraju (w 2010 roku) spotkał się z Premierem i Sejmem. W dniu 13 września 2010 roku pan Hamadoun I. Toure odwiedził siedzibę PTI, gdzie spotkał się z Prezydium ZG PTI i partnerami oraz sponsorami tej imprezy, uznając podczas tego spotkania nasze obchody za jedne z najlepiej zorganizowanych na świecie.

Wyrazem uznania dla tego wydarzenia było też uczestnictwo prezesa CEPIS Niko Schlambergera z ramienia tej międzynarodowej organizacji na Wielkiej Gali Społeczeństwa Informacyjnego, stanowiącej część centralnych obchodów Światowego Dnia Społeczeństwa Informacyjnego w Polsce w 2009 r.

Prezes PTI Marek Hołyński i Sekretarz Generalny ITU Hamadoun I. Tourè
w siedzibie PTI (sierpień 2009 r.)

Światowe Dni w roku 2011 uzyskały honorowy patronat prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Opiniowanie projektów aktów prawnych

Odpowiedzialny za obszar: Wiesław Paluszyński

W minionych trzech latach trwały intensywne prace legislacyjne nad ważnymi dla naszego środowiska aktami prawnymi. Nasze stanowiska w sprawach kluczowych ustaw i rozporządzeń były zgłaszane do odpowiednich instytucji i decydentów oraz publikowane na stronach internetowych PTI. Możemy z satysfakcją stwierdzić, że wypracowane przez nas opinie i uwagi zostały w dużej części uwzględnione przez adresatów i nagłośnione w mediach. Nasze uwagi i opinie na temat projektów istotnych dla informatyki aktów prawnych były wielokrotnie cytowane i przyczyniły się do udoskonalenia ważnych uchwał i regulacji.

W ostatnim czasie szerokim echem odbiło się zwłaszcza nasze stanowisko w sprawie Rejestru Stron i Usług Niedozwolonych, które mieliśmy możliwość przedstawić na bezpośrednim spotkaniu z Premierem Donaldem Tuskiem, co przyczyniło się do wycofania Rządu z umieszczenia tego zapisu w ustawie o grach hazardowych.

PTI bierze aktywny udział w opiniowaniu aktów prawnych związanych z edukacją informatyczną i edukacją w szerokim tego słowa znaczeniu, np. dotyczących problemów Podstawy programowej czy planowanych krajowych projektów.

Przedstawiciele PTI wypowiadali się często w telewizji

Działalność edukacyjna

Odpowiedzialny za obszar: Anna Beata Kwiatkowska

Wręczenie nagrody Infostar Annie Beacie Kwiatkowskiej na Wielkiej Gali ŚDSI 18 maja 2011 roku. Nagrodę wręcza Sekretarz Stanu Kancelarii Prezydenta RP – Olgierd Dziekoński.

PTI odgrywa coraz większą rolę na polu edukacji informatycznej w kraju. Opiniowane przez Towarzystwo są akty prawne związane z edukacją. Towarzystwo, jako jedyne w Polsce przeprowadziło ogólnopolską próbną maturę z informatyki. Organizowane są ogólnopolskie i krajowe konferencje dotyczące nauczania przedmiotów informatycznych,

zastosowania ICT w nauczaniu równych przedmiotów i przygotowania nauczycieli. Zostały podjęte prace w celu opracowania standardów przygotowania nauczycieli w zakresie wykorzystania ICT w procesie nauczania, które stanowią podwaliny certyfikowania nauczycieli w tym zakresie. Standardy zostały przedstawione wszystkim ważnym instytucjom związanym z edukacją, w tym MEN, MNiSW, MI i mają szansę być ważnym dokumentem przy przybudowaniu programów nauczania zarówno na poziomie edukacji szkolnej jak i uniwersyteckiej. Podjęto prace nad skorelowaniem standardów z założeniami do Krajowych Ram Kwalifikacji.

PTI zostało zaproszone do udziału w gronie ekspertów Polskich Ram Kwalifikacji, gdzie kol. Zdzisław Szyjewski prezentował „System certyfikowania PTI - Model organizacji i systemu jakości”, jako wzorzec do zastosowania w przygotowaniu modelu Krajowych Ram Kwalifikacji.

Udział w organizacji międzynarodowych konkursów informatycznych i edukacyjnych konferencji powoduje rozszerzenie znaczenia PTI w sferze edukacji poza granicami naszego kraju.

Działalność międzynarodowa

Opowiedzialny za obszar: Małgorzata Kalinowska-Iszkowska

Polskie Towarzystwo Informatyczne jest członkiem Council of European Professional Informatics Societies (CEPIS). W IX Kadencji Zarząd Główny podjął starania aktywizacji PTI w CEPIS. Do ścisłej współpracy z tą organizacją zostali wydelegowani: kol. Małgorzata Kalinowska-Iszkowska, oraz kol. Marek Hołyński. Dzięki ich aktywności i udziału w spotkaniach CEPIS w 2008 r. odnotowaliśmy wyraźnie wzmocnienie pozycji PTI w CEPIS, czego wyrazem była obecność prezesa CEPIS – Niko Schlamberger'a na Wielkiej Gali Społeczeństwa Informatycznego, stanowiącej część centralnych obchodów Światowego Dnia Społeczeństwa Informatycznego w Polsce w 2008 r. Kol. Małgorzata Kalinowska-Iszkowska na listopadowym walnym zgromadzeniu CEPIS została wybrana na stanowisko wiceprzewodniczącego tej organizacji.

Aktywnie działaliśmy również w ramach organizacji ITStar, zrzeszającej organizacje branży ICT Europy Centralnej.

International Federation of Information Processing (IFIP) wyróżniła nasze Towarzystwo przyznając mu organizację World Conference on Computers in Education (WCCE 2013).

Aktywnie włączyliśmy się w coroczną inicjatywę Komisji Europejskiej DG INFSO – tydzień E-Skills Week. Była ona również okazją do zorganizowania pierwszego konkursu dla młodych kobiet w informatyce. Fundatorem nagród był CEPIS. Konkurs został rozstrzygnięty przez organizatorów, a wręczenie nagród z udziałem naszej przedstawicielki, odbyło się w marcu w Brukseli podczas uroczystości zamykających E-skills Week.

Aktywnie uczestniczyliśmy w pracach zespołu roboczego Professionalism Task Force przy CEPIS dla DG Industry. Uczestniczyli w nich, oprócz kol. Małgorzaty Kalinowskiej-Iszkowskiej, kol. Jarek Deminet i Marcin Paprzycki.

Towarzystwo współpracuje z Międzynarodowym Komitetem Organizacyjnym Konkursu Informatycznego „Bóbr”.

Systemy i infrastruktura informatyczna PTI

Odpowiedzialny za obszar: Janusz Dorożyński

Zarząd Główny PTI X Kadencji rozpoczął realizację uchwały zjazdowej o budowie systemu informatycznego PTI (KOKPIT) dla potrzeb wewnętrznych towarzystwa. Nadzór nad przedsięwzięciem wykonywał członek zarządu ds. informatyzacji. Jako pierwszy etap wyznaczona i zrealizowana została analiza stanu i potrzeb informatycznych PTI, przez wybraną w drodze przetargu Grupę Antares. Po opracowaniu specyfikacji wymagań i założeń do przetargu na wykonanie systemu KOKPIT wystosowano zapytania do firm przyszłych wykonawców. Spośród otrzymanych ofert do wykonania systemu została wybrana firma one2tribe. W 2010 r. podjęto realizację I etapu systemu obejmującego Izbę Rzeczoznawców, Bazę Interesariuszy PTI oraz usługową szynę korporacyjną (*enterprise service bus*). Opracowano też modele procesów Izby Rzeczoznawców oraz Biura Zarządu Głównego.

Ponadto przeprowadzono modernizację infrastruktury IT Biura Zarządu Głównego. Sprzęt komputerowy wraz z oprogramowaniem jest wykorzystywany do właściwego funkcjonowania Biura Zarządu Głównego, Izby Rzeczoznawców oraz ECDL w siedzibie PTI przy ul. Puławskiej 39.

W ramach jednostek wykonywano samodzielnie szereg innych przedsięwzięć informatycznych na potrzeby lokalne, m.in. w ramach ECDL-a, jak Panel Egzaminacyjny czy internetowy konkurs TIK-TAK, który wywołał ogromne zainteresowanie uczestników.

Izba Rzeczoznawców PTI

Odpowiedzialny za obszar: Marek Hołyński

Izby Rzeczoznawców PTI umocniła swoją pozycję, jako ważny dla podmiotów gospodarczych niezależny ośrodek opiniotwórczy, ułatwiający wybór właściwych rozwiązań w obszarze teleinformatyki i rozstrzyganie dylematów lub sporów.

Dzięki wieloletnim staraniom rzeczoznawców sfinalizowano i pozyskano kluczowe zlecenia:

- Lasy Państwowe w terminie z dniem 31 stycznia 2010 roku zakończyły skomplikowany proces centralizacji Systemu Informatycznego Lasów Państwowych z 480 lokalnych serwerów do jednego centralnego klastra,
- Firma Węgłowa S.A., największy dostawca węgla w Europie, zleciła Izbie Rzeczoznawców skomplikowany audyt systemu wspomagania zarządzania, którego celem jest ocena aktualnego stanu dojrzałości IT w kontekście potrzeb biznesowych Centrali KW S.A. Jest to największy w historii PTI pojedynczy kontrakt na usługi zewnętrzne.

Dużym zainteresowaniem Izba cieszyła się wśród sądów. Dzięki, nielicznym, lecz ważnym opiniom sądowym w latach poprzednich, Izba jest postrzegana przez sądy powszechne, prokuraturę oraz krajową Izbę Odwoławczą, jako instytucja profesjonalnie przygotowanej do oceny różnego rodzaju zagadnień z zakresu informatyki. Duży wpływ na ocenę miała ścisła współpraca Izby z Sekcją Informatyki Sądowej PTI.

Został opracowany nowy, w miejsce obowiązującego od 2006 roku, regulaminu Izby. Zmiany mają na celu zapewnienie najwyższej jakości wykonywanych w Izbie opinii, ekspertyz, opracowań i świadczonych usług doradczych. Rozszerzono działania Izby na jednostki terenowe PTI (oddziały) w ramach projektu TEREN. Na bazie założeń projektu TEREN, DIR opracował i rozpoczął wdrożenie koncepcji reorganizacji Izby Rzeczoznawców w jednostkach terenowych PTI, opartej o powołanie Regionalnych

Dyrektorów Izby Rzeczoznawców. Zostały opisane w formalny sposób procesy biznesowe IR z opcją terenową.

Zarządzanie obszarem finansowym

Odpowiedzialny za obszar: Marek Ujejski

Dokończono rozpoczętą za poprzedniej kadencji pracę normującą zasady rachunkowości i budżetowania PTI, traktując początkowy dokument zatytułowany „Ład Gospodarczy” jako materiał wyjściowy. Konsekwentnie wdrożono zasady budżetowania we wszystkich jednostkach organizacyjnych PTI, co w połączeniu z poprawą dyscypliny finansowej jednostek organizacyjnych PTI i zmianą Biura Rachunkowego pozwoliło na uzyskanie możliwości śledzenia wszystkich istotnych parametrów ekonomicznych i wprowadzanie odpowiednich korekt w czasie trwania roku budżetowego. Dokonano i wyegzekwowano zmianę banku prowadzącego wszystkie rachunki bankowe PTI uzyskując po negocjacjach korzystne warunki dotyczące opłat i oprocentowania środków znajdujących się na rachunkach. Bank BZWBK zapewnił ponadto pewny i bezpieczny kanał bankowości internetowej, umożliwiający autoryzację transakcji elektronicznych na dwie ręce, czego nie zapewniał system w banku PKO BP.

W zakresie strategii finansowej opracowano i zrealizowano politykę ostrożnego zarządzania aktywami, polegającą na utrzymaniu odpowiedniej nadwyżki wysokopłynnych aktywów, w wysokości odpowiadającej niezaangażowanym środkom zwolnionym z podatku, a nie wykorzystanym na cele statutowe. Ponadto wdrożono program racjonalizacji kosztów w każdym obszarze, z szczególnym uwzględnieniem redukcji kosztów osobowych w BZG.

W kolejnych latach uzyskano systematyczny wzrost sumy bilansowej PTI, wskazujący na zgodny z zasadami finansowymi rozwój potencjału stowarzyszenia. W latach, które obejmowały obecną kadencję, suma bilansowa po stronie aktywów i pasywów oraz rachunek zysków i strat prezentował się w zł odpowiednio:

	2008	2009	2010
Suma bilansowa	2 944 241,20	3 038 580,81	4 193 625,48 *
Wynik bilansowy	140 072,29	1 898,85	170 503,83 *

Przy czym podane wielkości zostały w przypadku lat 2008 i 2009 potwierdzone badaniem niezależnego biegłego rewidenta. Bilans roku 2010 nie podlegał jeszcze badaniu biegłego rewidenta, lecz na dzień sporządzania sprawozdania można stwierdzić, że cele przyjęte w skorygowanym budżecie 2010 zostały z nadwyżką osiągnięte.

Należy wspomnieć że rok 2007 (w całości objęty działaniem poprzedniej kadencji) nie był badany przez biegłego rewidenta (odstąpił od badania) wskutek niezgodności sum bilansowych po stronie pasywów i aktywów, powstałych wskutek błędów poprzedniego Biura Rachunkowego Lex-pro Sp. z o.o. Błędy te zniwelowano metodą korekty kapitałów. Wskutek gwałtownego przerwania usług przez Biuro Rachunkowe Lex-pro spółka z o.o. spowodowanego śmiercią głównej współczniczki kierującej jednocześnie Biurem, konieczne było dokonanie niezwykle pracochłonnej i trudnej konwersji danych z roku obrotowego 2008, prowadzonych w programie SYMFONIA, do systemu używanego w nowej Kancelarii Usług Księgowych „MAKSYMA” s. c., wykonanej za dodatkową odpłatnością przez tą firmę.

Z innych nadzwyczajnych zdarzeń należy wskazać na fakt, że wskutek złożenia rezygnacji ze stanowiska Sekretarza Generalnego przez Kol. Radosława Bursztynowskiego pod koniec

2009 roku, konieczne było przejęcie zadania tworzenia budżetu na rok 2010 osobiście przez wiceprezesa ds. finansowych i zadanie to zostało w terminie zrealizowane.

PTI posiadało pakiet mniejszościowy akcji spółki akcyjnej POLIXEL (5 %), który nie pozwalał na realne wpływanie na decyzje oraz nie przynosił korzyści finansowych (zarząd spółki nie podejmował decyzji o wypłacie dywidendy). Jednocześnie dominujący akcjonariusz przez kolejne lata odmawiał odkupienia pakietu za godziwą cenę, ostatecznie wskazując na wystąpienie straty w spółce. W wyniku negocjacji z prezesem, będącym jednocześnie dominującym akcjonariuszem spółki akcyjnej, uzyskano zgodę na odkupienie całego pakietu akcji będącego w posiadaniu PTI po satysfakcjonującej PTI cenie, uzyskując zwrot zainwestowanego kapitału z rentownością 500 % w całym okresie trwania tej inwestycji. W wyniku tej operacji finansowej uzyskano 125 000,00 zł, co przyczyniło się do utrzymania minimalnego dodatniego wyniku bilansowego w roku 2009.

W obszarze nadzoru wystąpiono do GKR o jedną kontrolę celowaną i rozpoczęto działania zmierzające do odzyskania wierzytelności. Wyciągnięto wnioski i rozpoczęto realizację zaleceń GKR w obszarze, w którym Komisja wszczęła badanie z własnej inicjatywy. Na dzień sporządzania sprawozdania nie są znane końcowe ustalenia biegłej rewident powołanej do oceny zgromadzonego materiału, jak i nie jest znany wynik analizy prawnej stwierdzonej przez GKR sytuacji. Zarząd dołoży wszelkich starań, aby ocena materiału dowodowego została zrealizowana do końca bieżącej kadencji i stosownie do ich treści podejmie odpowiednie działania lub przekaze rekomendacje zarządowi następnej kadencji.

Mistrzostwa Polski Informatyków w Narciarstwie Alpejskim

Odpowiedzialny za obszar: Marek Ujejski

Niesłabnącą popularnością wśród informatyków cieszą się, organizowane cyklicznie, Mistrzostwa Polski w Narciarstwie Alpejskim. Impreza co roku gromadziła od kilkudziesięciu do ponad stu zawodników. Stała się stałym punktem w programie wydarzeń organizowanych przez ZG PTI. Jest okazją do integracji członków towarzystwa, spełnia istotną rolę w popularyzacji naszej organizacji, ściąga coraz liczniej sponsorów i sympatyków, zarówno narciarstwa, jak i Polskiego Towarzystwa Informatycznego. Impreza została przeniesiona do Szczyrku i wzbogacona o dodatkową konkurencję – supergigant rozgrywaną na profesjonalnej trasie z licencją FIS. Dla wsparcia imprezy pozyskano samorząd miasta Szczyrk i Polski Związek Narciarski, który udzielił patronatu imprezie. W ramach programu ostatnich mistrzostw zorganizowano mini sesję merytoryczną (tematyka: dokumenty e.ID i rejestracja w technice lotniczej), która powinna się stać stałym elementem imprezy.

XI Kadencja 2011-2014

Prezes: Marian Noga

Zarząd Główny: Beata Chodacka, Janusz Dorożyński, Marek Hołyński, Barbara Królikowska, Grzegorz Kruk, Wojciech Kulik, Anna Beata Kwiatkowska, Andrzej Majewski, Adam Mizerski, Jerzy Nowak, Anna Ostaszewska, Beata Ostrowska, Marcin Paprzycki, Zenon Sosnowski, Janusz Żmudziński

Komisja Rewizyjna: Wiesław Paluszyński – przewodniczący, Bogusław Machowski, Ewa Mizerska, Ewa Szymala, Piotr Walczak

Główny Sąd Koleżeński: Jarosław Deminet – przewodniczący, Wojciech Głazek, Stanisław Jaskólski, Jerzy Ludwichowski, Marek Valenta

Rada Naukowa PTI

X Zjazd Polskiego Towarzystwa Informatycznego powołał Radę Naukową PTI kadencji 2011–2014 w składzie:

- prof. dr hab. Leon Bobrowski
- prof. dr hab. Janusz Górski
- prof. dr hab. Zbigniew Huzar
- prof. dr hab. Marian Noga
- prof. dr hab. Zdzisław Szyjewski
- prof. dr hab. Ryszard Tadeusiewicz
- prof. dr hab. Leszek Trybus
- prof. dr hab. Krzysztof Zieliński
- dr hab. prof. PW Zygmunt Mazur
- dr hab. prof. US Kesra Nermend
- dr hab. prof. ZSB Wojciech Olejniczak
- dr hab. inż. prof. PG Cezary Orłowski
- dr Adrian Kapczyński
- dr Lech Madeyski
- dr Marek Valenta

Członkowie Honorowi PTI

Andrzej Jacek Blikle

Jarosław Deminet

Piotr Fuglewicz

Paweł Gizbert-Studnicki

Wacław Iszkowski

Jan Madey

Marek Maniecki

Zygmunt Mazur

Alicja Myszor

Jerzy Nowak

Zdzisław Szyjewski

Ryszard Tadeusiewicz

Władysław M. Turski

Jan Węglarz

Ogólnopolski konkurs PTI na najlepsze prace magisterskie z informatyki

Pomysł zorganizowania konkursu propagującego PTI w środowisku akademickim, zgłosiłem jesienią 1983 roku na posiedzeniu Zarządu Głównego PTI, w którym brałem udział jako przewodniczący pierwszego Koła PTI. Przed zatwierdzeniem przedłożonego przeze mnie projektu regulaminu konkursu odbyła się dyskusja. Dłuższa dyskusja wywiązała się wokół zaproponowanego przez mnie sformułowania jednego z celów konkursu: „nawiązanie więzi pomiędzy dyplomantami a Towarzystwem”.

Ówczesny Prezes PTI profesor W.M. Turski zasugerował zastąpienie słowa „nawiązanie” słowem „zadzierzgnięcie”, które z kolei profesorowi A. Bliklemu źle się kojarzyło. Ostatecznie zwyciężyła wersja prof. Turskiego i do dzisiaj w regulaminie jest sformułowanie „zadzierzgnięcie więzi” (zadzierzgnąć według Słownika Języka Polskiego oznacza: stworzyć mocno ściągnięty węzeł, pętlę; zawiązać).

ZG zatwierdził regulamin Ogólnopolskiego konkursu PTI na najlepsze prace dyplomowe z dziedziny informatyki zobowiązując się do fundowania nagród pieniężnych dla laureatów, a organizację konkursu powierzył kołu PTI we Wrocławiu.

Regulamin zatwierdzony w 1983 roku okazał się być tak dobrze opracowany, że obowiązuje do dziś z jedną tylko małą zmianą redakcyjną (słowo „dyplomowe” zastąpiono słowem „magisterskie”). W 1984 roku przeprowadzono pierwszą edycję konkursu.

20 czerwca 1985 roku Koło przekształcone zostało w Dolnośląski Oddział PTI, który kontynuuje do dziś tradycję organizacji kolejnych edycji konkursu.

Do pierwszego konkursu zgłoszono 24 prace magisterskie, przy czym 3 prace nie zostały dopuszczone ze względu na formalnych (nieodpowiedni termin obrony). Prace pochodziły z 6 ośrodków akademickich: Warszawy, Wrocławia, Katowic, Szczecina, Łodzi i Poznania. 4 prace dotyczyły sprzętu komputerowego, 9 – języków i metod programowania, 6 – zastosowania komputerów, 1 praca traktowała o sieciach komputerowych, a 1 dotyczyła metod optymalizacji.

Przyjęto wówczas zasadę, iż każda praca powinna być recenzowana w innym mieście niż powstała, jednak praktyka pokazała, iż takie wymagania w wyjątkowych przypadkach są trudne do zrealizowania. Jednak żadna praca nie była opiniowana na tej samej uczelni, na której powstała.

Komisja Konkursowa stanęła przed trudnym zadaniem, gdyż tylko jedna praca została oceniona negatywnie i jedynie 5 prac nie zostało zakwalifikowanych do wyróżnienia. Obrady Komisji trwały cały dzień. Próbowano porównać 16 prac, które dotyczyły całkowicie różnych zagadnień informatycznych i które posiadały różne formy: prace teoretyczne i projekty. Nieustannie grupowano prace o podobnym charakterze, konfrontowano opinie recenzentów z zawartością prac i z ocenami członków Komisji Konkursowej. Ostatecznie nagrodzono 7 prac, których autorzy dostali indywidualnie drukowane dyplomy oraz nagrody pieniężne, wynoszące wówczas 16 tys. zł – I nagroda, II nagrody nie przyznano, 8 tys. zł – III nagroda (2 prace), 4 tys. zł – wyróżnienie (4 prace).

10 stycznia 1985 roku w Warszawie ogłoszono wyniki pierwszej edycji Konkursu.

Interesująca jest historia plakatu pierwszego konkursu, przeprowadzanego tuż po zawieszeniu stanu wojennego, kiedy to jeszcze obowiązywała cenzura i słowa takie jak plakat i biuletyn wzbudzały niepokój u władz. Aby wydrukować plakat w drukarni musiałem uzyskać pozwolenie z Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk, gdzie dopytywano się, po co plakat jest drukowany, gdzie będzie umieszczony itd. Ogromne zaniepokojenie wzbudziła informacja, że plakat zostanie wydrukowany w Biuletynie PTI. Biuletyn kojarzono z wydawnictwem podziemnym, konspiracyjnym. Niepokój wzbudził też skrót PTI – czy aby na pewno nie oznacza on Podziemne Towarzystwo Informatyczne. Ostatecznie pozwolenie uzyskałem i pierwszy plakat przygotowany został za pomocą powielacza spirytusowego.

W skład komisji konkursowej, powoływanej przez Zarząd Główny, wchodzi przedstawiciele środowisk naukowych. Jury konkursu wykonuje prace społecznie. Każda praca nadesłana na konkurs jest recenzowana

społecznie przez dwóch (czasami trzech) niezależnych recenzentów, specjalistów w danej dziedzinie i kierując się ich opiniami jury na wielogodzinnym spotkaniu (które odbywa się najczęściej przed samymi świętami Bożego Narodzenia) dokonuje wyboru najlepszych prac.

Ogłoszenie wyników i wręczenie nagród ma zawsze uroczystą oprawę, z udziałem laureatów, ich promotorów i rodzin, przedstawicieli władz PTI (najczęściej samego Prezesa PTI), członków PTI i mediów. Laureaci jako nagrodę otrzymują dyplom, nagrodę pieniężną oraz możliwość bezpłatnego udziału w różnych konferencjach organizowanych przez PTI (KKIO, SMI), na których mają możliwość zaprezentowania swoich prac. W czasie spotkania laureaci przedstawiają główne tezy swojej pracy i plany na przyszłość. Z ich wypowiedzi wynika, że często podejmują pracę naukową w macierzystych lub zagranicznych uczelniach, lub podejmują pracę w renomowanych firmach. Niektórzy z nich (zwłaszcza Ci z pierwszych edycji) są już profesorami i biorą udział w procesie recenzowania prac konkursowych.

Relacje z uroczystości ukazują się w lokalnej gazecie Politechniki Wrocławskiej „Pryzmat”, w prasie informatycznej, a dawniej systematycznie publikowane były w biuletynie PTI.

Polski kryzys gospodarczy lat 90 tych ub. wieku dotknął również PTI i w ZG zabrakło funduszy na nagrody. Jednak żaden kryzys gospodarczy czy organizacyjny w PTI nie odbił się negatywnie na konkursie, gdyż w

tych trudnych latach zawsze udało mi się pozyskać sponsorów.

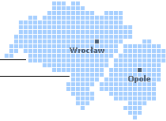
Celem konkursu jest prezentacja najlepszych prac magisterskich z różnych ośrodków akademickich i stworzenie warunków do porównywania poziomu kształcenia informatyków. W konkursie mogą brać udział studenci różnych kierunków, których prace magisterskie są związane z dziedziną informatyki. Co roku na konkurs nadsyłanych jest wiele prac z uczelni z całego kraju. Dzięki Pawłowi Mazurowi ogólnie dostępne są dane i statystyki ze wszystkich edycji konkursu: laureatów i pozostałych autorów, promotorów, uczelni, recenzentów, tytuły prac, plakaty, wysokości nagród. Warto się z nimi zapoznać na stronie www.pti.wroc.pl.

Polskie Towarzystwo Informatyczne
Oddział Dolnośląski

poniedziałek
2011-09-12
13:08:07

PTI Oddział Dolnośląski > Konkurs Prac Magisterskich > Archiwum

Aktualności

0 Oddziały

Historia Oddziału

Członkowie

Konkursy Prac Magisterskich

Pierwsza edycja

Obecna edycja

Archiwum

Wykaz uczelni

Wykaz promotorów

Nagrody

Uczelnia

Nagrody

Promotorzy - Nagrody

Plakaty

Komitet

Organizacyjny

Izba Rzecznawców

ECEDL

Konferencje

Historia informatyki

Linki

Dodałki

 drukuj stronę

Prace konkursowe zgłoszone do XXVII edycji konkursu (2010 rok)

Zobacz [fotorelacje](#) z uroczystości rozdania nagród.

Zobacz [wzniki](#).

Zgłoszono 44 prace.
(kolejność prac nienagrodzonych jest przypadkowa.)

Nazwisko i imię	E-mail	Tytuł pracy	Nagroda
Wolkowiak Przemysław	przemyslaw.wolkowiak...put.poznan.pl	NUM System for MANET.	I
Brzeziński Dariusz	dariusz.brzeziński...cs.put.poznan.pl	Mining data streams with concept drift.	II
Mączka Tadeusz	tomasz.maczka...gmail.com	Wykorzystanie platformy .NET do komunikacji i akwizycji danych w systemach automatyki.	II
Jacki Jakub	j.jacki...mimuw.edu.pl	Dynamic algorithms for transitive closure and strongly connected components.	wyr
Rymut Bogusław	brymut...prz.edu.pl	Śledzenie obiektów przy wykorzystaniu GPU.	wyr
Sieczkowski Filip	phil.sieczkowski...gmail.com	Automated Derivation of Abstract Machines from Reduction Semantics: A Formalisation of the Refocusing Transformation in the Coq Proof System.	wyr
Kamińska Hanna	hanna.kaminska...pwr.wroc.pl	Algorytm scoringu w identyfikacji białek metodą PMF (Peptide Mass Fingerprinting).	
Dudzik Krzysztof	krzysztof...dudzik.it	Dedykowany system rozproszonego przetwarzania obrazów.	
Dobosz Krzysztof	krz.dob...gmail.com	Projektowanie i implementacja systemu wyszukiwania muzyki z zapytaniami muzycznotekstowymi.	
Flotyński Jakub Stroiński Andrzej	jakub.flotyński...gmail.com andrzej.stroiński...gmail.com	Deklaratywny opis procesów biznesowych w systemach zorientowanych na usługi, tworzonych w oparciu o paradygmat REST.	
Nizio Piotr	piotr.nizio...poczta.onet.pl	Programowanie espektowe w aplikacjach biznesowych.	
Janiszewski Marcin	janiszewski.m.a...gmail.com	Symulator zachowań użytkownika w systemie RPG.	
Wcisło Emil		Integracja obiektowego języka zapytań z językiem programowania Java.	
Wojcik Wojciech	wojcik.w...gmail.com	Łączenie metod uczenia maszynowego w systemach agentowych.	

Wybierz inną stronę z wynikami wyszukiwania: [1] [2] [3] [4]

Pobierz dane z innych edycji:
I II III IV V VI VII VIII IX X XI XII XIII XIV XV XVI XVII XVIII XIX XX XXI XXII XXIII XXIV XV XXVI XXVII

Wyszukaj prace na temat... [Zaloguj się](#)

© 2002-2011 Polskie Towarzystwo Informatyczne Oddział Dolnośląski · [Stronka redakcyjna](#)
Dział redaguje: [Pawel Mazur](#)

W 2011 roku zostanie rozstrzygnięta już 28. edycja tego prestiżowego konkursu.

Zygmunt Mazur
Wrocław, 26 sierpnia 2011 roku

ABC Mrągowa (czyli: wrażenia z Mrągowa 1997 i poprzednich)

Aktywność Polskiego Towarzystwa Informatycznego przejawia się nie tylko w organizowaniu corocznych konferencji w Mrągowie. Towarzystwo skończyło właśnie 10000₂ lat i z tej racji w Mrągowie omówiło kilka ciekawych inicjatyw.

Najpierw jednak przypomnijmy tezę, którą często powtarzają nasi kolejni prezesi: PTI to nie jest taki twór, w którym Zarząd Główny wymyśla co by tu zrobić, a potem zwraca się do członków: zróbcie. Odwrotnie, jak ktoś chce coś ciekawego zrobić, może się zwrócić do Zarządu, aby pomógł mu stworzyć dla tego przedsięwzięcia ramy organizacyjne.

W tej chwili Towarzystwo, rękami swoich członków prowadzi kilka naprawdę ważnych dla środowiska spraw:

- wdrażanie komputerowego prawa jazdy (temat kolegi M. Miłosza),
- powołanie audytorów systemów informatycznych (temat kolegi W. Staniszkisa),
- powołanie zespołu rzeczoznawców PTI (temat kolegi J. Nowaka).

Zainteresowanych odsyłam do biuletynów Towarzystwa oraz strony PTI na łebie.

Jarek Deminet skomentował nasz mały jubileusz tak: „mam żal do Matki Natury, że wyposażała nas w pięć palców. Gdybyśmy mieli cztery, pewno liczylibyśmy w systemie szesnastkowym i wszystko byłoby prostsze”. No tak, Jarku, ale wtedy Towarzystwo miałyby tylko 10 lat, więc się nie oplaca.

Blikle Andrzej J. jest wynalazcą Mrągowa. Jemu zawdzięczamy wypracowanie formuły Jesiennej Szkoły PTI (patrz Ewolucja) i organizację pierwszych sześciu imprez. Idea była niezwykle prosta. Kto? Wykładowcy akademicy. Dla kogo: dla zawodowych informatyków. Co? Wykład popularno-naukowy. Formuła trafiona idealnie. Dla wykładowców stanowiła wyzwanie: jak, w ciągu trzech godzin, przystępnym językiem streścić najnowsze światowe trendy swojej dyscypliny. Dla słuchaczy wyzwaniem był wysoki poziom merytoryczny, często połączony z notacją, od której w kilka lat po studiach nasze umysły już nieco odwykły. Dodatkowe utrudnienie stwarzała nierówna walka z sennością, związana z pozaprogramowymi zajęciami wieczornymi i nocnymi. Na ogół jednak obie strony umiały wznieść się na takie wyżyny, że wychodziły z boju zwycięsko.

Oczywiście nic by z tego nie było, gdyby nie parę drobiazgów. To właśnie Jacek wiedział kogo zaprosić i potrafił przekonać ludzi do przyjazdu. To właśnie PTI w owym czasie skupiało 2000 (dziesięć!) członków – zawodowych informatyków. Potrzebny był tylko trzeci drobiazg – zderzyć ich ze sobą we właściwy sposób.

Czas jesieni. Mało jest zjawisk równie pięknych, jak droga do Mrągowa jesienią. Liście w lasach Myszynieckich mają wtedy wszystkie kolory tęczy. Dawniej Mrągowo odbywało się nieco wcześniej. Trasa we wczesne, słoneczne popołudnie jest wprost bajkowa. Ale były i Mrągowa grudniowe, kiedy jechało się po mokrych, zadziwiająco śliskich liściach, a wracało po śniegu. Zdarzała się i mgła, bywały śnieżycy – posuwaliśmy się wtedy 40 na godzinę, dziwiąc się, że jeszcze nie doszło do karambolu.

Przed naszym przyjazdem hotel jest zupełnie pusty, niemal wymarły. Po korytarzach snują się pojedyncze sylwetki, w barach jest cisza, na basenie niezmacona woda. I nagle to

wszystko ożywa. W ciągu 2-3 godzin pojawia się 200 osób, które nie widziały się od dawna. Co chwila przybywa ktoś kolejny i dołącza do towarzystwa. I właśnie podczas takiego wietrzno-deszczowo liściastego czasu jesieni wyłonił się z mokrego mroku prof. W. M. Turski, nasz prezes honorowy. Ja wiem, że wy mi w to nie uwierzycie – mówi posapując i prychnając zmoczonymi wąsami – ale naprawdę każde koło mojego samochodu jechało w inną stronę.

Dru ga formuła. W roku 1990 Mrągowo się nie odbyło. Był to dla miłośników tej imprezy szok. Nie byliśmy przygotowani na upadek nierealnego ustroju, który pozwalał nam żyć w błogiej nieświadomości, że taka impreza słono kosztuje. Na szczęście, Piotr Fuglewicz nie uwierzył, że kontynuowanie Mrągowo jest niemożliwe. Jak sam potem napisał: „sprzedawałem towar, którego nie było”. Dzięki temu powstało Forum Technologii Informatycznych i przez pięć kolejnych lat informatycy mogli Czas Jesieni spędzać tak jak lubią. Sala wykładowa została zdominowana przez sponsorów, gdzie „wykłady o bardzo wysokim poziomie mieszały się z jarmarcznymi prezentacjami”. Ta formuła od początku miała licznych krytyków. Ale prawdopodobnie w tamtym czasie była jedyna możliwa. Zresztą wydała w końcu owoc właściwy, a mianowicie dokonała się:

Ewolucja. „Organizacja drugiego Forum była już mniejszym problemem, a tegoroczne nieomal zrobiło się samo”. Szkoły były niezwykle atrakcyjne merytorycznie, ale były nie do utrzymania ze względu na koszty. „Fora”, poniekąd odwrotnie. Niemniej jednak Wielkie Firmy (i kilka mniejszych, ale dziarskich) wpisały tę imprezę na stałe do kalendarza. Pozwoliło to skupić się bardziej na programie i zapraszać tylko tych, którzy reprezentowali odpowiednio wysoki poziom. Poza tym, trzeba przyznać, że uczestnicy wychowali sobie wykładowców. Kto miał rozum, ten zrozumiał, że tej sali nie sposób wcisnąć za dużo kitu – bo zagłosuje nogami (patrz Konwencja). W ten sposób powstała trzecia, zrównoważona:

Formuła obecna. Jedni płacą za to, że mogą przyjechać i powiedzieć co robią. Innym płaci się za to, żeby przyjechali. Sponsorzy robią prezentacje dobre i ciekawe – bo na nędzne nikt by nie przyszedł. A organizatorzy zapraszają wykładowców, którzy w sposób niezależny od sponsorów mówią jak to jest naprawdę. I to się nazywa Jesienne Spotkania PTI. Mam nadzieję, że ta formuła będzie trwać.

Goście zagraniczni. Od samego początku Mrągowo miało charakter międzynarodowy. Co roku był jakiś znakomity gość z zagranicy. Mnie najbardziej utkwiły wykłady prof. Bjoernera z Danii, na temat projektu wielkiej bazy danych, który był w całości przeprowadzony w sposób wolny od błędów (bo kontrola była na poziomie specyfikacji) oraz Siklosyego na temat zastosowań sztucznej inteligencji w bazach danych. W tym roku zabrakło wykładowcy zagranicznego, więc zapowiedziano, że Borys Stokalski wygłosi swój wykład w języku obcym. Wszyscy zaczęli sobie nastawiać antenki na angielski, kiedy obok wykładowcy pojawił się redaktor Kulisiewicz i okazało się, że będzie nam służył za tłumacza. I wtedy się zaczęło. Stokalski mówił po czesku a Kulisiewicz tłumaczył na węgierski. Sala turlała się ze śmiechu. Do tego były slajdy. Też po czesku. Wytrzymali nas przez dobre pięć slajdów.

Hasła. Informatyka żyje hasłami. Niewielu ludzi je rozumie, ale wszyscy je powtarzają. Nie jest takie znowu ważne, żeby wszystko do końca zrozumieć, ale dobrze przynajmniej wiedzieć, którego hasła kiedy należy użyć. Mrągowo ma tę zaletę, że jest nastawione na najnowsze nowinki, czasem jeszcze zanim zostaną nazwane. Tu po raz pierwszy szerokie forum słyszało o różnych zjawiskach. Mam wrażenie, że wręcz w Mrągowie powstało kilka słów i określeń, np. „pecetyzacja informatyki”. Tu po raz pierwszy słyszałem o „dahnajzingu”, tu objawił się „klient/serwer”. W tym roku koledzy z IBM powiedzieli, że architektura klient/serwer się kończy. Ale nie powiedzieli jakie jest nowe hasło.

IBM. Tak wierny i dzielny sponsor, że należy mu się oddzielna literka. Żadna inna firma nie wkłada we współpracę z PTI tyle starania co IBM. Zawsze przyjeżdżają liczną reprezentacją, nie zostawiając dyrekcji w domu. Kiedyś przyjechali autobusem, a w środku był mainframe – S390 i parę innych zabawek. Często mają kilka wykładów, zawsze wspaniale przygotowanych. Wykłady są na bardzo różnorodny temat. Na przykład w zeszłym roku był znakomity wykład na temat bezpieczeństwa danych. A wieczorem zapraszają wszystkich na koktajl, który jest uroczą imprezą.

Jest taka firma, która przyjeżdża co roku i zawsze popełnia te same błędy. Już kilka lat temu jej wizyta w Mrągowie została opisana przez Anię Ostaszewską w następujący sposób: „Z przykrością należy stwierdzić, że prelegent nie przestrzegał elementarnych reguł obowiązujących przy uczciwym współzawodnictwie – omawiając produkty nieustannie, mimo upomnień dobiegających z sali, czynił wycieczki pod adresem konkurencji. Dowiedzieliśmy się jakie (liczne rzecz jasna) wady posiadają owe konkurencyjne systemy, zostaliśmy także posądzeni o brak podstawowej umiejętności mnożenia i dodawania przy próbie porównywania kosztów.” Minęło lat parę i nic się nie zmieniło. Wykładowcy przyjeżdżają przed samym wykładem i wyjeżdżają zaraz po wykładzie. Nie mają więc szans pogadać, pobratać się czy zatańczyć z konkurencją albo życzliwą uczestniczką. Nie podają nazwy tej firmy, bo w tym roku była ona tak szeroko i powszechnie krytykowana podczas wszystkich dyskusji, że utarło się o niej mówić „firma, którą mam na myśli”, bez podawania nazwy. Hej, chłopaki, zacerwieńcie się i pokażcie w przyszłym roku coś fajnego.

Konwencja. Duża część Mrągowskich wykładowców jest tu już po raz kolejny. Wiedzą, czego frekwencja oczekuje, a czego nie znosi. Nie znosi mianowicie:

- wykresów słupkowych pokazujących wyniki finansowe firmy,
- prezentowania listy swoich produktów,
- poufnych informacji o tym, że konkurencji się źle powodzi,
- długich i trudnych słów oraz robaczków,
- nudzenia.

Publiczność Mrągowa ceni wykładowców kompetentnych. Bardzo lubi tych, którzy naprawdę robią to, o czym opowiadają. A nade wszystko ceni sobie bystrość i polot. Kiedy jednemu z wykładowców zarzucono, że misja jego firmy już się przeżyła, okazało się, że na rzutniku leży przygotowany slajd. Wystarczyło odsłonić. „Grupy gitarowe już wyszły z mody.” Tak powiedział dyrektor firmy Decca po przesłuchaniu kasy demo Beatlesów.

Jeśli wykładowca nie stosuje się do konwencji – frekwencja na sali zanika, zanika, zanika...

A w barach – rośnie, rośnie, rośnie...

Linie tematyczne. Każde Mrągowo ma swój temat wiodący. Czasem są to proste hasła (patrz Hasła) takie jak bazy danych, czasem problemy jak np. „Informatyka z polską twarzą”. Uczestnik jadący do Mrągowa może być jednak pewien, że jakkolwiek będzie temat – dostanie przekrój i analizę na wysokim poziomie. Jeśli to będą bazy danych – spotka przedstawicieli największych producentów. Ani w pierwszej ani w drugiej formule nie dałoby się zaprezentować skutecznie tematu który był w tym roku: „Informatyka w organizacjach”. W formule Szkoły praktycznie nie poruszało się takich zagadnień jak systemy finansowo-księgowe. Zbyt bliskie były praktyki. W tym roku był krótki a znakomity przegląd nowych trendów w systemach zarządzania. Przedstawicielka firmy Baan mówiła o narzędziach do dynamicznego modelowania przedsiębiorstw, SAP zajął się nowymi technologiami. Dla mnie najciekawszy był jednak wykład Romana Burzyńskiego z Computrona na temat księgowości zarządczej. Jest to hasło ostatnio bardzo modne, ale tak naprawdę, to niewiele firm potrafi je wcielić w życie. Rozwiązanie firmy Computron

zostało zastosowane między innymi przez PKP i jest wykorzystywane jednocześnie przez ponad trzy tysiące księgowych. Trzy bezpośrednio konkurujące ze sobą firmy potrafiły nie mówić o swoich produktach, tylko o rozwiązywaniu problemów. W dodatku nie padło ani jedno złe słowo o konkurentach. Sala była pełna. W tę tematykę, jak się okazało, dobrze się wpisał również wykład prof. Romana Słowińskiego na temat inteligentnych systemów wspomagania decyzji. Pozornie – sztuczna inteligencja do kwadratu pomnożona przez matematykę, a w dodatku z zupełnie innej beczki. Pozornie. A naprawdę, jak się okazało – bardzo praktyczna metodologia wyboru optymalnego elementu lub uszeregowania zbioru, przy uwzględnieniu wielu kryteriów. Metoda oparta jest o teorię zbiorów przybliżonych i relację dominacji. Reguły decyzyjne są budowane na podstawie uczenia się przez komputer zadanych przykładów prawidłowych decyzji. (Aż się prosi zastosować to do giełdy, która co dzień daje tabelkę wyników, czyli zestaw decyzji zwycięskich.) Jest to tylko inny fragment i nieco inne ujęcie tego samego tematu: rozsądnego wprowadzania informatyki do organizacji. Siła Mrągowa jednak leży w tym, że obok linii głównej dzieje się mnóstwo w liniach bocznych. Bywa, że gromadzą jeszcze więcej słuchaczy. Chyba wszyscy bywalcy Mrągowa zapamiętali na zawsze zeszłoroczny wykład Bogusia Jackowskiego o ogonkach (zwanych również znakami diakrytycznymi). Wykład Marka Ujejskiego na temat negocjacji (poparty licznymi przykładami z życia) był wspaniałą kwintesencją tematu.

Nie mam nic na Ł, ale gdzieś musi być anegdota o Gajowym, bez niej wszystko byłoby nieważne. Nikt już nie pamięta, który to był rok, prawdopodobnie 1993. Na pewno był to ostatni dzień, bo obsługa już poprzestawiała meble w sali, na pewno wykład miał dr W. Staniszkis. I na tym wykładzie zjawiał się, zwracając powszechne zainteresowanie gość w mundurze gajowego. Wygląd miał nieco zmarnowany, ale to akurat nie było dziwne, ponieważ widziany był w barze późną nocą. Usiadł przy restauracyjnym stoliku (sala wykładowa w przerwach pomiędzy konferencjami pełni rolę restauracji) i zaczął uważnie studiować rozłożone materiały konferencyjne. Gdy skończył, poprosił o głos i powiedział: „To co pan mówi jest w zasadzie słuszne, ale ja bym coś zjadł”.

Ta niewinna anegdotka jest o tyle ważna, że powinna stanowić wieczystą wskazówkę dla wykładowców: nie wciskajcie nam potraw niejadalnych. (Oczywiście to nie dotyczy Witka Staniszkisa, którego wykłady są zawsze na najwyższym poziomie.)

Mrongovia. Niewątpliwie częścią sukcesu Mrągowa jest sam hotel „Mrongovia”. Kiedyś – niedostępna dla kieszeni informatyka w swetrze oaza luksusu, dziś przygarnia jesienią prezenterów w nienagannie skrojonych garniturach. Są takie miejsca, gdzie ludzie czują się dobrze, a Mrongovia jest jednym z nich. Bary, restauracje, basen, sauna i jakuzi są konkurencją dla sali wykładowej. Ale największym wyzwaniem jest oczywiście wieczorna dyskoteka. Wyzwaniem, bo jeśli tylko obniża się poziom merytoryczny, to frekwencja w godzinach wieczornych, jest lepsza niż w godzinach porannych.

Nurty. Są takie nurty tematyczne, które sobie płyną przez Mrągowo latami. Takie były przez lata wykłady Jacka Irlika na tematy związane z prawem (to Jacek zreferował nam dawno temu, jak wyglądają prawa autorskie w różnych krajach). Takim zagadnieniem są właśnie bazy danych, które powracają w różnych ujęciach. Takim też nurtem, któremu nigdy nie była poświęcona osobna impreza, jest sztuczna inteligencja. Prof. Słowiński odwoływał się w swoim wykładzie do prac prof. Z. Pawlaka, ubolewając, że jest on bardziej znany poza Polską. Ale nie poza Mrągowem! Kilka lat temu mieliśmy okazję go gościć. Dodajmy do tego wykład prof. Cellarego nt. Sterowania współbieżnością czy Siklossy’ego o aktywnych bazach danych, wyposażonych w reprezentację wiedzy – linia gotowa. Podobnie taką linię stanowią różne zagadnienia telekomunikacyjne. Wzruszyłem się słuchając, jak we wstępie do swojego znakomitego wykładu o internecie Andrzej Odyniec omawiał 7 warstw architektury sieci. Toż toczka w toczkę to samo było we wstępie do

wykładu Piotra Dębińskiego na temat protokołów komunikacyjnych w 1988 r. (skrót jest w materiałach).

Okolica, czyli Mazury, które są tak atrakcyjne w lecie, o tej porze roku prezentuje się surowo. W pierwszej formule, odbywały się wycieczki autokarowe do katedry w Św. Lipce i do kwatery H. w Gierłozie, zwanej niesłusznie Kętrzynem. Od paru lat, z powodu braku frekwencji się nie odbywają się. Być może, po prostu już nie ma ani jednego nowego uczestnika? Tylko weterani. A weterani jeżdżą sobie na szklaneczkę wina do kapitalnej kawiarni na zamku... A nie, nie powiem który to zamek, znajdźcie sami. Są amatorzy spacerów. Ale ogólnie można powiedzieć, że eksploracja okolicy została zastąpiona przez imprezy wewnętrzne. W zeszłym roku był wspaniały koncert Olsztyńskiego Czerwonego Tulipana, w tym była Wolna Grupa Bukowina.

Panele są wielką atrakcją Mrągowa. Frekwencja przekracza 100 %, sala wre i nie mieścimy się w czasie. Bez dyskusji panelowych Mrągowo byłoby płaskie jak jakaś Zwykła Konferencja. To właśnie podczas Panelu Czterech Prezesów (Dolczewski, Florczyk, Fuglewicz, Iszkowski) powstała idea Kongresu Informatyki Polskiej. Ale Panele Mrągowskie nie służą tylko do spotkań osobistości zasłużonych (choć bywały w Mrągowie i Lancie), ale i do dyskusji o problemach, które w danym roku uważamy za istotne. W zeszłym roku autorzy przedstawili nam swoje projekty ustawy o ochronie danych osobowych. Mieliśmy też dyskusję o rynku komputerowym. W tym roku niezwykle ciekawa okazała się dyskusja zainicjowana przez B. Jackowskiego na temat freeware (oprogramowania za darmo). Teza brzmiała: „jedynym lekarstwem na zagrożenie ze strony monopolistów jest swobodne oprogramowanie”. A red. J. Horodeński sformułował daleko idącą tezę, o powszechnym prawie do oprogramowania. Tak jak każdy obywatel w cywilizowanym kraju ma dostęp do oświaty, służby zdrowia czy ochrony przez państwo, tak powinien mieć prawo do korzystania z oprogramowania.

Rydzyzna, od niej wszystko się zaczęło. Pierwsza Jesienna Szkoła PTI odbyła się wcale nie w Mrągowie, a właśnie w Rydzynie, w 1984 r. Ze względu na duże zainteresowanie publiczności miała dwie edycje. Niewiele różniła się od następnych. Po prostu od razu „zaskoczyła”. Może tylko jedna różnica: był bal...

Sponsor ma prawo wygłosić i być. Wygłasza, bo frekwencja przychodzi na salę wykładową. Pomimo, że wieczorem tańczyła, śpiewała i świetnie się bawiła. To jest właśnie największa tajemnica Mrągowa: jak to się dzieje, że pomimo bardzo intensywnego życia towarzyskiego, hulanek, swawoli i dyskoteki – co rano na sali są słuchacze. Być może pewnym wytłumaczeniem jest fakt, że sponsor mówi ciekawie. Bo zna konwencję, bo już się sparzył i mu sala kiedyś wyszła, albo po prostu jest dobry. Najczęściej jednak dlatego, że on zna salę i sala zna jego.

Ważne jest również, żeby być. Dobry wykładowca przyjeżdża na dwa-trzy dni, najlepsi na cały tydzień. Tradycją Mrągowa jest molestowanie wykładowców. Wykładowca przecież jest wśród nas podczas posiłków, w kawiarni, na tańcach. Frekwencja go molestuje, a on może się bratać. To tworzy więź i klimat. W Mrągowie w zasadzie nie robi się biznesu. Ale nawiązuje się znajomości, poznaje ludzi, zacieśnia więzi. A to tworzy podstawę do dobrego biznesu w przyszłości. Stąd także wywozi się przyjaźnie. Wiele osób na pytanie co zawdzięczasz tygodniom spędzonym w Mrągowie, odpowie: bardzo wielu znajomych i grono bliskich przyjaciół

Śpiewanki u Bogusia. Jak powiedział Andrzej Odyniec – informatyk jest dla profanów magiem. Bogusław (Jacko) Jackowski osiągnął jeszcze wyższe mistyczne wtajemniczenie: jest szamanem informatyków. Legenda głosi, że kiedyś, wędrując w górach, Jacko spotkał człowieka, który znał więcej od niego piosenek Wojtka Bellona. To był Wojtek Bellon.

Dźwięk gitary Bogusia wprawia go, jak i jego słuchaczy, w szczególnego rodzaju trans i przenosi do Wyższych Sfer Ducha. Wszystkim sentymentalnym informatykom, a także turystom wszelkiego rodzaju, żeglarzom i alpinistom, harcerzom, miłośnikom starych piosenek i poezji śpiewanej Boguś uzdrowia sterane dusze. Jacko – dajże nam wszystkim po trochu... (A kto nie słyszał tria: Boguś, Andrzej Odyniec, Jaś Trzcianka, grającego do piątej nad ranem – ma czego żałować).

Tytuły wykładów bywają równie fascynujące jak tematy. Do dobrego tonu należy błysnąć czymś nieszablonowym. Był więc już „Zmierch komputerów” (G. Kolecki), i „Egzorcysta” (K. Bulaszewski), była „Informatyzacja bez pudła” (A. Ostaszewska). W tym roku pojawiła się „Informatyka w czasach zarazy” (B. Stokalski).

Uczestnik Mrągora jest w zasadzie członkiem PTI (członkowie mają pierwszeństwo i zniżkę) czyli zawodowym informatykiem. Powiedziałbym nawet za Tymem: informatykiem szarakiem. I to jest następna tajemnica sukcesu. Tu są informatycy reprezentujący wszystkie środowiska i dyscypliny. Od Bałtyku po Tatry, od Przemysła do Szczecina i od Zielonej Góry po Białystok. Są tu i klienci i oferenci, ludzie z firm małych i dużych oraz z budżetówki. Sponsorom warto mówić do Uczestników – bo to się niesie na całą Polskę. Ale nie tylko. W czasie wspomnianej już gorącej dyskusji nt. „freeware”, dyr. K. Bulaszewski z IBM powiedział: „Państwo mówią tak dużo i tak ciekawie, że ja się nie będę wymądrzał. Chciałem tylko powiedzieć, że reprezentuję firmę, która jest największym dostawcą oprogramowania na świecie i ja Państwa bardzo uważnie słucham”. Tej sali również oplaça się słuchać, bo reprezentuje skupione jak w soczewce głosy wszystkich środowisk. Była kiedyś w Mrągowie próba zdefiniowania kto to jest informatyk. Jedną z propozycji brzmiała: to jest ten, kto jesienią przyjeżdża do Mrągora (choć ja osobiście wolę definicję rekurencyjną: informatyk to ten, którego informatycy za informatyka uważają).

Weterani. Według mojej najlepszej wiedzy, Ania Cetnarowicz jest jedyną uczestniczką wszystkich edycji Mrągora, łącznie z Rydzyną. Niżej podpisany co prawda raz nie był, ale ma zwolnienie lekarskie. Większość uczestników zasługuje jednak na to zaszczytne miano. Choć widziałem i takich, którzy nie mogą pamiętać świata sprzed Windowsów.

Za rok następne Spotkanie, tak jak w tym roku będzie to końcówka listopada.

Żadne pióro nie opisze, żaden malarz nie odmaluje bogactwa przeżyć jaki wywozimy z Mrągora. Nie było więc nic o: saunie basenie i jakuzi, dyskusjach do rana i wielu innych rzeczach. Po prostu przyjeździe w przyszłym roku.

*Jan Raszewski
grudzień 1997*

■ ■ ■ Szczyrk, czyli Górska Szkoła Informatyki

Pomysł organizacji ogólnopolskiej konferencji powstał po powołaniu Oddziału Górnos Śląskiego. Wybrano jako miejsce beskidzki Szczyrk, przy czym nie wiadomo kto wpadł na ten pomysł i dlaczego. W tym czasie w zakątku pod Magurą i Klimczokiem (Szczyrk-Biła) funkcjonował znakomity dom w kształcie piramidy, w którym doliczyliśmy się 4 sal szkoleniowo-konferencyjnych. Udało się – impreza odbyła się po raz pierwszy w maju 1989 r., a niezawodny kronikarz Piotr F. napisał w Biuletynie PTI nr 9/1989 (wtedy jeszcze pod cenzurą):

„Górnos Śląski Oddział PTI zorganizował w Szczyрку w dniach od 3 do 5 maja 1989 konferencję ‘Wspólczesne obszary zastosowań informatyki’. Intencją organizatorów konferencji było przedstawienie uczestnikom obszarów zastosowań informatyki, których istnienie być może nawet sobie uświadamiają, ale których na ogół penetrować nie próbują. Te braki w świadomości informatycznej profesjonalistów wynikają czasami z niedostępności środków, częściej jednak ze swego rodzaju gnuśności intelektualnej.”

Uczestnicy zapamiętali takie znakomitości wśród prelegentów jak dr Krzysztof Nałęcki, dr Adam Bukowy, dr Janusz Zalewski, dr Zdzisław Szyjewski, doc. Wojciech Cholewa. Obietnica wydania materiałów chyba się nie ziściła.

Po dwóch latach termin ustabilizował się i konferencja odbywała się prawie zawsze w ostatnim tygodniu czerwca, budząc liczne protesty społeczeństwa polskiego – a to koniec roku szkolnego, a to egzaminy na uczelnie, a to początek urlopów – ludzie potrafia wymyśleć 100 powodów, aby nie przyjechać na konferencję i mieć uzasadniony żal do organizatorów. Szkoła działała w warunkach ostrej konkurencji z zakopiańską imprezą Miast w Internecie, która „przypadkowo” odbywała się prawie w tym samym czasie, próbując przejąć uczestników beskidzkich, ale bez powodzenia.

Konferencja zanotowała szereg spektakularnych wystąpień:

- Legendarny turniej baz danych (Oracle, Informix, Progress) i znakomitych prelegentów jak W. Iszkowski czy J. Stochlak,
- Reforma nauki polskiej 4 doktorów,
- Gry kierownicze Jurka Skrzypka (AE Kraków) trwające 24 godziny,
- Turnieje tańców latyno-amerykańskich (nie wymieniamy laureatów, aby nie obniżyć rangi zwycięzców tzw. tańców z gwiazdami).

Jubileuszowa Górska Szkoła PTI – wg Biuletynu nr 9/1998

W dniach 22-26 czerwca br. odbyła się coroczna, tym razem już Dziesiąta Jubileuszowa Górska Szkoła PTI. Ośrodek „Zagroń” w Szczyрку gościł 145 uczestników konferencji, których tak liczny udział tłumaczyć można frającącym tematem, który brzmiał „Doskonalenie procesów konstruowania i używania oprogramowania a integracja systemów informacyjnych”. Organizatorem, jak co roku, był Oddział Górnos Śląski PTI, zaś współorganizatorami: Sekcja Inżynierii Oprogramowania PTI, Initiative for Software Process Improvement - Régions Extérieures (INSPIRE) oraz Inicjatywa Poprawy Procesów Programowania (IP3). Wykłady wygłaszali przedstawiciele ośrodków naukowych oraz firm komercyjnych, przy czym ci drudzy koncentrowali się bardziej na rozwiązaniach, bowiem komercji w czystej postaci, opierającej się na prezentacji produktów, było niewiele, co chyba należy uznać za dobry wyznacznik kształtujących się tendencji. Zauważył to zresztą Szanowny Jubilat - Leszek Zawistowski, który po raz dziesiąty zaszczylił Górską Szkołę. Z tej też okazji otrzymał z rąk Prezesa OG PTI Jerzego Nowaka dyplom okolicznościowy.

Konferencję niewątpliwie uświetnił swą obecnością Prezes Fundacji ECDL Dudley Dolan z Irlandii.

Po prawie 8 latach gościny w „Klimczoku” zostajemy zmuszeni do opuszczenia tego znakomitego obiektu – prywatyzacja robi swoje, a ówczesny Prezes Oddziału Wojtek Głazek znajduje siedzibę na 2 lata w Ustroniu, co martwi szereg uczestników bezczelnie opuszczających zajęcia, aby pochodzić po Beskidzie Śląskim – a gdzieś są lepsze warunki ku temu jak nie w Szczyrku.

W 2000 następuje istotna zmiana profilu konferencji – Górską Szkołę Informatyki zaczyna publikować we współpracy z kolegami z Politechniki Częstochowskiej. Szefostwo Rady Programowej obejmuje prof. Jerzy Kisielnicki wymuszając coraz wyższy poziom publikacji konferencyjnych. Wiąże się to z powrotem do Szczyrku, tym razem do Ośrodka Zagroń, który w tzw. międzyczasie wyposażył się w niezłą salę konferencyjną i dysponował przepięknym widokiem na Skrzyczne.

Nie będę omawiać szczegółowo tematyki konferencji bo to temat rzeka. Chcę jednak podkreślić, że organizatorzy bardzo trafnie wybrali temat wiodący, tematy wykładów i prelegentów. Owocem tej konferencji jest bardzo ciekawe 2-tomowe wydanie (WNT – przyp. red.) materiałów konferencyjnych pt. „Efekty zastosowań systemów informatycznych” zredagowane przez kol. Jurka Nowaka i kol. Janusza Grabarę, w którym na wstępie napisali: „Polskiemu Towarzystwu Informatycznemu, Prezesom Towarzystwa: Władysławowi M. Turkiewiczowi, Andrzejowi J. Bliklemu, Piotrowi Fuglewiczowi, Zdzisławowi Szyjewskiemu w 20 rocznicę powstania PTI”.

Podczas konferencji, we wtorek (26.06), odbył się wieczór autorski naszego Prezesa, kolegi Zdzisława Szyjewskiego, podczas którego prezentował On swoją kolejną książkę p.t. „Zarządzanie projektami informatycznymi. Metodyka tworzenia systemów informatycznych”. Wieczór bardzo miły tym bardziej, że każdy z nas otrzymał tę książkę z autografem autora.

Pozostałe wieczory też były piękne, przy dźwiękach muzyki zespołu Browar Żywiec oraz kapeli Ondraszki wśród znajomych i nowo poznanych sympatycznych ludzi. Miło, że konferencja udała się, że było wielu nowych uczestników oraz że organizatorzy jak zwykle zapewnili ciepłą, przyjazną atmosferę. Gratulujemy i dziękujemy!

*Alicja Myszor,
Biuletyn nr 1/2001*

Nowa edycja konferencji w latach 2000-2008 zaowocowała wydaniem 40 tomów publikacji, wizytami wiceministrów czy sekretarzy Episkopatu, rektorów, prezesów PTI, sesjami wyjazdowymi Rady Informatyzacji oraz poszerzeniem dorobku informatyki – kol. Andrzej Dec na laptopie wyświetla dużymi literami teksty piosenek na ognisku!

Pojawia się w programie ważny punkt – wieczór autorski publikacji informatycznych, a w nim tak znakomici Autorzy jak: A. Jaszkiwicz, J. Barta i R. Markiewicz, W. Iszkowski, Z. Szyjewski, J. Kisielnicki. Uczestnicy wspominają do dziś koncerty – Czerwonego Tulipana, E. Adamiak i A. Poniedziałkiego, J. Nohavicy, Zespołu Pod Budą – to zawodowcy, a kawiarnia stała się estradą amatorskich popisów gitarowych tuzów informatyki polskiej.

Górską Szkołę Informatyki po 21 edycjach czeka na dobre pióro. W doborowym gronie organizatorów byli: Halina Czarnowska, Anna Gembalczyk, Mirosława Minich, Piotr Fuglewicz, Wojciech Głazek, Janusz Grabara, Adrian Kapczyński, Jerzy Nowak i Janusz Trawka.

Jerzy S. Nowak

Konferencja „Systemy Czasu Rzeczywistego”

Historia konferencji Systemy Czasu Rzeczywistego jest ściśle związana z Polskim Towarzystwem Informatycznym, które było współorganizatorem pierwszej edycji oraz pięciu edycji od roku 2007.

Konferencja jest organizowana corocznie od 1994 roku i jest konferencją „wędrującą”, tzn. co kilka lat jej organizatorem jest inny ośrodek. Po raz pierwszy została zorganizowana we Wrocławiu w nieistniejącym już Pałacu z inicjatywy Zdzisława Żurakowskiego, Zbigniewa Huzara i Zygmunta Mazura. Współorganizatorem konferencji był Dolnośląski Oddział PTI. Do roku 1998 organizatorem głównym była Politechnika Wroclawska. Okres zawieszenia Oddziału Dolnośląskiego sprawił, że nie był on wówczas współorganizatorem konferencji. W 1998 r. Komitet Programowy, w celu uaktywnienia innych ośrodków, podjął decyzję o przekazaniu organizacji konferencji poza Wrocław. Dotychczas organizatorami głównymi ze strony uczelni były: w latach 1994-1998 – Politechnika Wroclawska, 1999 – Wojskowa Akademia Techniczna, 2000-2001 – Akademia Górniczo-Hutnicza, 2001-2006 – Politechnika Śląska, 2007-2008 – Politechnika Wroclawska, 2009 – Wojskowa Akademia Techniczna, 2010-2011 – Politechnika Rzeszowska.

Oddział Dolnośląski PTI ponownie został organizatorem głównym konferencji w 2007 roku, gdy jej organizację przekazano do Wrocławia. Przewodniczącym Komitetu Programowego SCR'07 był Zbigniew Huzar, a Organizacyjnego – Zygmunt Mazur.

W ramach XIV konferencji SCR'07, w hotelu Relaks w Karpaczu, odbyła się sesja „Bezpieczeństwo informacji”, z udziałem przedstawicieli różnych środowisk. Podczas konferencji doszło do pierwszego spotkania członków PTI zainteresowanych tą tematyką. Wydarzenie to zaowocowało powołaniem ogólnopolskiej Sekcji Bezpieczeństwa Informacji przy PTI (spotkanie założycielskie odbyło się 28 lutego 2008 r. we Wrocławiu). Prace naukowe prelegentów opublikowano w monografii „Systemy czasu rzeczywistego. Metody i zastosowania” pod red. Zbigniewa Huzara i Zygmunta Mazura.

W 2008 roku Oddział Dolnośląski podjął się organizacji dwóch konferencji: Krajowej Konferencji Inżynierii Oprogramowania (odbywającej się zwykle w październiku) i Systemy Czasu Rzeczywistego, organizowanej zawsze we wrześniu. Jednak dla wielu osób z uczelni udział w KKIO w październiku, ze względu na zajęcia dydaktyczne, był bardzo utrudniony. Stąd zrodził się pomysł, aby obie konferencje zorganizować w tym samym czasie i miejscu. W ten sposób we wrześniu 2008 roku, w Szklarskiej Porębie w hotelu Bornit, zorganizowano I multikonferencję, w ramach której odbyły się dwie jubileuszowe konferencje: XV SCR i X KKIO. Ten podwójny jubileusz uświetnił swoim występem wspólny zespół Omen-Band z Krakowa.

Przewodniczącym Komitetu Programowego SCR'08 był Zygmunt Mazur a Komitetu Organizacyjnego dla obu konferencji (SCR i KKIO) – Hanna Mazur. Gościem specjalnym konferencji był Leszek Maciaszek, który przyleciał aż z Sydney i wygłosił wykład p.t. „Analiza struktur zależności w zarządzaniu intencją architektoniczną systemu”. Dużym zainteresowaniem, podobnie jak w roku 2007, cieszyła się sesja „Bezpieczeństwo informacji”. Wystąpienia prelegentów opublikowano w dwóch monografiach „Zagadnienia bezpieczeństwa w systemach informacyjnych” pod red. Zbigniewa Huzara i Zygmunta Mazura oraz „Modele i zastosowania w systemach czasu rzeczywistego” pod red. Zygmunta Mazura i Zbigniewa Huzara.

Od 2008 roku konferencje SCR i KKIO są organizowane wspólnie w tym samym miejscu i czasie, każda konferencja ma swój Komitet Programowy i Organizacyjny, ale bywało, że Komitet Organizacyjny był wspólny dla obu konferencji (rok 2008 i 2009).

Organizatorem XVI Konferencji SCR w 2009 roku ze strony PTI był ponownie Oddział Dolnośląski, a ze strony uczelni: WAT (organizacja SCR) i Politechnika Warszawska (organizacja KKIO). Konferencja odbyła się w Domu Polonii w Pułtusk.

Organizację dwóch kolejnych konferencji SCR/KKIO przejął Oddział Pomorski PTI a ze strony uczelni – Politechnika Rzeszowska (SCR) i Politechnika Gdańska (KKIO). W 2010 roku obrady konferencji odbywały się w deszczowym Gdańsku w Filharmonii Bałtyckiej, tuż obok urokliwego Starego Miasta.

Na miejsce obrad XVIII edycji konferencji SCR i XIII KKIO wybrano Centrum Konferencyjno-Rekreacyjne Czarna w Czarnej Górnej k/Ustrzyk Dolnych w powiecie bieszczadzkiem. Na stronie internetowej bieżącej edycji konferencji SCR 2011 (scr11.prz.edu.pl) w dziale Historia konferencji jest spis wszystkich dotychczasowych konferencji SCR, ich miejsc i terminów. Konferencje organizowane od 2000 roku mają odnośniki do ich stron internetowych.

Celem konferencji SCR jest umożliwienie prezentacji bieżących prac prowadzonych przez środowiska akademickie i przemysłowe w zakresie systemów czasu rzeczywistego na tle współcześnie stosowanych podejść i technologii, a także integracja środowiska informatycznego oraz stworzenie warunków do nawiązania kontaktów przedstawicieli środowisk uczelnianych i przemysłowych, reprezentowanych przez firmy działające na terenie Polski. Niezwykle istotne jest przy tym dążenie do szerokiego udziału specjalistów pracujących w przemyśle. Ta naturalna idea wymiany doświadczeń między uczelniami (głównie technicznymi, ale nie tylko) a przemysłem została zainicjowana przez miejsce pierwszej konferencji we wrocławskim Pafawagu w 1994 roku i znajduje odzwierciedlenie w liczbie nadsyłanych prac związanych z aplikacjami przemysłowymi.

Program konferencji jest zawsze bardzo napięty. W związku z tym prelegenci referujący wieczorem nieraz czują się zmęczeni i zdarzają się zabawne sytuacje. Na przykład jeden z referujących pod koniec prezentacji pokazał slajd z bardzo skomplikowanym rysunkiem i zobaczywszy, że na twarzach słuchaczy maluje się lekkie przerażenie, krótko skomentował: „Proszę Państwa, nie chodzi o to, żebyście Państwo to zrozumieli, tylko żebym ja to pokazał” i przeszedł do następnego slajdu. Z kolei inny prelegent, a w zasadzie prelegentka, nadużywająca słowa „ewentualnie”, na koniec wystąpienia powiedziała: „i na zakończenie, ewentualnie, dziękuję Państwu”.

Więc i ja na zakończenie, ewentualnie, dziękuję za przeczytanie tego tekstu.

Hanna Mazur

Wrocław, 26 sierpnia 2011 roku

Historia KKIO (Krajowej Konferencji Inżynierii Oprogramowania)

Krajowa Konferencja Inżynierii Oprogramowania organizowana jest nieprzerwanie od 1999 roku. Dotychczas odbyło się 12 edycji konferencji.

Edycja (Rok)	Termin, miejsce, strona WWW	Przewodniczący Komitetu Programowego (Organizator)	Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego	Publikacja
I (1999)	11-13.X.1999 Kazimierz Dolny	Janusz Górski (Koło Gdańskie)	Marek Miłosz	
II (2000)	18-20.X.2000 Zakopane home.agh.edu.pl/~kkio	Krzysztof Zieliński (Oddział Małopolski)	Grzegorz Dobrowolski	
III (2001)	17-20.X.2001 Otwock k. Warszawy www.mimuw.edu.pl/~janusz/kkio-2001	Jan Madey (Oddział Mazowiecki)	Jarosław Deminet	
IV (2002)	15-18.X.2002 Tarnowo Podgórne k. Poznania www.kkio.put.poznan.pl/kkio2002	Jerzy Nawrocki (Oddział Wielkopolski)	Bartosz Walter	
V (2003)	14-17.X.2003 Szklarska Poręba pti.wroc.pl/html/vkkio.xml	Zbigniew Huzar (Oddział Dolnośląski)	Hanna Mazur	

VI (2004)	5-8.X.2004 Gdańsk	Janusz Górski (Koło Gdańskie)	Marek Chwał	
VII (2005)	18-21.X.2005 Kraków www.kkio2005.agh.edu.pl	Krzysztof Zieliński (Oddział Małopolski)	Marek Valenta	
VIII (2006)	17-20.X.2006 Warszawa	Krzysztof Sacha (Oddział Mazowiecki)	Krzysztof Sacha	
IX (2007)	10-11.X.2007 Poznań www.kkio.put.poznan.pl	Andrzej Jaskiewicz, Bartosz Walter (Oddział Wielkopolski)	Bartosz Walter	
X (2008)	08-11.IX.2008 Szklarska Poręba www.kkio.pwr.wroc.pl	Zbigniew Huzar (Oddział Dolnośląski)	Hanna Mazur	
IX (2009)	14-17.IX.2009 Pułtusk kkio09.ee.pw.edu.pl	Bartłomiej Beliczyński (Oddział Dolnośląski)	Włodzimierz Dąbrowski, Zbigniew Zieliński	
XII (2010)	27-29.IX.2010 Gdańsk www.kkio-scr.pti.gda.pl	Cezary Orłowski (Oddział Pomorski)	Artur Ziółkowski	
XIII (2011)	12-15.IX.2011 Czarna Góra scr11.prz.edu.pl/node/4	Cezary Orłowski (Oddział Pomorski)	Artur Ziółkowski	

Opracowanie: Hanna Mazur

Wiosenna Szkoła PTI (1988-2000), Sejmik Młodych Informatyków (2006-2011)

Polskie Towarzystwo Informatyczne realizując cele statutowe stowarzyszenia stale poszukuje różnych, nowych form kontaktu z członkami. Tradycyjną i sprawdzoną formułą spotkań z członkami towarzystwa są konferencje tematyczne. W latach osiemdziesiątych, kiedy przepływ informacji był bardzo ograniczony, a dostęp do literatury światowej i wyników badań wiodących ośrodków badawczych w szczególności z zakresu informatyki mocno utrudniony, wypracowano w PTI formułę specyficznego spotkania konferencyjnego zwanego „szkołą PTI”. Spotkania takie były połączeniem szkolenia z referatami konferencyjnymi i polegały na referowaniu danego tematu nie w krótkim wystąpieniu plenarnym, ale w postaci wykładu podzielonego na trzy bloki po 45 minut każdy. Do tego dołączony był oczywiście dokument pisany zawierający wygłaszane treści, co pozwalało na dokładne zapoznanie z omawianą tematyką i niosło w sobie odpowiedni przekaz naukowy.

Spotkania takie zaczęto organizować centralnie jako Jesienne Szkoły PTI, a po pierwszych sukcesach powstała regionalna odmiana, Wiosenna Szkoła PTI organizowana przez członków PTI ze Szczecina zawsze w maju w Świnoujściu.

Pierwsza Wiosenna Szkoła PTI miała tytuł „Metodyki projektowania systemów informatycznych zarządzania” i stanowiła przegląd dokonań w tym zakresie głównych zespołów skupiających członków PTI. Wygłaszane wykłady trzy razy po 45 minut wzbogacone były o odpowiednie wydawnictwo i cieszyły się dużą popularnością. Wykładowcami najczęściej byli pracownicy ośrodków naukowych z kraju, a słuchaczami informatycy tworzący systemy informatyczne. Szkoła skupiła blisko 200 uczestników, co było dużym zaskoczeniem dla organizatorów. Należy zauważyć, że materiały konferencyjne musiały uzyskać akceptację cenzury, która wówczas jeszcze obowiązywała. Sam pomysł organizacji Szkoły Wiosennej narodził się w trakcie prac Sekcji informatyki w zarządzaniu i Koła PTI w Szczecinie. Dokładnie w trakcie pierwszego seminarium Sekcji zorganizowanego w Julinie we wrześniu 1987 roku.

Spotkania w Julinie organizowane przez Sekcję informatyki w zarządzaniu były silnie związane z tematyką Wiosennej Szkoły PTI i najczęściej wyznaczały tematykę kolejnej Szkoły. W Julinie odbyło się kilka wrześniowych seminarium, każde kończyło się wydaniem zeszytu zawierającego wygłoszone tam referaty. W szczególności kolejne spotkania w Julinie wyznaczyły tematykę kolejnych Wiosennych Szkół PTI, która w roku 1989 miała tytuł „Metody, techniki i narzędzia tworzenia systemów informatycznych”, w roku 1990 „CASE w Polsce”, a w roku 1991 „Sieci komputerowe”. Wykładowcami na tych edycjach Szkół Wiosennych najczęściej byli przedstawiciele szkół wyższych, a uczestnikami również pracownicy uczelni i informatycy z dużych zakładów pracy.

Zmiany jakie zaszły w Polsce na początku lat 90 tych spowodowały, że dotychczasowa formuła szkół zaczęła przeżywać kryzys i należało zmodyfikować formułę spotkań i dostosować ją do aktualnych potrzeb i oczekiwań członków PTI. Wiosenna Szkoła PTI została przemodelowana na spotkania, gdzie duże korporacje wchodzące na polski rynek prezentowały swoją ofertę handlową. Uczestnicy kolejnych Szkół Wiosennych mogli zapoznać się z nowoczesnymi narzędziami informatycznymi, nowymi technikami i innymi produktami oferowanymi w ramach wchodzenia na polski rynek głównych światowych dostawców informatyki. Kolejne coroczne spotkania były ukierunkowane tematycznie i stanowiły interesujący przegląd oferty różnych firm w danym obszarze tematycznym, takie

jak narzędzia wspomagające CASE, systemy zarządzania bazami danych, metody i narzędzia szybkiego wytwarzania aplikacji RAD itp.

Przykładowe tematy szkół wiosennych z końca lat 90-tych to „Praca grupowa – groupware (Intranet, Zarządzanie przepływem pracy)”, czy „Tworzenie aplikacji internetowych”. Wreszcie w roku 2000 zorganizowana została ostatnia konferencja pod nazwą Wiosenna Szkoła PTI pod tytułem „Gospodarka elektroniczna w Polsce (Fakty, narzędzia, perspektywy)”. Po konferencjach Wiosenne Szkoły PTI pozostały miłe wspomnienia oraz materiały konferencyjne wydawane do każdej edycji.

Każda formuła organizacyjna wyczerpuje się w miarę upływu czasu i należy ją modyfikować zgodnie ze zmieniającymi się potrzebami odbiorców. Tak było z Wiosenną Szkołą PTI, której ciągle modyfikowane formuły ostatecznie wyczerpały się. Po kilku latach przerwy zespół organizujący Szkoły Wiosenne PTI postanowił wyjść naprzeciw aktualnym potrzebom członków PTI i rozpoczął organizację Sejmiku Młodych Informatyków. Początek XXI-ego wieku to czas Internetu, duża dynamika zmian w technologiach informatycznych i komunikacyjnych. Członkowie PTI mają inne oczekiwania merytoryczne i nie mają czasu na wysłuchiwanie długich wykładów, będących podstawową formą komunikacyjną poprzednich imprez.

Sejmik Młodych Informatyków to zupełnie oryginalne przedsięwzięcie o bardzo luźnej formule organizacyjnej, ale spójne merytorycznie. Każde kolejne spotkanie poczynając od roku 2006 jest ukierunkowane tematycznie na jeden zdefiniowany problem i wokół niego organizowane są różne imprezy zakładające zderzenie i wymianę doświadczeń między doświadczonymi i młodymi adeptami informatyki, praktykami a pracownikami naukowymi prowadzącymi badania w danym obszarze tematycznym. Jako formy realizujące te cele wybierane są dyskusje panelowe z odpowiednio dobranymi i zaproszonymi panelistami, warsztaty tematyczne poświęcone konkretnemu narzędziu lub technice. Sesje plakatowe, spotkania nieformalne, konkursy tematyczne i prezentacje laureatów i inne nieformalne spotkania wpisujące się w omawianą tematykę i zgodne z oczekiwaniami uczestników.

Stałym punktem każdego Sejmiku jest prezentacja „młodych” informatyków zaproszonych na koszt organizatorów, gdzie przedstawiane są dokonania zespołów studenckich lub pojedynczych adeptów informatyki rozpoczynających karierę zawodową. Często następuje zderzenie potencjalnych pracodawców z informatykami poszukującymi pracy. Bardzo interesujący był panel dyskusyjny na jednym z sejmików, gdzie wspólnie argumentowano za podejmowaniem pracy w Polsce lub poszukiwaniem pracy poza granicami. Oferta dużych firm informatycznych obok lokalnych firm informatycznych i perspektywy pracy w kraju zderzone z oczekiwaniami młodych informatyków miały dać odpowiedź, czy warto wyjeżdżać z Polski, aby spełnić się zawodowo.

Problem pierwszej pracy zawodowej, perspektywy rozwoju zawodowego, to aktualne, ważne i interesujące młodych informatyków tematy, które pojawiają się w każdej edycji Sejmiku. Innym ważnym problemem młodych informatyków jest możliwość rozwoju zawodowego. Rozwój zawodowy młodych informatyków pracujących na uczelniach, związany jest z możliwościami publikowania w prestiżowych wysoko punktowanych wydawnictwach.

Zmiany, jakie zaszły w Polsce w ostatnich latach, polegające na silnej komercjalizacji spowodowały znaczne zubożenie rynku wydawniczego, szczególnie w obszarze naukowym informatyki. Nieliczne miejsca publikowania dokonań w informatyce, które istniały dotychczas, nie wytrzymały konkurencji rynkowej i zostały zlikwidowane. Praktycznie

jedynym dostępnym miejscem publikacji naukowych, z obszaru informatyki, pozostały materiały konferencyjne. Komerccjalizacja spowodowała jednak lawinowy wzrost ilości konferencji i idący z tym spadek jakości merytorycznej samych konferencji i wydawanych materiałów konferencyjnych. Oczywiście pozostaje znacznie łatwiejszy niż dawniej dostęp do szerokiego wydawniczego rynku światowego. Wielu młodych naukowców z sukcesami wykorzystuje te możliwości, rozslawiając polskie dokonania. Ilościowo jednak jest to dość ograniczona liczba, co wynika z warunków i zasad publikacji za granicą. Istnieje pilna potrzeba stworzenia możliwości publikowania w Polsce dla dużej liczby młodych informatyków rozpoczynających prace naukową. Sejmik Młodych Informatyków od samego początku podjął to wyzwanie i starał się spełnić oczekiwania wydając prestiżowe wydawnictwo recenzowane i odpowiednio silnie umocowane w rankingu wydawniczym, które nie jest klasycznym wydawnictwem konferencyjnym.

Jednym z podstawowych celów każdej edycji Sejmiku Młodych Informatyków jest wydanie prestiżowej publikacji, gdzie młodzi informatycy mogliby zaprezentować swoje osiągnięcia naukowe. Zadbaliśmy o liczne grono recenzentów z różnych polskich ośrodków naukowych i każda publikacja była poddawana trzem recenzjom. Z uwagi na zainteresowanie i dużą popularność od pierwszego wydania publikacji, co wiązało się z dużym obciążeniem recenzjami, grono recenzentów było stale rozbudowywane i uzupełniane nowymi recenzentami, również coraz liczniej z zagranicy. Materiały, które otrzymały pozytywne recenzje były drukowane i wydawnictwo stanowiło materiał, który był rozdawany uczestnikom Sejmiku. Współczynnik tekstów odrzuconych, po początkowych 40 %, oscyłował w okolicy 60 % akceptowalnych publikacji. Autorzy zaakceptowanych publikacji, będący uczestnikami Sejmiku mieli możliwość prezentacji swoich tez w ramach sesji plakatowej i prowadzonych w trakcie Sejmiku dyskusji. Obecnie większość nadesłanych na Sejmik materiałów jest publikowana w różnych wydawnictwach w zależności od opinii recenzentów, są to bardziej lub mniej prestiżowe wydawnictwa.

W roku 2011 organizujemy już szóstą edycję Sejmiku, a jego głównym tematem wiodącym prowadzonych dyskusji będą problemy certyfikacji umiejętności informatycznych. Zarówno Wiosenne Szkoły PTI, prace Sekcji informatyki w zarządzaniu, jak i Sejmiki Młodych Informatyków są znaczącym wkładem członków PTI z Pomorza Zachodniego do aktywności Polskiego Towarzystwa Informatycznego.

Zdzisław Szyjewski

Konferencja „Problemy Społeczeństwa Informatycznego”

Przed 14 laty – w 1998 roku na Uniwersytecie Szczecińskim (przy aktywnym współudziale Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie) odbyła się pierwsza konferencja naukowa z cyklu: „Problemy Społeczeństwa Informatycznego” poświęcona zagadnieniom kultury informatycznej. Niewiele środowisk akademickich w Polsce zajmowało się wówczas

tymi zagadnieniami, a sam termin „Społeczeństwo Informatyczne” z trudem przecierał sobie szlak wśród gąszczy sieci i bitów. W Szczecinie spotkało się wówczas 30 entuzjastów, tego stosunkowo nowego obszaru badawczego, a niektórzy z nich zostali „stałymi bywalcami” corocznych konferencji, które przez kilka lat odbywały się w Szczecinie, potem – na kilka kolejnych edycji zawędrowały nad morze (do Międzyzdrojów), by ostatnio znów wrócić do Szczecina.

W czasie drugiej edycji konferencja miała tytuł: „Świadomość informatyczna społeczeństwa” i tematycznie obejmowała rozszerzenie zagadnień zasygnalizowanych rok wcześniej. Natomiast kolejna konferencja była już poświęcona specyficznemu zagadnieniu – w jakim stopniu społeczeństwo informatyczne jest przyjazne dla osób specjalnej troski. Na specjalne zaproszenie – osoby takie uczestniczyły w konferencyjnych obradach i dzieliły się swoim osobistym doświadczeniem w kontaktach z informatyką, a specjalistyczne firmy komputerowe pokazywały swoje najnowsze osiągnięcia programowe i sprzętowe w tym obszarze.

Dwie kolejne konferencje dotyczyły ekonomicznych aspektów globalizacji informacji – pierwszych prób e-biznesu, e-bankowości, e-marketingu i telepracy. Nie sposób oprzeć się refleksji – ile się w tym obszarze zmieniło przez ostatnie 10 lat!

Następnie – w wyraźnie już poszerzonym gronie – uczestnicy konferencji rozważali w kolejnych latach, czy wiedza jest wystarczającym światłem na drodze do społeczeństwa przyszłości (informatycznego), czy informacja to zawsze dobra (a może zła) nowina oraz czy komputer jest przyjacielem czy wrogiem człowieka?

W 2006 roku w konferencji wzięli udział również nauczyciele, z racji specyficznej tematyki: „Dydaktyka informatyki i informatyka w dydaktyce”.

Dziesiąta, jubileuszowa konferencja w 2007 roku miała z założenia bardzo szeroki zakres tematyczny – m.in.: e-społeczeństwo, e-administracja, e-przedsiębiorstwo, e-handel, e-wiedza, e-dydaktyka, e-zdrowie, Internet, organizacje wirtualne, sztuczna inteligencja – i stanowiła swoiste podsumowanie oraz określenie stopnia rozwoju społeczeństwa informatycznego w Polsce. Zgodnie stwierdzono, że to Internet jest kamieniem węgielnym społeczeństwa informatycznego – stąd oczywistym stał się temat kolejnej konferencji: „Fenomen Internetu”, a kolejna edycja zachęcała do refleksji – czy multimedia i mobilność to wolność czy może smycz, która zagraża wolności człowieka i rodzi szereg uzależnień od nowych technologii – Internetu, komórek, gier komputerowych itp.

Niejako konsekwencją tych problemów był kolejny temat, który został sformułowany w formie pytającej: „Informatyka + medycyna – czy to wychodzi na e-zdrowie?”

Natomiast tegoroczna – 14 już konferencja – poświęcona była dyskusji zmierzającej do odpowiedzi na pytanie, czy społeczność wirtualna będzie rozwijać się obok czy zamiast realu – czy społeczeństwo informatyczne przeniesie nas do „second life”? Czy codziennością będą wirtualne cmentarze, wirtualne randki, wirtualni znajomi?

Jak na powyższy temat przystało – w konferencji wzięli też udział wirtualni uczestnicy łączący się z salą konferencyjną „na odległość”.

A jaka będzie 15. konferencja, planowana na maj 2012 roku? Prace koncepcyjne i organizacyjne już się rozpoczęły. Organizatorzy dwoją się i troją, aby uczestnicy owocnie i przyjemnie spędzili czas, i z pewnością przygotowują, jak zwykle – niespodzianki. W ubiegłych latach – oprócz wieczorów bankietowych, tanecznych i koncertowych, uczestnicy zwiedzali podziemny i naziemny Szczecin, brali udział w zaskakujących doświadczeniach w Szczecińskim Muzeum Techniki, jeździli zabytkowym tramwajem po Szczecinie i statkiem po porcie, oglądali piękne zachody słońca nad Bałtykiem. Należy też dodać, że owocem każdej konferencji była często opasła monografia książkowa, zawierająca rozszerzone teksty wystąpień konferencyjnych.

Agnieszka Szewczyk

Konferencja „Zastosowanie Informatyki w Rachunkowości i Finansach”

Konferencja szkoleniowo-naukowa „Zastosowanie Informatyki w Rachunkowości i Finansach” organizowana przez Koło Gdańskie PTI, odbywała się cyklicznie w kwietniu od roku 1999 do 2003 w Juracie. Przez pięć edycji konferencja gromadziła przedstawicieli świata nauki i biznesu, środowiska menedżerskie, rachunkowców, księgowych, finansistów, informatyków, strategów.

Głównymi animatorami konferencji byli: Alicja Myszor, Wojciech Kiedrowski oraz prof. Bernard Kubiak.

Wspomnienia

Cofając się pamięcią wstecz, na myśl o tym, co robiliśmy, jak to robiliśmy, jak reagowaliśmy na to co się działo wokół nas, mimowolnie pojawia się na mojej twarzy uśmiech. W grudniu 1998 roku zaangażowaliśmy się w pomysł o zorganizowaniu naszej pierwszej konferencji w PTI, nie mając ani doświadczenia ani wiedzy z czym przyjdzie nam się zmierzać. Mielśmy jednak ów pomysł, cel i pewność, że nie poddamy się łatwo. Pierwsza konferencja „Zastosowanie Informatyki w Rachunkowości i Finansach” budziła bardzo różne odczucia wśród ówczesnych członków władz PTI. Miała odbyć się w ostatnim tygodniu kwietnia 1999 roku. Spotkaliśmy się zarówno z krytyką, powątpiewaniem w sukces, jak i poparciem, czy wręcz zapewnieniem o udzieleniu pomocy. To wszystko mobilizowało nas tylko do działania i udowodnienia, że potrafimy osiągnąć sukces. Pieczętowanie wraz z prof. Bernardem Kubiakiem z Uniwersytetu Gdańskiego przygotowaliśmy program, zaprosiliśmy znanych i cenionych przedstawicieli nauki zarówno w dziedzinie informatyki, jak i zarządzania oraz rachunkowości. Pozyskaliśmy do współpracy wielu producentów i dostawców systemów informatycznych, niezależnych doradców i menedżerów. Wielu z nich upewniało nas o trafności podjętej tematyki.

Problem, który spędzał nam sen z powiek to finanse całego przedsięwzięcia. Wszystko zależało od liczby uczestników konferencji, od frekwencji. Pamiętam do dziś, jaką euforią wywołało w nas pierwsze zgłoszenie uczestnika, które nadeszło dosłownie po paru dniach od wysłania zaproszeń. I nigdy nie zapomnę, jak po parę pierwszych zgłoszeniach nastąpiła cisza, uczestnicy przestali się zgłaszać. Niecierpliwie czekaliśmy, robiąc dalej swoje, jednak stres z powodu braku uczestników był coraz większy. I ów moment, kiedy na krótko przed końcowym terminem zgłoszeń, dosłownie na 2-3 tygodnie przed konferencją zgłosiła się cała masa zainteresowanych, kiedy machina organizacyjna ruszyła jakby od nowa. Dobilśmy do magicznej, jak na tamten czas dla nas, liczby 100 uczestników.

Później nastąpiły dni wyczerpanej pracy, z kulminacją podczas 3 dni trwania konferencji w malowniczej scenerii Półwyspu Helskiego. Nie wszystko potrafiliśmy zrobić od razu dobrze, popełniliśmy wiele błędów, które zostały mam nadzieję zatuszowane dzięki ogromnemu zaangażowaniu całego zespołu i entuzjazmowi, jaki nam się udzielał w pracy.

Kolejne edycje były już tylko lepsze, uczestników przybywało, tematyka rozwijała się, hitem okazał się na ówczesny czas pomysł o jej rozszerzeniu o problematykę związaną z zarządzaniem informacją i systemami informatycznymi klasy Business Intelligence. Wielu uczestników przyjeżdżało z roku na rok, konferencja nabierała nowego wymiaru towarzyskiego. Trzecia edycja zgromadziła już ponad 200 uczestników.

W tamtym czasie bardzo dużo się nauczyłem, poznałem PTI od środka, zauważyłem jaką rolę odgrywa w środowisku informatyków. Odkryłem towarzystwo, jako platformę, która

pozwała rozwijać się młodym ludziom, umożliwia zrobienie „własnej” konferencji, realizowanie „własnych” ambicji, stymuluje do rozwoju. Dzięki pozyskanym w PTI kontaktom, które nierzadko zamieniały się z czasem w koleżeństwo, czy nawet przyjaźń, rozwój zawodowy przyspiesza a cele stają się osiągalne Pięć edycji konferencji, jakie wspólnie organizowaliśmy w Kole Gdańskim, później przekształconym w Oddział Pomorski, zapamiętam na zawsze, jako wspaniałą przygodę, która sporo mnie nauczyła.

Wojciech Kiedrowski

Droga do PTI

(Biuletyn PTI nr 4 - kwiecień 2002)

Moja przygoda z komputerami zaczęła się już w szkole podstawowej, kiedy to moja siostra pisała pracę dyplomową w technikum elektronicznym na komputerze o tajemniczej nazwie ZX Spectrum.

Zaciekawiony małą, czarną klawiaturą podłączoną do telewizora i magnetofonu, stawiałem pierwsze kroki w Basic'u. Po kilku miesiącach w naszym domu pojawił się Commodore 64, z którym rozstałem się dopiero w szkole średniej. Przepisywanie programów i gier z Bajtka i innych gazet, pojawiających się coraz liczniej, dawały mi wielką satysfakcję, bo mogłem zobaczyć swoje wypociny na malutkim ekranie telewizora, nagrać je na kasetę a później pokazać wszystkim z rodziny. Bawiłem się więc językiem Basic i dorastałem w latach Meritum, Atari, Commodore. W szkole średniej spotkałem się z komputerami klasy IBM i na nich uczyłem. Poznałem DOS'a, programowanie w Logo, Pascalu, systemie Windows oraz oprogramowanie biurowe Office. Gry bardzo mnie interesowały, powiem szczerze, przejadłem się nimi na Commodore, więc PC służył mi bardziej do edycji tekstów, grafiki, składania biuletynów i powoli do korzystania z Internetu, który pojawił się w Koszalinie w ramach usług TPSA. Poznawałem HTML i tworzyłem strony internetowe.

W 1966 roku rozpocząłem naukę w Studium Policealnym na kierunku Informatyka. Tu tak naprawdę poznawałem informatykę. Dwa lata w Studium, zgłębianie literatury, szukanie informacji na różne tematy w Bibliotece i Internecie otworzyły mi drogę do poznawania technik informatycznych, w których do dziś jestem zamiłowany.

W 1998 roku dowiedziałem się o ECDL i zadzwoniłem do Biura ECDL, gdzie podano mi numer telefonu do egzaminatora – Pani Alicji Myszor z Gdańska. Pojechałem do Gdańska na pierwsze egzaminy. W miłej atmosferze jaka tam panowała dowiedziałem się więcej o PTI i od tej chwili zaczęła we mnie rosnąć chęć przystąpienia do PTI. Po powrocie pokazałem Dyrekcji EKUK z numerem 090000001 i prawdopodobnie jako pierwszy mieszkaniec Koszalina mogłem być dumny, że moje umiejętności komputerowe są na poziomie europejskim. Dyrektor Szkoły zaproponował mi w krótkim okresie czasu prowadzenie kursów komputerowych dla grupy bezrobotnych z Urzędu Pracy. I tak rozpoczął się kolejny etap mojego życia, stałem się instruktorem szkoleń komputerowych w koszalińskiej filii EduSoft. Pod koniec 1988 roku pojechałem na kolejne egzaminy ECDL i po raz drugi spotkałem Panią Alicję. Wyjeżdżając z Gdańska ustnie zadeklarowałem chęć zostania członkiem PTI, ale jak wiadomo musiałem czekać na odbycie wymaganego stażu pracy w dziedzinie informatyki i poszerzyć swoją wiedzę. W latach 1999-2000 kontynuowałem pracę na stanowisku instruktora, szkoliłem przyszłych użytkowników komputerów w systemie Windows, w pakiecie Office, w programach graficznych i DTP. Bywało tak, że sam się uczyłem, aby uczyć innych i przez uczenie innych stawałem się bardziej oswojony z daną wiedzą. Mam świadomość tego, że nigdy nie zostałem instruktorem, gdyby nie moja przygoda z ECDL, bo gdy zatrudniano mnie w firmie ,to wielokrotnie podkreślano, że fakt posiadania przez mnie tego certyfikatu świadczy, że nie tylko coś wiem, ale również, że coś umiem.

Pod koniec 2000 roku przyszła dobra wiadomość o przyjęciu mnie do PTI, pojechałem więc na pierwsze w moim życiu spotkanie Koła Gdańskiego. Przy okazji poznałem ludzi o podobnych zainteresowaniach informatycznych i odjeżdżając do Koszalina, zostawiłem swoje „serce” w Kole w Gdańsku. Nie wiem, czy inne Koła działają tak prężnie i mają tak wspaniałych członków jak Pani Alicja Myszor, która jest nijako „matką” mojej drogi do

PTI. Od czasu przyjęcia do PTI jeżdżę w miarę możliwości na spotkania Koła i seminaria przez nie organizowane. Za każdym razem zostawiam w domu żonę, synka i córeczkę i jadąc czuję się, jakbym jechał do bliskiej rodziny.

W styczniu 2001 roku szkoliłem się na kursach MS Windows 2000 w ośrodku szkoleniowym EduSoft w Warszawie oraz odbyłem szkolenie na egzaminatora ECDL w Lublinie. Przyjechałem do Koszalina już nie tylko jako członek PTI, ale jako współodpowiedzialny za promowanie informatyki i ECDL w moim rodzinnym mieście. Egzaminuję przede wszystkim słuchaczy Studium Policealnego, którego kiedyś sam byłem słuchaczem, oraz studentów Politechniki Koszalińskiej i mieszkańców Koszalina. Za niedługo rok minie rok mojej przygody egzaminatorskiej w czasie, której udało mi się przeprowadzić już 105 egzaminów. Owoce mojej inwestycji w ECDL i PTI odczuwam do dziś. Jestem dumny z tego, że mogę być w Towarzystwie, poznawać nowe, miłe osoby i uczyć się od nich fachowej wiedzy.

Kazimierz Raczyński

**30 lat Polskiego Towarzystwa Informatycznego
(1981-2011)**